

KØBENHAVNS
UNIVERSITET

Det
Kriminalpræventive
Råd

DRUGGING I DANMARK

En undersøgelse gennemført af
Københavns Universitets Kriminologiske Observatorium
i samarbejde med Det Kriminalpræventive Råd

Indhold

Indledning	3
Metode	5
Hovedkonklusioner	8
1. kapitel: Unges definitioner af drugging	14
Unges har varierende forståelser af, hvad der kan kaldes 'drugging'	14
Hvornår er der tale om drugging?	15
Gråzone-drugging: Alkohol	16
2. kapitel: Unges oplevelse af tryghed og drugging i nattelivet	18
Generelle indsigter om tryghed	18
Mediedækkede forbrydelser kan påvirke unges tryghed i nattelivet	21
Utrygge natklubber, trygge barer og privatfester	23
Kønnede dimensioner af tryghed, drugging og forholdsregler	26
Tillid og aflæsning af fremmede	32
Nattelivets aktører og hjælpere	34
Politi	34
Vagter (og natteværter, natteravne og 'safe houses')	36
Venner	37
Taxaer	39
3. kapitel: Druggingens demografi, efterforløb og typologier	40
Demografi, drugging-stoffer og symptomer	40
Generelle indsigter om ofrenes efterforløb	44
Kønnede (efter)reaktioner på drugging	44
Selvefterforskning	47
Typologier	48
Seksuel drugging	49
LOL-drugging	51
Hype-drugging	54
Had-drugging	55
Rov-drugging	56
Test-drugging	58
Fejl-drugging	58
4. kapitel: Lovgivninger og tiltag mod drugging i udvalgte lande	61
Lovgivninger målrettet drugging i udvalgte lande	61
Tiltag mod drugging i udvalgte lande	64

Anbefalinger	67
Litteratur	70
Bilag 1: Spørgeskema med svarfordeling	74
Bilag 2: Spørgeguide til interviews med ofre	107

Indledning

I marts 2023 begyndte diskussionen om drugging¹ at fylde i det danske mediebillede. Debatten tog fart, da en mængde ofre for fænomenet stod frem og berettede om deres oplevelser, og – ikke mindst om de problemer, de havde med at blive hørt og anerkendt som sådan. Socialistisk Folkeparti fremsatte på dette tidspunkt ’forslag B 101 til folketingsbeslutning om at indføre en selvstændig bestemmelse om drugging i straffeloven’ (Folketinget 2023). Forslaget blev ikke indført, men den efterfølgende høring i Folketingets Retsudvalg tydeliggjorde, at selvom drugging vækker bekymring hos politikere og unge, er det ikke blevet systematisk undersøgt i Danmark. Som en del af regeringens handlingsplan ’Et trygt og sikkert natteliv for alle’ har Miljø- og Ligestillingsministeriet taget initiativ til og finansieret denne undersøgelse af drugging og unges tryghed i dansk natteliv, der er blevet til i samarbejde mellem Det Kriminalpræventive Råd (DKR) og Københavns Universitets Kriminologiske Observatorium (KKO) og gennemført af KKO.

Myndighedernes tal peger på, at drugging som fænomen er blevet mere udbredt de seneste år. Giftlinjen på Bispebjerg Hospital modtog i 2015 95 opkald om mistænkt drugging. Det tal er i 2023 steget til 700 opkald (Giftlinjen 2023). Hovedparten af henvendelserne angår unge under 30 år, og er i overvældende grad kvinder. Giftlinjen oplyser, at tallet var steget til over 700 opkald i 2024. Rigspolitiet har ligeledes registreret en stigning i antal anmeldelser relateret til drugging fra 46 i 2016 til 105 i 2022 (Justitsministeriet 2023). Dertil viste en tryghedsundersøgelse gennemført af DKR i 2025, at 3,1 % af danske unge mellem 16 og 35 år har oplevet at blive drugget, mens 46 % af de unge er bekymrede for at blive det (DKR 2025).

Statistikkerne og den manglende viden har tydeliggjort behovet for en dybdegående undersøgelse af drugging som fænomen.

Denne undersøgelse sigter mod at belyse omfanget af drugging i Danmark, kønsmæssige og andre relevante forskelle relateret til drugging, betydningen af forestillinger og erfaringer med drugging for unges tryghed i nattelivet og drugging-ofres konkrete erfaringer.

Struktur

Undersøgelsens metodeafsnit og konklusioner optræder først i rapporten, som herefter er inddelt i 4 kapitler: 1. *Unge definitioner af drugging*, der viser, hvordan unge definerer drugging ud fra intention om at skade og stoffets eller rusmidlets hårdhed. 2. *Unge oplevelse af tryghed og drugging i nattelivet*, der peger på unges generelle oplevelse af tryghed i nattelivet i forbindelse med drugging, fænomenets stedslighed, nattelivets (tryghedsskabende) aktører og hjælpere samt de kønnede dimensioner af tryghed, forholdsregler og drugging. 3. *Druggingens*

¹ Drugging betegner det fænomen, hvor en person tilsætter euforiserende stoffer til en anden persons mad eller drikke uden dennes samtykke.

demografi, efterforløb og typologier, hvor vi peger på typer af ofre og gerningspersoner, de generelle mønstre i ofres efterforløb på tværs af drugging-typer samt en typologisk oversigt. 4.

Lovgivninger og tiltag mod drugging i udvalgte lande, der udpeger internationale tendenser og mønstre i forbindelse med lovgivninger og offentlige og private tiltag. Til sidst optræder denne undersøgelses anbefalinger, der er udviklet i samarbejde med relevante aktører for druggingområdet, hvorefter rapportens litteraturliste og bilag følger. Bilag udgøres af spørgeguide til de dybe interviews og samtlige besvarelser fra spørgeskemaundersøgelsen.

Rapporten er udgivet i marts 2026 og er udarbejdet af Jacob Fischer Møller, Ida Toft Christiansen og Henrik Vigh. Derudover har Karla Rahbek Sejling, Kamma Kamille Schiott, Axel Scheibye og Karla Bonne Beck bidraget til dataindsamlingen.

Metode

Undersøgelsen er struktureret efter et *mixed-methods*-forskningsdesign for gennem forskellige datakilder at kunne generere pålidelig viden om drugging og dets ofre blandt unge i alderen 15-35 år i Danmark. Forskningsdesignet har bestået af 1) en anonym, landsdækkende spørgeskemaundersøgelse, 2) kvalitative dybe interviews, 3) etnografisk feltarbejde, 4) ekspertinterviews, 5) en juridisk kortlægning af nationale og internationale lovrammer og reguleringer rettet mod at modvirke og straffe drugging samt 6) undersøgelse og identificering af lokale, nationale og internationale tiltag rettet mod at forebygge drugging.

Af hensyn til databeskyttelsesforordningen (GDPR) er interviews i forbindelse med etnografisk feltarbejde ikke blevet optaget, men nedskrevet løbende, for at undgå at optagede stemmer kan føre til biometrisk identificering af deltagerne. Alle interviews samt spørgeskemaundersøgelser er udført med informeret samtykke. Al data er indsamlet direkte i appen *Ethnote*, der er lavet specifikt til indsamling af kvalitativt materiale, hvor data bliver krypteret automatisk og opbevaret GDPR-sikret.

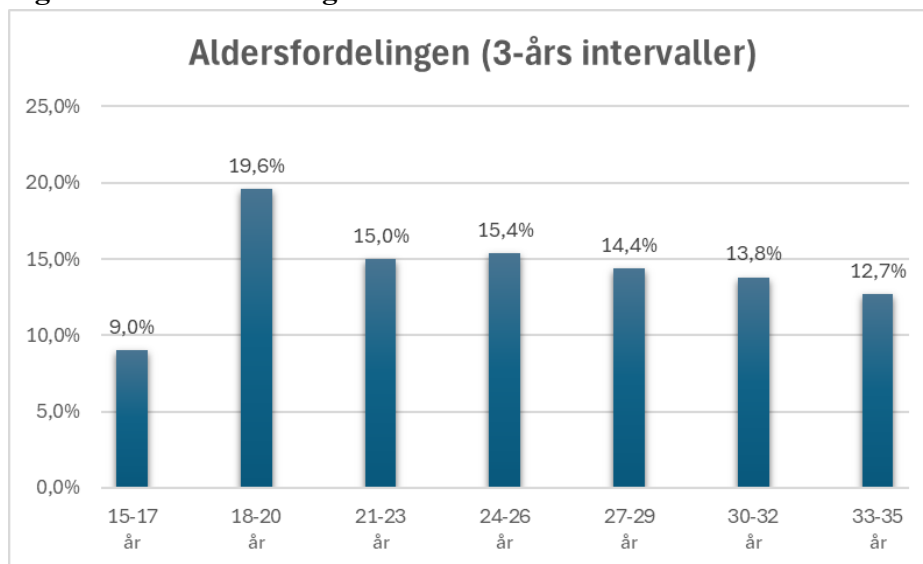
Forskningsdesignet har bragt os tættere på at belyse, hvem der er ofre for drugging og hvor ofte, hvordan erfaringer med og forestillinger om drugging påvirker oplevelsen af unges tryghed og hvilke forholdsregler, de tager i de danske festmiljøer og natteliv. I de følgende afsnit præsenteres de metodiske tilgange.

Anonym, landsdækkende spørgeskemaundersøgelse

Den anonyme, landsdækkende spørgeskemaundersøgelse er gennemført som selvrapportering via CPR-udtræk og adgang via e-boks/digital post. Spørgeskemaundersøgelsen er blevet udsendt til 20.000 mænd og kvinder mellem 15-35 år fordelt proportionalt over de 5 regioner. Data er indsamlet i perioden 15. april 2025 til 22. september 2025, og for at øge svarprocenten er der sendt påmindelser ud til gruppen i juni 2025. I alt har 2.033 unge påbegyndt spørgeskemaet, mens 1.613 har gennemført spørgeskemaet. Svarprocenten er derfor mellem 8,07%–10,17%. Undersøgelsen er ikke repræsentativ og kan dermed ikke med sikkerhed pege på omfanget af drugging i Danmark blandt unge mellem 15-35 år.

Gennemsnitsalderen for respondenterne er 25 år (mellem 24 år og 25,7 år, fordelt over regionerne), men der er en overvægt af 18-20-årige sammenlignet med andre aldersgrupper. Nedenstående Figur 1 viser den procentvise fordeling af spørgeskemabesvarelser fordelt på aldersgrupper (3-års intervaller).

Figur 1: Aldersfordeling

Note: N = 2.010. Figuren viser den procentvise fordeling af besvarelser med oplyst alder fordelt på aldersgrupper (3-års intervaller).

59,5 % af respondenterne er kvinder og 39,2 % er mænd. Non-binær er 0,7 %, 'Andet' 0,2 % og 'Ønsker ikke at oplyse' er 0,5 %. De tre sidstnævnte kategorier udgør kun en meget lille del af stikprøven og indgår derfor ikke i fordelingerne efter køn, men medtages i de samlede opgørelser.

Geografisk er svarfordelingen for hver region: Region Midtjylland: 27 % Region Nordjylland: 11 %, Region Syddanmark: 19 %, Region Hovedstaden 33 % og Region Sjælland: 10 %.

Spørgeskemaets lave svarprocent kan bl.a. skyldes selvselektion, herunder emneselektiv nonresponse, hvor sandsynligheden for at deltage påvirkes af interesse i emnet eller egne erfaringer. Nogle unge kan have fravalgt at svare, fordi de ikke har erfaring med drugging ligesom dem, der har svaret, kan antages at være dem, der har direkte eller indirekte oplevelser med fænomenet. Der kan derfor være tale om såkaldt *topic salience* (McCombs & Shaw 1972), det vil sige hvor vigtig eller fremtrædende et emne er for en gruppe mennesker, fordi det fx fylder i deres bevidsthed, eller omtales hyppigt i deres grupper. Det er ligeledes en mulig forklaring på overvægten af kvindelige besvarelser, samt årsagen til at andelen der angiver helt sikkert at have været udsat for drugging er højere i denne undersøgelse (7 %), end i DKR's repræsentative *Tryghedsundersøgelse blandt unge i nattelivet* fra 2025, hvor 3,1 % angiver at have været udsat for drugging inden for de sidste 12 måneder². Selvselektionsbias er et uundgåeligt aspekt af tematisk definerede undersøgelser, og påvirker repræsentativiteten i besvarelserne, fordi det tiltrækker bestemte grupper med interesse for emnet (Heckman 1979). Denne undersøgelse kan derfor antages at kunne sige noget om ofrenes oplevelser med fænomenet drugging ved fx at pege på hvem ofrene er; hvor og hvordan, de blev drugget; samt

² DKR's *Tryghedsundersøgelse blandt unge i nattelivet* (2025) viser, at 3,1 pct af danske unge mellem 16-35 år har oplevet at blive drugget inden for de seneste 12 måneder. Undersøgelsen 'Drugging i Danmark' viser, at 7 pct. af de unge i alderen 15-35 år har oplevet at blive drugget, mens 9 pct. mistænker at være blevet drugget (uden tidsafgrænsning). Undersøgelserne er ikke direkte sammenlignelige. Tryghedsundersøgelsen bygger på data, der er repræsentative for køn, alder og geografi, mens dette ikke gør sig gældende for undersøgelsen 'Drugging i Danmark'.

hvordan de blev hjulpet eller opsøgte hjælp (eller ikke gjorde det), men kan ikke pege på udbredelsen af erfaring med drugging

Kvalitative dybe interviews

Der er foretaget 15 kvalitative dybe interviews (<2 timer) med unge, der har oplevet at blive drugget rekrutteret gennem spørgeskemaundersøgelsen, det etnografiske feltarbejde og sociale medier. Interviewene blev gennemført mellem 15. februar og 15. juni 2025. 6 af dem over telefon, 5 af dem online og 4 fysisk. 11 unge identificerede sig som kvinder og fire som mænd, hvoraf 3 identificerede sig som LGBTQ+-personer, og 12 som heteroseksuelle. De unge var mellem 23 og 35 år med en gennemsnitsalder på 27 år. 8 unge var fra Region Hovedstaden, 4 fra Region Midtjylland, 2 fra Region Sjælland og 1 fra Region Syddanmark. 7 af ofrene er blevet testet positiv for et stof, de ikke frivilligt har indtaget, mens 8 er sikre på, de er blevet drugget, men enten ikke er blevet testet eller ikke er blevet testet positivt på tidspunktet, hvor testen er gennemført.

Etnografisk feltarbejde

Det etnografiske feltarbejde er udført af to forskningshold à 3 personer i ni danske byer geografisk spredt over landet (København, Aarhus, Odense, Aalborg, Esbjerg, Kolding, Randers, Holstebro og Næstved) med fokus på observationsstudier og kortere gruppe- og enkeltpersonsinterviews (<45 minutter) af nattelivsgæster mellem 15 og 35 år på barer, bodegaer, klubber og i gaderne i nattelivszoner. Beværtningerne er udvalgt ud fra en repræsentativ tilgang, hvad gælder alder, kønsorientering og seksualitet (traditionelle vs. LGBTQ+-venlige barer og klubber), lukningstider og festmiljø (bodegaer vs. *high-end*-klubber og cocktailbarer). Feltarbejdet blev udført på torsdage, fredage og lørdage i februar og marts 2025 og fandt sted i tidsrummet 16.00-06.00 og blev udført ved hjælp af spørgeguide og den etnografiske dataindsamlings- og analyse-app, *Ethnote*. Der blev i alt gennemført 260 interviews med i alt 750 unge fordelt over 97 beværtninger.

Ekspertinterviews

Undersøgelsen omfatter desuden 25 ekspertinterviews (<1½ time) med aktører, der i kraft af deres virke i nattelivet eller som gennem deres arbejde har en direkte berøringsflade med sager og henvendelser om drugging, har særlig viden om fænomenet. Interviewene er gennemført med repræsentanter fra politiet, bartendere, dørvagter, natteværter/natteravne, nationale centre samt en større bank (i forbindelse med rov-drugging) og er afholdt via telefon, online og ved fysiske møder.

Desk research: Juridisk kortlægning samt identifikation af lokale, nationale og internationale tiltag

Undersøgelsen har ligeledes identificeret tiltag mod drugging i udlandet. Da disse ikke er undersøgt for effekt, og der ikke eksisterer strukturerede internationale sammenligninger, findes der ikke pålidelig evidens for virkningsgrad eller anden indikation for hvilke tiltag, der fungerer bedst. Rapporten beskriver tiltagene, men det har således ikke været muligt at identificere valide evalueringer af dem. Der er derudover blevet gennemført en kortlægning af juridisk nationale og internationale lovrammer og reguleringer rettet mod at modvirke og straffe drugging.

Hovedkonklusioner

I det følgende præsenteres undersøgelsens hovedkonklusioner.

Omfanget af drugging

7 % af unge i alderen 15-35 år angiver i undersøgelsen, at de har været udsat for drugging i nattelivet. Heraf er 75 % kvinder og 24 % mænd. 9 % angiver, at de 'tror' at de har været udsat for drugging i nattelivet. Undersøgelsens kvalitative data peger dog på, at mænds oplevelser med drugging kan gå under radaren. Til sammenligning viste en repræsentativ tryghedsundersøgelse fra Det Kriminalpræventive Råd (2025), at 3,1 % af unge i alderen 16-35 år havde oplevet drugging inden for de seneste 12 måneder. Tryghedsundersøgelsen bygger på data, der er repræsentative for køn, alder og geografi, mens dette ikke gør sig gældende for undersøgelsen denne undersøgelse. Dette beskrives nærmere i rapportens foregående metodeafsnit [s.5].

Druggingens typologier

Undersøgelsen har identificeret 7 typer drugging baseret på, hvilke motiver, de unge tror, der lå bag overgrebet: *Seksuel drugging*, *LOL-drugging*, *test-drugging*, *had-drugging*, *rov-drugging*, *hype-drugging* og *fejl-drugging*. *Seksuel drugging* og *LOL-drugging* fremgår som de hyppigste motiver for drugging baseret på spørgeskemadata.

Blandt respondenter, der angiver, at de 'helt sikkert' eller 'tror', at de har været udsat for drugging, og som har angivet mindst ét motiv, er de hyppigst angivne motiver seksuelt overgreb (seksuel drugging, 77 %) og 'for sjov' (LOL-drugging, 30 %). Respondenterne har kunnet angive mere end ét motiv.

Seksuel drugging er drugging med henblik på at begå seksuelle overgreb. Undersøgelsen viser, at seksuel drugging kan forekomme både i nattelivet og i datesituationer, og at denne form for drugging oftest rammer kvinder. 88 % af kvinderne, som har angivet, at de 'tror' eller som 'helt sikkert' er blevet drugget, tror, at motivet var for at begå seksuelle overgreb, mens det tilsvarende tal for mænd er 13 %.

LOL-drugging er en type drugging, der forekommer med intention at fremkalde en reaktion hos offeret, som kan virke underholdende for andre, typisk ved at den udsatte fremstår socialt upassende eller uden kontrol. Undersøgelsen viser, at LOL-drugging ikke nødvendigvis bliver forstået af unge som værende 'drugging', fordi motivet ikke fortolkes som hverken seksuelt, ondsindet, eller som at gerningspersonen får noget ud af det. Motivets kan dog også være at mobbe offeret. 29 % af kvinder, der har angivet, at de helt 'sikkert' eller tror' de har været udsat for drugging, tror at motivet var 'for sjov', mens tilsvarende tal for mænd var 13 %.

Had-drugging er den type drugging, mænd oftest angiver at være udsat for (25 %). Motiverne bag had-drugging kan være jalousi over, at offeret har scoret en person, gerningspersonen gerne selv ville have scoret, eller at offeret har haft en konflikt med gerningspersonen fx oppe ved

baren og bagefter bliver drugget af ham som hævn eller straf. Andre gange kan grunden til hadet været svært at definere for offeret.

Tabel 1: Drugging-typologier

Drugging-type*	Hyppighed**	Kvinder	Mænd	Kendetegn
<i>Seksuel drugging</i>	77 %	88 %	13 %	Drugging med henblik på voldtægt og andre seksuelle forhold/overgreb som fx påtvungen oralsex.
<i>LOL-drugging</i>	30 %	29 %	13 %	Drugging for at have det sjovt på offerets/ofrenes bekostning.
<i>Test-drugging</i>	10 %	8 %	13 %	Offeret fungerer som forsøgsperson for at teste stoffers potens før salg eller senere brug.
<i>Had-drugging</i>	10 %	4 %	25 %	Motiveret af hævn, jalousi, vrede og ønsket om at skade efter fx afvisning eller konflikt.
<i>Rov-drugging</i>	5 %	2 %	13 %	Drugging for at muliggøre tyveri og/eller økonomisk udnyttelse.
<i>Hype-drugging</i>	Kun kvalitative data			Drugging for at få personer i feststemning eller “op i gear”.
<i>Fejl-drugging</i>	Kun kvalitative data			Utilsigtet drugging pga. misforstået samtykke, fejl eller dårlig kommunikation.

*Note: * Typologierne er udviklet på baggrund af både kvantitative og kvalitative data, og der er derfor ikke kvantitative tal på alle typer. **Respondenter, der har svaret ja til spørgsmålet 'Tror du, der var et motiv bag druggingen?' (n=62), er blevet bedt om at besvare 'Hvad tror du, motivet var? (Angiv relevante)' (n=60). Respondenterne har haft mulighed for at angive flere motiver og har også haft mulighed for at svare 'Manifestere magt', 'Ønsker ikke at besvare' og 'Andet'. Vi har dog pba. kvalitative data vurderet, at kategorien 'manifesteret magt' går igen i flere af de andre typer, og den er derfor ikke blevet defineret som en type i sig selv.*

Drugging-stoffer og -metode

Personer i spørgeskemaundersøgelsen, der angiver at vide hvilket stof de blev drugget med, peger typisk på stoffer som MDMA, GHB/GBL, rohypnol, benzodiazepiner og ketamin. Drugging-stofferne varierer på tværs af drugging-episoder, fordi motiverne varierer. Kvalitative data peger på, at spiritus og stimulerende stoffer som MDMA, kokain og amfetamin typisk bruges til hBype-drugging, hvorimod sløvende stoffer som GHB, rohypnol, skopolamin og

benzodiazepiner typisk bruges til seksuel drugging og rov-drugging. LOL-drugging kan derimod indebære en række forskellige typer stoffer, men kan oftere inkludere mindre potente rusmidler som spiritus og cannabis. Når unge bliver drugget, sker det oftest, fordi de får puttet stoffer i deres drink, får tilbudt en drink med stoffer i af en fremmede, eller drikker af en andens drink, hvor der er stoffer i.

Tabel 2: Hvordan skete druggingen

Hvordan skete druggingen?	I alt	Kvinder	Mænd
Nogen havde puttet stoffer i min drink	67 %	70 %	57 %
Jeg fik tilbudt en drink af en person, der havde puttet stoffer i den	33 %	36 %	24 %
Jeg drak af en andens drink, som der var stoffer i	20 %	17 %	24 %
Jeg indtog et andet stod, end det jeg forventede at indtage	7 %	2 %	14 %
Der var stoffer i min vape/puffbar, jeg ikke kendte til	3 %	0 %	5 %
Jeg tog et sug af andens vape/puffbar, som der var stoffer i	1 %	0 %	0 %

Note: n = 70. Besvarelsene er betinget af, at man har svaret "Ja, helt sikkert" eller "Måske" til spørgsmålet "Ved du, hvordan druggingen skete?". Respondenter har kunne angive flere svarmuligheder. 10 % angiver 'Andet' som en mulig omstændighed. En person svarer, at de blev tvunget til at drikke en drink med stoffer i, hvoraf resten af besvarelsene angivet under 'Andet' ikke dækker over nye kategorier, men henviser til svarmuligheder, der allerede fremgår af spørgeskemaet.

Unge definitioner af drugging

Unge mellem 15 og 35 år ser typisk drugging som et heteroseksuelt fænomen, der sker i nattelivet og er rettet mod seksuelle overgreb, men undersøgelsen viser, at de unge har forskellige forståelser af, hvad drugging er. Disse forskellige forståelser er både i relation til måden, drugging foregår på, og de intentioner der er bag handlingen. De unges definitioner af drugging er til tider forskellige fra straffelovens og har dermed indflydelse på, hvornår unge betragter noget som drugging og vælger at anmelde episoden.

Tryghed, lokationer og drugging i nattelivet

Størstedelen af de unge mellem 15 og 35 år føler sig trygge i det danske natteliv. 85 % angiver, at de føler sig enten 'tryg' eller 'overvejende tryg'. Flere kvinder føler sig dog utrygge i nattelivet end mænd: 3 % af kvinderne føler sig 'utryg' mod 2 % af mændene, mens 14 % af kvinderne føler sig 'overvejende utryg' mod 6 % af mændene. Flere kvinder end mænd er ligeledes bekymret for at blive drugget. 35 % af kvinderne er 'ekstremt bekymret' eller 'meget bekymret' for at blive drugget i nattelivet, mens det tilsvarende tal for mænd er 5 %.

De kvantitative data kan pege på, at unge forestiller sig drugging sker hyppigere, end det gør, mens de kvalitative data viser, at mediernes dækning kan spille en rolle. Unge forestiller sig, at 29 % af de danske unge i målgruppen har oplevet at blive drugget, mens 7 % af dem angiver,

at de 'helt sikkert' selv er blevet drugget. Både informanterne fra politiet og overgrebscentre peger i ekspertinterviewene på en stigning i drugging-relaterede episoder de sidste 10 år.

Drugging sker iflg. ofrene oftest på natklubber. Det er også der, unge der ikke selv har oplevet drugging forestiller sig, at drugging oftest sker og den type beværtning i nattelivet, hvor de føler sig mest utrygge. Natklubbens indretning og socialitet med mørke rum, hvor unge lettere kan blive væk fra sine venner, samt tilstedeværelsen af mange berusede og fremmede mennesker, beskriver unge som utryghedsskabende i forhold til drugging.

Tabel 3: Hvor druggingen skete

Beværtningstype	I alt	Kvinde	Mænd
Natklub	49 %	52 %	40 %
Bar	17 %	15 %	24 %
Privatfest	15 %	14 %	20 %
Andet	13 %	13 %	12 %
Bodega/værtshus	5 %	6 %	4 %
Koncert	1 %	1 %	0 %

Note: n = 114. Tabellen omfatter respondenter, der har svaret "Ja, helt sikkert" til at have oplevet at blive drugget i nattelivet, og som har besvaret spørgsmålet "Hvor var du, da du blev drugget?". Respondenter, der har angivet køn som "Andet" eller "Ønsker ikke at oplyse", indgår i kolonnen "I alt", men ikke i den kønsopdelte fordeling. Den kønsopdelte fordeling omfatter kvinder (n = 87) og mænd (n = 25).

De unge, der kommer udefra og er nye i et lokalt natteliv, kan føle sig særligt utrygge, fordi de mangler lokal viden og 'et indre kort' i forhold til, hvor man ikke bør gå hen i forbindelse med risikoen for fx drugging. Kendskab til omgivelserne øger derved nogle unges oplevelse af tryghed i nattelivet i forhold til drugging.

Køn og forholdsregler

Undersøgelsen viser, at unge benytter sig af en række forholdsregler for at undgå at blive udsat for drugging. De forholdsregler tager typisk afsæt i kønnede forestillinger om, hvad de skal beskytte sig mod i nattelivet for at håndtere utryghed, samt det at fænomenet ses som en heteroseksuel dynamik med kvindelige ofre. Det betyder, at heteroseksuelle mænd og homoseksuelle mænd typisk ikke ser sig selv som potentielle drugging-ofre, har færre forholdsregler, taler mindre om drugging og ikke nødvendigvis definerer en drugging-relateret episode som sådan. Det har også den konsekvens, at nogle mænd negligerer egne oplevelser med drugging. Kvinders forholdsregler fremgår derimod 'naturlige' og automatiserede i sådan en grad, at de ikke nødvendigvis tænker over dem.

Der er en tendens til, at unge beskytter sig selv mod drugging ved at forsøge at aflæse, hvorvidt de kan stole på fremmede i nattelivet. De slækker på forholdsreglerne, hvis de vurderer, at den fremmede er en type person, de kan stole på. Aflæsningskriterierne baserer sig dog ofte på

myter og generaliserede narrativer om offer og gerningsperson, hvilket kan betyde, at gerningspersoner og ofre, der ikke passer ind i forestillingerne, ofte overses.

Nattelivets aktører og hjælpere: Politi og sundhedsmyndigheder

Drugging har en relativt 'usynlig' karakter. Ofre anmelder sjældent hændelsen og gerningspersonen bliver sjældent identificeret. Stoffernes effekt betyder yderligere, at ofrene typisk har problemer med at huske, hvad der præcis er sket, hvilket udfordrer politiets opklaringsarbejde. Iflg. spørgeskemaet anmeldte 2 % af dem, der havde angivet at de 'helt sikkert' eller 'tror' at de har været udsat for drugging, det til politiet. Betragtes alene den gruppe, der 'helt sikkert' har været udsat for drugging, er det 4,5 %, der har anmeldt til politiet. For begge grupper (både dem der "tror" og dem der "helt sikkert" er blevet drugget), var det 28 %, som svarer, at de undlod at politianmelde, fordi de ikke kunne huske episoden ordentligt, mens 37 % undlod at politianmelde, fordi de tvivlede på, om det nyttede noget. 13 % af dem der har angivet, at de 'helt sikkert' eller 'tror', at de har været udsat for drugging var på hospitalet i forbindelse med episoden.

Det er en udfordring for efterforskningen af drugging-tilfælde, at offer og efterforsker opererer ud fra forskellige tidsligheder. Mange ofre bliver kun gradvist bevidste om, hvad der er overgået dem og ofte først længe efter, at stofferne kan påvises. Politiets medianetid for at teste ofre for drugging er, iflg. ekspertinterviewene, 17 timer, men et typisk drugging-stof som GHB er fx ikke målbart i hverken blod eller urin efter maksimalt 12 timer.

I Danmark fremgår myndighedernes registreringer af drugging-data ikke konsekvente, og der eksisterer ikke fælles strømlinede nationale arbejds gange.

Nattelivets aktører og hjælpere: Vagter

Vagter skaber tryghed for nattelivsgæsterne. Nogle unge har dog oplevet, at vagterne mistænkeliggør dem og ikke hjælper dem i drugging-relaterede situationer. Sommetider har ofre oplevet at blive smidt ud af natklubben eller baren.

Ofrenes efterforløb i forbindelse med drugging

Undersøgelsens unge kvinder fortæller, at de skammer sig efter at være blevet udsat for drugging, og at de er bange for ikke at blive troet på. Det holder nogen tilbage fra at opsøge hjælp på hospitalet eller anmelde til politiet. 86 % af de kvindelige ofre tog ikke på hospitalet; 18 % pga. skam og 14 %, fordi de var bange for ikke at blive troet på. 18 % angiver skam som årsag til ikke at politianmelde, mens 17 % angiver som årsag, at de var bange for at ikke blive troet på.

Undersøgelsen viser endvidere, at der er en tendens til, at de unge mænd i interviews negligerer egne oplevelser med drugging

Flere unge finder det dog nødvendigt selv at finde ud af, hvad der er sket. De undersøger forløbet for at af- eller bekræfte deres oplevelse og trækker derfor på vidner som venner og

bartendere samt digitale spor på egne eller venners mobiler så som kreditkorttransaktioner, beskeder og mobilens kamerarulle. Undersøgelserne indebærer også at bruge egen krop som efterforskningssubjekt. Unge monitorerer kroppen, googler, selvdiagnosticerer og er hyperopmærksomme på fysiske forandringer, ofte i stedet for at bruge sundhedsmyndigheder og politi.

Lovgivninger målrettet drugging i udvalgte lande

Drugging dømmes i vesten sjældent under en selvstændig paragraf, men dømmes i de fleste lande under andre paragraffer om vold, seksuelle overgreb eller forgiftning. Drugging falder ofte mellem kategorierne 'vold' og 'forgiftning'. Det kan nogle steder udfordre bevisførelse og i sidste ende domfældelse.

I de fleste lande har politisk opmærksomhed på fænomenet i 2020'erne i højere grad ført til forebyggende initiativer end ny lovgivning. Storbritannien er i proces med at indføre selvstændig drugging-lovgivning, der fx skal få flere ofre til at melde oplevelser med drugging og gøre det lettere at følge udviklingen, men er dog primært målrettet og lanceret til kvinder. Andre landes nye lovgivninger udgøres fx af krav til medicinalvirksomheder ift. medicinalprodukters smag og farve samt til beværgninger om tilgængeligheden af testkits.

Tiltag mod drugging i udvalgte lande

Undersøgelsen dokumenterer 8 forskellige typer drugging-tiltag på tværs af lande og det offentlige og private:

- Oplysende kampagner og politiske beværgelser
- Medlemsorganisationer
- Uddannelsesforløb
- Testkits, covere og andre forebyggende værktøjer
- Tiltag med fokus på vidensopbygning
- Teststationer med mulighed for at teste egne stoffer
- *On-location*-beredskaber i nattelivszoner
- Samarbejdsorienterede tiltag

De typiske tiltag udgøres af drugging-kampagner samt testkits og andre forebyggende værktøjer. Kampagnerne fokuserer oftest på individets adfærd og vigtigheden af egne forholdsregler i stedet for fx gerningspersonen, 'bystanders' eller barpersonale. Der lader desuden til at være opstået et marked for testværktøjer målrettet civile. Testene lader dog til at være af svingende kvalitet og kan ikke måle alle stoffer. De danske tiltag tager hovedsageligt form af testkits, covers og andre forebyggende værktøjer; tiltag med fokus på vidensopbygning og hurtigere test af ofre; samt *on-location*-beredskaber i nattelivszoner.

1. kapitel: Unges definitioner af drugging

Undersøgelsens etnografiske feltarbejde viser, at unge definerer drugging vidt forskelligt, og at flere episoder, der jf. dansk lovgivning ville kunne betegnes som drugging, ikke nødvendigvis fortolkes således af unge selv. Drugging kan i dansk kontekst dømmes under straffelovens paragraf 244 for simpel vold og 245 og 246 for hhv. grov vold og særligt grov vold, ligesom nogle sager også kan dømmes under paragraf 250 om ikke at hensætte en person i hjælpeløs tilstand. Hvilke stoffer, der drugges med, mængden af stoffer samt alvoren af konsekvenserne for offeret afgør, hvorvidt der er tale om simpel vold eller grov vold. Simpel vold straffes med bøde eller fængsel i op til tre år, mens grov vold straffes med fængsel i op til seks år (Folketinget 2023; Danske Love 2025). Følgende kapitel belyser, hvordan unge selv definerer drugging, og hvilke kriterier der ligger til grund for deres vurdering af, hvornår en situation betragtes som drugging.

Unge har varierende forståelser af, hvad der kan kaldes 'drugging'

Unge divergerende definitioner af, hvornår noget kan kaldes 'drugging', har indflydelse på, hvorvidt episoden forstås som et overgreb og bliver anmeldt. Nogle unge mener først, det er drugging, hvis der er en intention om at skade bag handlingen. Det betyder fx, at unge ikke nødvendigvis fortolker LOL-drugging, hype-drugging og fejl-drugging som 'drugging', eller anmelder den slags drugging-episoder til politiet.

Generelt forstås drugging af de unge som en ufrivillig rus med muligt seksuelt overgreb som hensigt. I relation dertil betegner størstedelen af de unge i undersøgelsens interviews drugging som, "når nogen kommer noget i ens drinks, uden man ved det". De ser drugging som en aktiv og konkret handling, der påfører andre en ufrivillig påvirkning. Der lægges desuden vægt på, at drugging sker i det skjulte, enten "mens man ikke kigger", eller "når man får tilbudt en drink, hvor en har puttet noget i på forhånd", som to forskellige unge fortæller.

Andre unge udvider definitionen af drugging til at indbefatte alle former for uønsket indtag, dvs. situationer, hvor ofret frivilligt indtager et stof, som så viser sig at være noget andet, end de troede. Nogen fortæller fx om at have fået et sug af en e-cigaret (*vape* eller *puff bar*), der indeholdt cannabis, uden de vidste det, eller om at have fået en nøgle med ketamin i stedet for kokain. Andre fortæller om at have købt stoffer, der var noget andet, end de forventede, som fx hash, der var *laced*³. For den gruppe unge handler det ikke kun om at få noget i sin drink, men også om situationer, hvor man indtager et stof i troen om, at det er noget andet. Her forstås drugging som at den unge er informeret forkert enten intentionelt eller ved en fejl, men ikke nødvendigvis om, at hele stoftransaktionen sker uden samtykke og vished. Som en mand

³ *Laced* er det engelske udtryk for at tilsætte (andre) stoffer til et produkt fx for at øge styrken.

fortæller: "Det kan lige så vel være, man siger ja til stoffer, men når det er noget andet, end det man bliver fortalt, så det handler om information." Drugging defineres både ved ofres manglende viden om at indtage *noget* overhovedet eller deres manglende viden om, *hvad* de indtager.

Alle situationerne er ifølge dansk lovgivning eksempler på drugging, men de varierende definitioner er med til at afgøre, hvorvidt unge ser sig selv som ofre for drugging og vælger at anmelde det.

En vennegruppe diskuterer fx om situationer, hvor "man bliver presset til at tage noget, man ikke har lyst til, som fx et hvæs af en joint eller en bane coke" kan defineres som drugging. Mens nogle i gruppen mener, at gruppepres er en indirekte årsag til drugging, mener andre, at ofret skal være uvidende om stofindtag, før det kan betegnes som sådan.

For mange unge er intentionen altså afgørende for, om den ufrivillige rus kan betegnes som drugging. Der skal således være tale om en aktiv handling med en gerningsperson bag, der handler bevidst for at forgifte en. Som forskellige unge udtaler: "Så snart du indtager euforiserende stoffer uden din bevidsthed, og det er overlagt", "drugging er kun, når det er intentionelt" og "der skal være en intention bag, der gør, at det er drugging." Lignende forståelse kan ses i en ung mands beskrivelse af en episode, hvor han fik tilbudt, hvad han selv troede var kokain på en klub:

"Så gik der 5-10 min., og så stod jeg på dansegulvet og fik et k-hole.³ Det er ikke det samme som at blive drugget. Jeg havde jo selv valgt at tage stoffer. Jeg synes så godt nok, ketamin er et mere ekstremt stof, så det ville jeg ønske, jeg var blevet informeret om. Men jeg tror ikke, der var nogen intention om at drugge der, men det var ubehageligt for mig. Jeg tog også hjem med det samme, da jeg var okay igen. Hvis du tager et aktivt valg om at tage et stof, så er det dit eget ansvar at have kendskab til, hvad du indtager."(M 32)

Hvornår er der tale om drugging?

Unge forbinder drugging med drinks og alkohol. Det betyder, at nogen dropper deres forholdsregler, når de indtager ikke-alkoholiske drikkevarer eller ryger på joints, vapes og puffbars.

Særligt unge med et rekreativt stofbrug definerer 'drugging' ud fra drugging-stoffets hårdhed. Alkohol og cannabis anses fx generelt ikke som et stof, man kan blive drugget med.

³

En reaktion på at have indtaget en dosis ketamin, der overstiger ens tolerance.

Interviewene peger på, at unges definitioner af drugging baserer sig på forestillingen om drugging som noget, der primært sker i kontekster, hvor der er (forgiftet) alkohol involveret og

i det kommercielle natteliv frem for til privatfester. En ung udlægger fx drugging på samme vis som flere andre unge: ”Drugging er, hvor man sidder på en bar, og man kigger væk, og der er en, der propper noget i en drink.”

Et andet kendetegn ved de typiske forestillinger om drugging er, at drugging sker gennem særligt alkoholiske drikkevarer og typisk opblandede drinks. Vi møder unge, der slet ikke kan forestille sig andre måder at drugge på, som to mænd beskriver: ”Drugging er, når nogen kommer noget i ens drink, er der andre måder?” En tredje definerer drugging således: ”Når man får stoffer i sin drink,” og tilføjer først efter noget tid: ”Hypotetisk set, hvis der var en der gav mig en joint med andre stoffer i”.

De unges definitioner af fænomenet kan have indflydelse på, hvorvidt de anmelder episoden. Men deres forestillinger har ligeledes betydning for de forholdsregler, de tager for at undgå at blive drugget, for forholdsreglerne centrerer sig ofte omkring alkoholiske drikkevarer og mindre mod andre former for indtag, som følgende eksempel illustrerer: ”Hvis du bliver tilbudt at ryge med på en joint, så ryger mange med på den, hvor hvis det var en drink, jeg fik af en fremmed, ville jeg være mere mistænksom.”

Nogle unge, særligt dem, der ofte eller lejlighedsvist tager stoffer rekreativt, giver i interviewene desuden udtryk for, at drugging kun omfatter det, de betragter som ’hårde stoffer’. Det kategoriserer de ikke cannabis som. Hvad der kan kaldes drugging, får derved en yderligere kompleksitet. Det er ikke kun intentionen eller metoden, men også graden af påvirkning. Nogle unge mener dermed ikke, at det kan kaldes drugging, hvis en person ufrivilligt indtager cannabis, da det er et mildt stof, ligesom alkohol ikke synes at tælle: ”Det er piller, narkotika. Hash er et stof, men ikke ved drugging. Du kan ikke få en psykose af det”, som en ung mand siger. I en vis forstand bliver drugging således også defineret af den skade eller potentielle skade det forvolder. Der findes ikke sikre nationale data på, hvor mange unge mellem 15 og 35 år, der har et rekreativt stofbrug, men 6 % af de unge i spørgeskemaundersøgelsen, angiver at de enten ’Altid’, ’For det meste’ eller ’Sommetider’ er påvirket af euforiserende stoffer, når de færdes i nattelivet. Til sammenligning peger Center For Rusmiddelforskningens nationale UngMap-spørgeskemaundersøgelse *Danske Unges brug af rusmidler 2025* på, at 7 % af danske unge mellem 15 og 25 år havde taget stoffer inden for den sidste måned (CFR 2025).

Gråzone-drugging: Alkohol

Nogle unge samt forskere, overgrebscentre og organisationer peger også på alkohol som et rusmiddel, der i sig selv kan bruges til at drugge andre. Eksempler kan fx være (ekstra) alkohol i unges drinks, uden de ved af det, eller når unge bliver presset til at drikke igennem.

Drugging ved brug af stærke og/eller større mængder alkohol kan være kompliceret at definere, fordi grænsen for, hvornår alkoholindtaget kan betegnes som frivilligt eller ufrivilligt, kan være

uklar. Det rejser samtidig spørgsmålet blandt nogle unge om, hvorvidt gruppepres i relation til alkoholindtag kan forstås som en form for drugging.

Mens nogle unge mener, at det kun kan kaldes for drugging, hvis det involverer narkotika, mener andre, at drugging også kan involvere alkohol. Nogle internationale forskere som fx Gabriel Caluzzi peger på alkohol som det mest brugte stof i drugging-episoder, selvom det ofte negligeres i kampagner – og forskning (Caluzzi 2025; se også Sheard 2011). Flere danske centre for seksuelle overgreb og organisationer som fx Stamp Out Spiking, der arbejder med kampagner og uddannelse på drugging-området i Storbritannien, inkluderer alkohol i deres *anti-spiking*-kampagner, det vil sige drugging-kampagner. En ung fortæller i et interview, at han betragter det som drugging, hvis nogen ”bliver ved med at hælde alkohol på en, der åbenlyst er helt væk i forvejen.” Og hans veninde uddyber:

”Alt, der bliver puttet i nogens krop ufrivilligt, er drugging. Alkohol er en gråzone. Det er dårlig stil med gruppepres, for nogen bukker nemmere under end andre. At presse unge til at drikke mere, end de selv kunne tænke sig er vel også drugging” (K23)

Andre unge fortæller om situationer, de mener, kan defineres som drugging, hvor en person uvidende har fået hældt ekstra spiritus i sin drink hele aftenen:

”Det er også drugging, hvis man hælder ekstra alkohol i en andens drink. Hvis han tager en tår af en drink, som der er noget i, uden han ved det. Min ven fik hældt mere vodka i sin drink hele aftenen, så det endte med, at han blev helt væk og blackoutede” (M26)

Danmark er et af de europæiske lande med det højeste indtag af alkohol blandt unge, og sammenlignet med andre europæiske unge, begynder danske unge at drikke alkohol i en tidligere alder (ESPAD 2025; Sundhedsstyrelsen 2025). Unge i Danmark indtager desuden ofte alkohol før aldersgrænsen og under gruppepres (Ladekjær Larsen et al.: 2016). Det kan gøre danske unge mere sårbare i forhold til drugging med alkohol. Men som de to unge i ovenstående interviews påpeger, bliver alkohol og gruppepres set som en ‘gråzone’ i forhold til drugging pga. social accept af alkoholindtagelse samt gruppedynamikker og sociale magthierarkier - eller med de unges ord, fordi ”nogen bukker lettere under end andre”.

En repræsentant fra politiet fortæller i et ekspertinterview, at han ligeledes godt kan forestille sig episoder, hvor alkohol er blevet brugt som et værktøj til at drugge, men kalder en eventuel bevisførelse meget svær pga. en, i mange tilfælde, utydelig grænse mellem frivilligt og ufrivilligt indtag i situationer, hvor alkohol fremstår som et legalt rusmiddel, der legitimt deles.

2. kapitel: Unges oplevelse af tryghed og drugging i nattelivet

Dette kapitel vil beskrive 15-35-åriges oplevelser af tryghed og drugging i nattelivet⁴, og hvilken betydning oplevelsen af (u)tryghed omkring drugging påvirker måden, de færdes i nattelivet på. Hvor langt størstedelen af unge føler sig trygge, så fremstår den utryghed, der er, som en kønnet oplevelse. De forskellige typer utryghed er ulige distribueret mellem mænd og kvinder, heteroseksuelle og LGBTQ+, og forståelserne og erfaringerne af utryghed påvirker unges forholdsregler.

Generelle indsigter om tryghed i nattelivet

Størstedelen af de unge mellem 15 og 35 år føler sig trygge i det danske natteliv. 85 % angiver, at de føler sig enten 'tryg' eller 'overvejende tryg'.

Kvinder føler sig mere utrygge i nattelivet end mænd.

35 % af kvinderne er 'ekstremt bekymret' eller 'meget bekymret' for at blive udsat for drugging i nattelivet, mens det tilsvarende tal for mænd er 5 %.

Bekymringen for at blive drugges er situationel og relateret til bestemte steder og situationer, som både de kvalitative og kvantitative data peger på, og som vil blive beskrevet i løbet af kapitlet. Undersøgelsens kvantitative data peger på, at 85 % af unge mellem 15 og 35 år føler sig 'tryg' eller 'overvejende tryg' i det danske natteliv, hvor 14 % af de unge angiver, at de føler sig 'overvejende utryg' eller 'utryg'.

Mænd føler sig generelt tryggere i nattelivet end kvinder, mens heteroseksuelle og homoseksuelle næsten oplever den samme grad af tryghed (se Tabel 4 og 5). Til gengæld føler biseksuelle unge sig mere utrygge i nattelivet end homo- og heteroseksuelle unge. Denne forskel kan skyldes en kobling af såvel en seksuel og kønnet minorisering, da cirka 9 ud af 10, der identificerer sig som biseksuel i spørgeskemaet, er kvinder. Personer, der definerer sig som 'Andet' (end homo-, hetero- og biseksuel), føler sig relativt oftere 'utryg' og sjældnere 'tryg' (se Tabel 5).

⁴ Nattelivet bruges som en samlet betegnelse for barer, natklubber, privatfester, koncerter, bodega/værtshuse og lignende

Tabel 4: Hvor tryk føler du dig generelt i nattelivet?

Hvor tryk føler du dig generelt i nattelivet?	I alt	Kvinde	Mand
Tryk	23 %	13 %	38 %
Overvejende tryk	62 %	68 %	54 %
Overvejende utryk	10 %	12 %	5 %
Utryk	3 %	4 %	2 %
Ved ikke	2 %	3 %	2 %
n =	1.661	986	658

Note: $n = 1.661$. Tabellen omfatter respondenter med gyldigt svar på spørgsmålet "Hvor tryk føler du dig generelt i nattelivet?". Respondenter, der har svaret "Aldrig" på spørgsmålet om, hvor ofte de færdes i nattelivet, indgår ikke i opgørelsen. I alt er 72 respondenter ekskluderet, fordi de har markeret mere end én svarmulighed på spørgsmålet. Respondenter, der har angivet køn som "Non-binær", "Andet" eller "Ønsker ikke at oplyse", indgår i kolonnen "I alt", men ikke i den kønsopdelte fordeling. Den kønsopdelte fordeling omfatter kvinder ($n = 986$) og mænd ($n = 658$).

Tabel 5: Hvor tryk føler du dig generelt i nattelivet?

Tryk i nattelivet	I alt	Heteroseksuel	Homoseksuel	Biseksuel	Andet	Ønsker ikke at oplyse
Tryk	23 %	22 %	20 %	10 %	10 %	31 %
Overvejende tryk	62 %	70 %	70 %	73 %	57 %	41 %
Overvejende utryk	10 %	8 %	8 %	10 %	13 %	13 %
Utryk	3 %	0 %	3 %	4 %	7 %	5 %
Ved ikke	2 %	0 %	5 %	3 %	13 %	10 %
n =	1.661	1.440	37	115	30	39

Note: $n = 1.661$. Tabellen omfatter respondenter med gyldigt svar på spørgsmålet "Hvor tryk føler du dig generelt i nattelivet?". Respondenter, der har svaret "Aldrig" på spørgsmålet om, hvor ofte de færdes i nattelivet, indgår ikke i opgørelsen. I alt er 72 respondenter ekskluderet, fordi de har markeret mere end én svarmulighed på spørgsmålet. Tabellen omfatter alle køns kategorier og alle angivne svarkategorier for seksualitet.

Både kvalitative data og spørgeskemaet filtreret efter køn peger på, at kvinder er mere bekymret for at blive udsat for drugging end mænd. 35 % af kvinderne er 'ekstremt bekymret' eller 'meget bekymret' for at blive drugged, mens det tilsvarende tal for mænd er 5 % (se Figur 2).

Spørgeskemaet peger også på, at 'uønsket seksuel opmærksomhed' og 'drugging' er de situationer i nattelivet, som flest unge er 'ekstremt' eller 'meget' bekymrede for at blive udsat for (Se Figur 1).

Baseret på interview- og spørgeskemadata (med afsæt i spørgeskemaets spørgsmål 'Hvor bekymret er du for at blive udsat for følgende situationer, når du færdes i nattelivet?') er kvinder mest bekymret for at blive udsat for 'seksuelle overgreb', 'uønsket seksuel opmærksomhed' og 'drugging'. Både kvalitative og kvantitative data peger derimod på, at mænd frygter at blive udsat for 'truende eller aggressiv adfærd fra grupper eller enkeltpersoner' eller 'fysisk vold'.

Figur 1: Hvor bekymret er du for at blive udsat for følgende situationer, når du færdes i nattelivet?

	Fysisk vold	Tyveri	Ubehagelige kommentarer/tilråb	Uønsket seksuel opmærksomhed	Truende/aggressiv adfærd	Seksuelle overgreb	Drugging	Euforiserende stoffer
Ekstremt bekymret	1%	3%	4%	7%	4%	7%	8%	6%
Meget bekymret	4%	11%	12%	16%	11%	12%	15%	9%
Moderat bekymret	20%	32%	23%	21%	27%	18%	26%	19%
Lidt bekymret	44%	39%	30%	24%	39%	24%	27%	27%
Slet ikke bekymret	30%	16%	31%	33%	19%	40%	25%	39%
n =	1.698	1.698	1.699	1.699	1.699	1.699	1.699	1.699

Note: n = 1.698/1.699. Tabellen/figuren omfatter respondenter, der har besvaret spørgsmålet "Hvor bekymret er du for at blive udsat for følgende situationer, når du færdes i nattelivet". Respondenter, der har svaret "Aldrig" på spørgsmålet om "Hvor ofte færdes du i nattelivet?" indgår ikke i opgørelsen. Procenter angiver fordelingen af svarmuligheder for hver situation.

Figur 2: Hvor bekymret er du for at blive udsat for følgende situationer, når du færdes i nattelivet? Drugging

Svar	Kvinde	Mand	Nonbinær	Andet	Ønsker ikke at oplyse
Ekstremt bekymret	13%	1%	0%	0%	17%
Meget bekymret	22%	4%	20%	33%	50%
Moderat bekymret	30%	19%	40%	33%	0%
Lidt bekymret	25%	30%	30%	0%	17%
Slet ikke bekymret	11%	46%	10%	33%	17%
n =	1.017	663	10	3	6

Note: n = 1.699. Tabellen omfatter respondenter, der har besvaret spørgsmålet om bekymring for drugging, og som ikke har svaret "Aldrig" på spørgsmålet om, hvor ofte de færdes i nattelivet. Tabellen er fordelt på køn.

Mediedækkede forbrydelser kan påvirke unges tryghed i nattelivet

Internationale og danske mediers dækning af drugging, påvirker unges forestillinger og oplevelse af tryghed negativt og skærper nogle unges forholdsregler i nattelivet.

Internationale og danske medier har de seneste år dækket en række drugging-sager af forskellig karakter. Det har drejet sig om sager om fx franske Christian Nègre, der druggede kvinder til jobsamtaler (The Guardian 2025); Dominique Pelicot, der druggede og forgreb sig seksuelt på sin kone over flere år (Politiken 2025; Le Monde 2025a); den australske politibetjent Adrian Trevor Moore i Australien og belgiske bartendere i byen Kortrijk, der i to forskellige sager er blevet beskyldt for seksuel drugging af kvinder (ABC News 2019; The Guardian 2022). Ligesom sager med needle spiking, eller på dansk 'drugging med nåle', i forskellige europæiske lande har genereret bred opmærksomhed (BBC 2022; DR 2021; Berlinske 2021; Le Monde 2025b). I Danmark kan nævnes de to danske kvinder, der på en rejse til Laos blev methanolforgiftet (DR 2025a; TV 2 2025), TV 2-dokumentaren 'Drugged i Nattelivet' (TV 2 2023), der dokumenterede drugging på en natklub i Aalborg, og andre sager på natklubber, festivaler som Copenhell og andre arrangementer (TV 2 Nord 2024; DR 2025b; TV 2 2023).

De unge, vi taler med på feltarbejdet, refererer også til mediedækkede forbrydelser relateret til drugging og af anden karakter som fx kvindedrabssager, som forbrydelser, der har øget deres egen og andre unges følelse af utryghed i nattelivet – og skærpet deres forholdsregler. Som en kvinde på 26 siger: "De drabssager sidder dybt i mig. Hjemturen er så vigtig for mig." De unge nævner også manden Dominique Pelicot som en ung fx refererer til: "Drugging er, når folk kommer noget i ens drink, og så er der den der sag i Frankrig". De unge nævner også de mange tilfælde af *needle spiking* i England og Frankrig og fx "de danske piger i Laos" (DR 2024). En bestemt natklub i en større dansk by bliver under interviewene i byens natteliv omtalt af de fleste unge som en klub med ry for at have mange drugging-sager. De unge nævner ofte klubben

i forbindelse med føromtalt TV 2-dokumentar og siger, at det er et sted, man ikke bør komme, hvis man vil undgå drugging. En mand på 27 fra Esbjerg mener desuden, at ”drugging er noget, man hører om i nyhederne.” Han forklarer, at hans kendskab primært kommer fra nyheder og ikke egne eller venners oplevelser i nattelivet. Der er en tendens til, at unge har hørt og læst om sagerne og italesætter sagerne som motivation for at skærpe deres forholdsregler mod drugging på samme måde som kvindedrabssagerne har fået mange af kvinderne, vi møder, til at bekymre sig for turen hjem fra nattelivet. Nogle unge fortæller, at de har sagerne i baghovedet, når de er i byen.

Spørgeskemaundersøgelsen kan pege på en forskel mellem forestilling og hyppighed, hvad gælder antallet af drugging-episoder. Unge forestiller sig, at 29 % af de danske unge har oplevet at blive drugged, mens 7 % af undersøgelsens respondenter angiver, at de ’helt sikkert’ selv er blevet drugged. Både politi og overgrebscentre peger på en stigning i drugging-relaterede episoder de sidste 10 år.

Undersøgelsen peger på, en forskel mellem forestillingen om, hvor mange der bliver drugged og hvor mange, der angiver selv at være blevet det. Forestillingen blandt 15-35-årige er, at 29 % af unge i den aldersgruppe er blevet drugged. Det står i kontrast til de 7 %, der angiver, at de er sikre på, at de selv er blevet drugged, eller de yderligere 9 %, der angiver, at de tror, de er blevet drugged. Til sammenligning angiver 3,1 % i DKR’s repræsentative tryghedsundersøgelse fra 2025, at de er blevet drugged (DKR 2025). 5 ud af 6 danske politikredse mente i 2023, at mediedækningen havde været med til at øge antallet af anmeldelser de seneste år (Folketinget 2023).

9 % tror iflg. undersøgelsen at de har været udsat for drugging, og tvivlen lader, iflg. undersøgelsens data, til at være et typisk træk ved efterforløbet for unge, der har været eller mistænker at have været udsat for drugging. Det kan omvendt få færre unge til at forstå og angive situationen som ’drugging’.

Politi og overgrebscentre fortæller i ekspertinterviewene, at der er sket en observerbar stigning i drugging-tilfælde de sidste 10 år, og rapportens kvalitative og kvantitative data peger på, at drugging sker i de danske byer, og at fænomenet uagtet dets omfang og stedsbundethed bredt påvirker unges adfærd og forholdsregler i det danske natteliv. Der kan dog mangle præcise tal om fænomenets omfang og udvikling til at sætte drugging-sagerne, og bekymringer for drugging i perspektiv.

Utrygge natklubber, trygge barer og privatfester

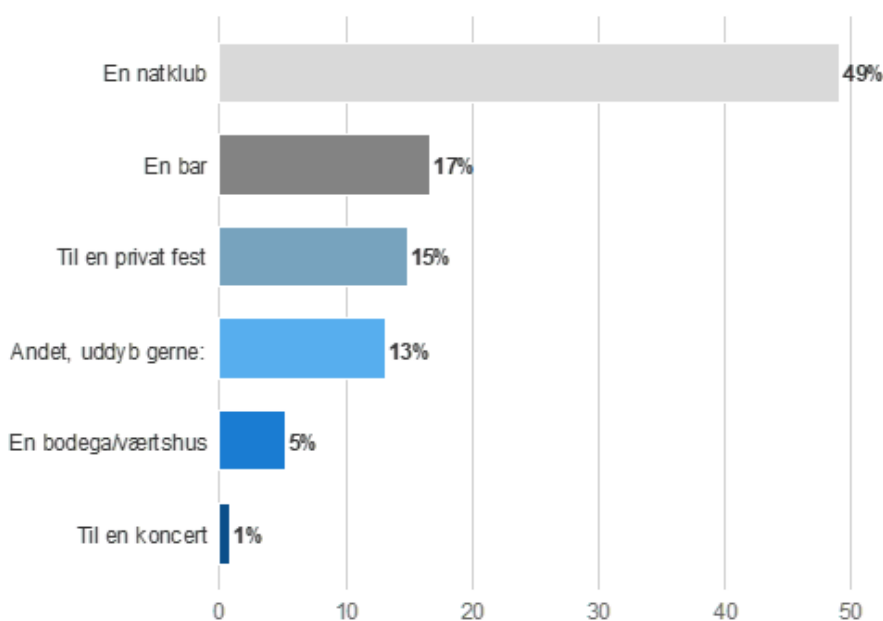
I interviewene forklarer unge, at de forestiller sig, drugging oftest forekommer på natklubber. Det stemmer overens med drugging-ofres erfaringer, hvor de i spørgeskemaet peger på natklubben som gerningssted i 49 % af tilfældene.

Der er en tendens til, at unge føler sig mere utrygge i fremmede byers festmiljøer og særligt på fremmede byers natklubber. På natklubberne er man ofte beruset, og der er mange fremmede

og derfor også flere potentielle gerningspersoner. Her mangler udefrakommende unge lokal viden og 'et indre kort' at navigere efter. Kendskab til omgivelserne øger derved nogle unges oplevelse af tryk i nattelivet i forhold til drugging.

Den kvalitative data peger på, at unge generelt føler sig tryggere på barer end på natklubber i forhold til risikoen for at blive drugged. Det skyldes, at der er en forestilling om, at drugging oftest sker på natklubber, da de fx er mørkere og frekventeres af flere mennesker. Denne forestilling stemmer overens med drugging-ofres erfaringer. I spørgeskemaet angiver 49 % af dem, der har svaret, at de helt sikkert har været udsat for drugging, at hændelsen skete på en natklub. Nogle unge fortæller i interviews, at de helt er stoppet med at gå på natklub efter at have været udsat for drugging. Også selvom de kan være usikre på, hvor druggingen egentlig fandt sted, fordi de har besøgt flere steder den pågældende aften. Nedenstående Figur 3 viser respondenternes angivelse af, hvor drugging-episoden har fundet sted fordelt på beværtningsstype.

Figur 3: Hvor var du, da du blev drugged?

Note: n = 114. Spørgsmålet er stillet til dem, der har svaret "Ja, helt sikkert" til spørgsmålet om "Har du selv oplevet at blive drugged nattelivet?". Andelen, der har angivet 'Andet, uddyb gerne', har oftest angivet specifikke festivaler.

I interviewene fortæller unge om, hvordan natklubbens indretning og socialitet kan skabe et utrygt rum fx pga. røgmaskiner, mange mennesker, høj musik, lidt belysning, og fordi de unge

her bevæger sig mere rundt og lettere bliver væk fra deres venner. De unge fortæller også i interviewene, hvordan de oplever barer og privatfester som tryggere blandt andet pga. en indretning og socialitet, der er anderledes end natklubbens. Der er fx mere lys, man bevæger sig mindre rundt, der er færre mennesker og færre fremmede. To kvinder sammenligner natklub og privatfest under et interview: "Til private fester stoler jeg på de fleste, men overhovedet ikke på natklubber eller andre offentlige steder" og "nogle gange tager jeg kun forholdsreglerne i visse situationer. Typisk gør jeg ikke særligt brug af dem til en privatfest, men jeg bruger dem i offentligheden." Flere unge fortæller i interviewene, at de slækker på forholdsregler, de normalt benytter sig af, når de færdes på andre steder end natklubber og særligt til privatfester. Politiet fortæller i et ekspertinterview, at det er lettere at opklare drugging-episoder til privatfester, hvor gerningspersoner ofte er lettere at identificere, modsat natklubber, hvor efterforskningsarbejdet er vanskeliggjort af rammerne, såsom lav belysning, mange fremmede og afhængighed af overvågningsmateriale

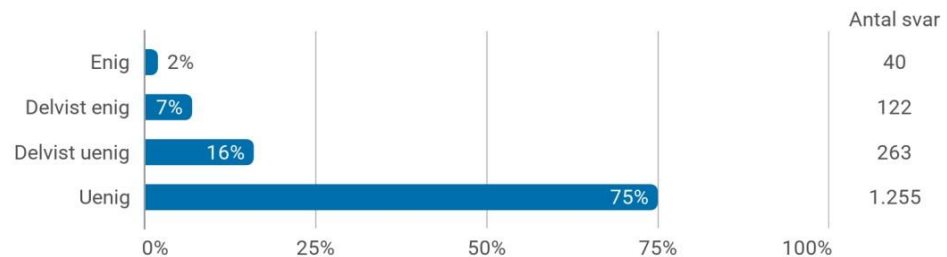
Mørket og de mange mennesker på natklubberne får ikke blot unge til at identificere disse som mere utrygge i forhold til drugging, men problematiserer også bevisførelsen for forbrydelsen, når den er sket.

Unge udtrykker desuden i interviewene en forestilling om, at der er mere utrygt i 'fremmede' byer, end i de byer, hvis natteliv, de kender og kommer i. Der mener de nemlig at vide, hvilke beværtninger, og særligt natklubber eller større barer, de skal holde sig fra, pga. et dårligt ry eller en historik med drugging og andre overgreb. Kendskab til omgivelserne øger nogle unges oplevelse af tryghed i nattelivet. En kvinde fortæller fx, at det øger hendes oplevelse af tryghed i nattelivet, at hun kender bartendere og dørvagter: "Så ved man, at der står Bob".

Den viden har de unge oftest ikke, udtrykker de, når de besøger nattelivet i byer, de ikke kender. I den sammenhæng bliver ukendte omgivelser ekstra utrygge. Unge uden lokalkendskab føler, at de mangler et 'indre kort' til at navigere efter. Interviewmaterialet viser, at kendte farer bliver set som lettere at forholde sig til, hvorimod et ukendt miljø stiller de unge i en situation, hvor de mangler viden, pejlepunkter og overblik.

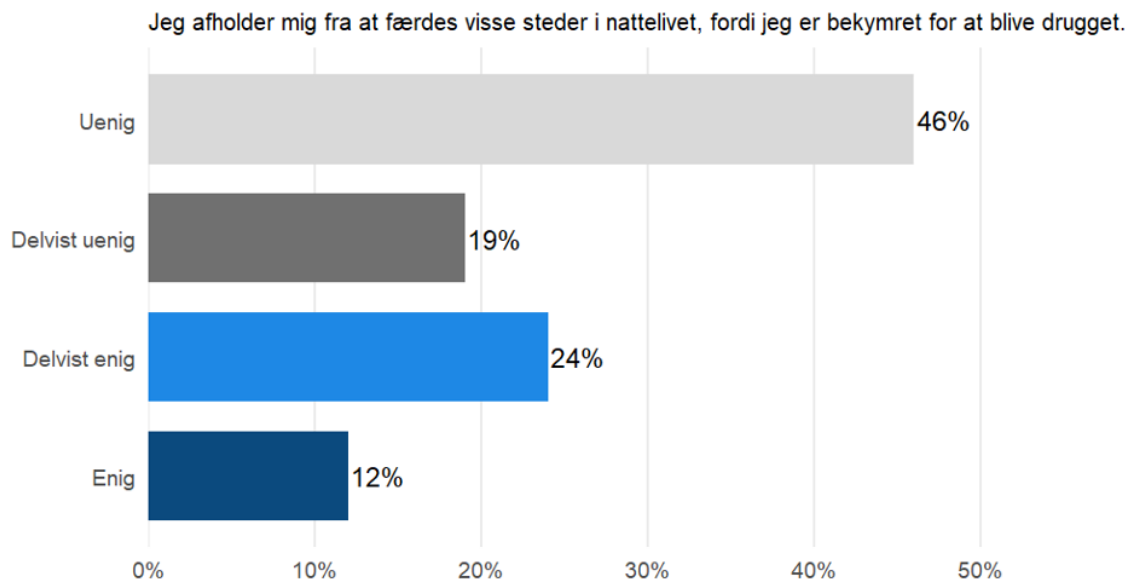
Generelt undgår unge, iflg. den kvalitative data, konkrete barer eller klubber for at mindske risikoen for at blive drugget – og øge deres egen oplevelse af tryghed. Viden om konkrete beværtninger, hvor drugging hyppigere foregår, er så defineret, at vi i det samlede interviewmateriale kan udpege konkrete barer og klubber i bydele og landsdele, der går igen som utrygge, hvad drugging angår. Nogle af de klubber har fx sorte eller matte glas, så man ikke ordentligt kan se, hvad der er i drinken, og har et ry for at have mange ofre for drugging. Det forklares i interviewene af flere unge som en af årsagerne til at fravælge den klub. Andre utryghedsskabende træk på tværs af beværtningerne kan være næsten allestedsværende stroboskopllys, der gør det svært at se, eller at man ikke kan observere, når bartenderen laver drinksene, fx fordi bartenderen har ryggen til, når han/hun mixer drinken, eller at stedet har sine egne faste vagter i stedet for vagter fra et uafhængigt vagtfirma. Spørgeskemaet peger også på, hvordan frygten for at blive drugget kan styre unges bevægelser i nattelivet: 36 % afholder sig helt eller delvist fra at færdes visse steder i nattelivet, fordi de er bekymret for at blive drugget, mens 9 % er 'enig' eller 'delvist enig' i, at de afholder sig fra nattelivet af samme årsag (se Figur 4 og 5).

Figur 4: Jeg færdes ikke så ofte i nattelivet, som jeg gerne ville, fordi jeg er bekymret for at blive drugget

Note: n = 1.680. Tabellen omfatter respondenter, der har besvaret udsagnet "Jeg færdes ikke så ofte i nattelivet, som jeg gerne ville, fordi jeg er bekymret for at blive drugget". Respondenter, der har svaret "Aldrig" på spørgsmålet om, hvor ofte de færdes i nattelivet, indgår også i opgørelsen (n = 125 blandt respondenterne i tabellen).

Figur 5: Jeg afholder mig fra at færdes visse steder i nattelivet, fordi jeg er bekymret for at blive drugget

Note: n = 1.553. Figuren omfatter respondenter, der har svaret besvaret spørgsmålet "Jeg afholder mig fra at færdes visse steder i nattelivet, fordi jeg er bekymret for at blive drugget". Respondenter, der har svaret "Aldrig" på spørgsmålet om, hvor ofte de færdes i nattelivet, indgår ikke i opgørelsen.

Oplevelsen af tryghed handler for de unge ikke kun om de steder, de besøger i nattelivet, men er også disponeret af køn. Det påvirker deres bekymringer og de forholdsregler, de har i forbindelse med risikoen for drugging i nattelivet. Det vil vi beskrive i næste afsnit.

Kønnede dimensioner af tryghed, drugging og forholdsregler

Forestillinger om tryghed og drugging fremgår i interviewene som kønnede, og unges forholdsregler tager typisk afsæt i kønnede forestillinger om, hvad de skal beskytte sig mod i nattelivet for at håndtere utryghed. Det betyder fx at mænd typisk ikke ser sig selv som potentielle drugging-ofre, har færre forholdsregler og taler mindre om drugging end kvinder.

Projektets interviews peger på, at unges forestillinger om tryghed og drugging er kønnede. Spørgeskemaet viser, som beskrevet i kapitel 2, at 35 % af kvinderne er 'meget bekymret' eller 'ekstremt bekymret' for at blive udsat for drugging, mens det tilsvarende tal for mænd er 5 %. Forskning (Burgess et al. 2009) og interviews peger også på, at drugging generelt bliver set som et kønnet fænomen, der forbindes med et seksuelt overgreb af en mand mod en kvinde. Færre mænd forestiller sig m.a.o. at være i risiko for at blive drugget og bekymrer sig mindre om risikoen end kvinder. Spørgeskemaet peger på, at det også kan påvirke mænd og kvinders forholdsregler i forbindelse med drugging.

Når adspurgt 'Tager du nogle forholdsregler for at undgå at blive drugget i nattelivet?' angiver 20 % af mændene, at de ikke tager nogen forholdsregler, mens den tilsvarende andel blandt kvinder er 5 %. Samtidig angiver kvinder generelt et større antal forskellige forholdsregler end mænd.

Som en mand fortæller fx: "Jeg føler mig tryk, men jeg er også en mand. Det ville nok være anderledes, hvis du havde spurgt en pige" og "for eksempel var jeg lige nede ved toilettet i en del tid og gik op og drak min øl videre uden at tænke over det." Spørgeskemaet peger også på en signifikant forskel i antallet af mænd og kvinder, der bliver drugget og indikerer, at kvinder, sandsynligvis, er udsat for drugging oftere end mænd (Se afsnittet 'Demografi, drugging-stoffer og symptomer')

Spørgeskemaet indikerer også, at mænd taler mindre om drugging end kvinder. 9 % af kvinderne taler med andre om risikoen for drugging 'næsten hver gang, vi ses', eller 'ofte', mens det tilsvarende tal for mænd er 1 %. 42 % af mændene taler aldrig med andre om risikoen for at blive drugget, mens der for kvinderne er tale om 17 %. Nedenstående Tabel 6 viser svarfordelingen fordelt på køn.

Tabel 6: Hvor ofte taler du med andre om risikoen for at blive drugget? (Drugging er når folk ufrivilligt får narkotika i f.eks. deres drink, vape eller lign.)

Hvor ofte taler du med andre om risikoen for at blive drugget?	I alt	Kvinde	Mænd
Næsten hver gang vi ses	1 %	1 %	0 %
Vi taler ofte om det	5 %	8 %	1 %
Nogle gange	26 %	32 %	16 %
Sjældent	41 %	42 %	40 %
Aldrig	27 %	17 %	42 %
n =	1.802	1.082	697

Note: n = 1.802. Tabellen omfatter respondenter, der har svaret på spørgsmålet "Hvor ofte taler du med andre om risikoen for at blive drugget?". Respondenter, der har angivet køn som "Nonbinær", "Andet" eller "Ønsker ikke at oplyse", indgår i kolonnen "I alt", men ikke i den kønsopdelte fordeling. Den kønsopdelte fordeling omfatter kvinder (n = 1.082) og mænd (n = 697).

Kvindes forholdsregler fremgår iflg. interviewene som 'naturlige' og automatiserede i sådan en grad, at de ikke nødvendigvis tænker over dem. Der er en tendens til, at mænd ikke er klar over, at kvinder typisk har forholdsregler mod drugging.

Kvinder fortæller, hvordan alkohol kan få dem til at føle sig tryktere, men også får dem til at slække på deres forholdsregler i forbindelse med drugging.

Det er især kvinder, der har forholdsregler mod drugging, og flere kvinder taler om deres forholdsregler som 'naturlige'. Nogle siger først, når vi møder dem i nattelivet, at de ikke har nogle forholdsregler, eller at de ikke tænker særlig meget over det i nattelivet, hvorefter de opremser en liste over forholdsregler. Forholdsreglerne fremstår, ud fra interviewene, som vaner så kropsliggjorte og selvfølgelige, at kvinderne sommetider glemmer, de har dem. Baseret på interviewene er der en tendens til, at mænd slet ikke er klar over kvindernes forholdsregler.

I interviewene fortæller nogle kvinder, hvordan alkohol øger deres følelse af trykthed og får dem til at slække på forholdsregler. De fortæller om at føle sig fx "mere frygtløs". En anden kvinde fortæller, at hun tør ting, hun ellers ikke gør, når hun er ædru: "Jeg tør ikke gå hjem i mørket normalt, kun hvis jeg er fuld". Nogle kvinder fortæller dog også, at beruselsen får dem til at slække på deres forholdsregler:

"Jeg synes, det er svært, for jeg har flere venner, der har gjort alt, de kunne, og stadig er blevet drugget. Jeg føler ikke nogen af de ovenstående 'tips' reelt gør en forskel, så snart man er fuld,

desværre. Den eneste forholdsregel jeg reelt har er, at jeg aldrig går alene ud, således, at der altid er en, som kan hjælpe mig, hvis der skulle ske mig noget.” (K 22)

Nedenfor i Figur 7 har vi samlet de forskellige forholdsregler mod drugging, unge mellem 15 og 35 år benytter sig af iflg. spørgeskema og interviews. Procenttallene under 'Frekvens' henviser til spørgeskemadata (når den eksisterer) med afsæt i spørgsmålet 'Tager du nogle forholdsregler for at undgå at blive drugget i nattelivet? (Vælg relevante)'. Respondenterne har haft mulighed for at vælge flere svar. Forholdsreglerne er desuden blevet grupperet, når de overlapper.

Tabel 7: Unges forholdsregler mod drugging

Forholdsregel	Frekvens	Udsagn
Holder øje med min drink. Forlader aldrig min drink.	72 % 51 %	<i>”Jeg kunne ikke finde på at drikke en drink, jeg har forladt.”</i> <i>”Mine forældre har altid sagt, at man skal tage sin drink med sig på fx toilettet og ikke drikke af andres alkohol på festivaler, hvis du ikke har set den blive åbnet.”</i> <i>“Det er ligesom bare noget, man gør.”</i>
Tager ikke imod drinks fra fremmede. Holder øje med bartenderen, mens drinken laves. Ser drinken blive lavet.	53 % 23 %	<i>”Jeg ville tage imod drinken, hvis jeg så den blive blandet af bartenderen.”</i> <i>”Hvis en fremmed tilbyder mig en drink, tager jeg ikke imod det.”</i> <i>”Jeg tager kun imod øl/vin fra fremmede, hvis de er uåbnede.”</i> <i>”Tænker også over ikke at tage imod drinks fra fremmede, men det glemmer man ofte, når man først er fuld.”</i>

Beder en ven om at holde øje med drinken. Tager kun imod drinks fra venner.	43 %	<i>"Hvis jeg går fra den, og mine venner stadig er ved bordet, siger jeg 'holder du lige øje med min drink?'"</i> <i>"Jeg ville drikke af den, når jeg kom tilbage, hvis en af de andre piger sad tilbage ved bordet med drinksene."</i>
	50 %	
Undgår at drikke af andres. Drikker kun drinks, jeg selv har købt.	37 % 18 %	
Dækker drinken med hånd, serviet eller lignende.	18 %	<i>"Jeg kender piger, der sidder med hånden over – 'better safe than sorry'. Det er ligesom en sikkerhedssele."</i> <i>"Jeg holder min tommel over åbningen til mine drikkevarer, det er sådan helt indøvet."</i> <i>"Jeg holder altid hånden over min drink. Det er common sense."</i>
Drikker kun fra flasker med låg.	5 %	
Undgår at drikke alkohol.	6 %	
Drikker op eller køber ny drink, hvis man har forladt den.		<i>"Hvis man går fra drinken, så køber man en ny."</i> <i>"Jeg har lært fra en meget ung alder at købe en ny drink, hvis jeg efterlader en."</i> <i>"Hvis jeg forlader en drink af enhver årsag, så skal den kasseres."</i> <i>"Jeg drikker den bare helt op, før jeg går, hvis ingen kan holde øje med den."</i>
Undgår bestemte barer og klubber.		<i>"Er glad for ikke at skulle overveje det. Ville nok ikke have det sådan på A-bar eller Gothersgade."</i> <i>"På den pub passer man MEGET på. Der er mange historier om drugging, og der er mange mærkelige mænd."</i>

Bartendere og personalets forholdsregler.		<i>"Jeg fjerner drinken. Også hvis den er helt fuld. Hvis ejeren klager, laver jeg en ny."</i> <i>"Jeg er som bartender obs på, om folk er klar til at tage imod deres drinks, inden jeg serverer dem."</i>
Tager ikke min drink med ud på dansegulvet.		
Går aldrig ud alene.		<i>"Jeg synes, det er svært, for jeg har flere venner, der har gjort alt, de kunne, og stadig er blevet drugget. Jeg føler ikke, nogen af de ovenstående 'tips' reelt gør en forskel, når man først er fuld. Den eneste forholdsregel, jeg reelt har, er, at jeg aldrig går alene ud"</i>

Note: "Frekvens" omfatter alle, der har besvaret spørgsmålet om forholdsregler for at undgå at blive drugget i nattelivet (n = 1.645). Respondenterne har kunnet vælge flere svar. 12 % angiver desuden 'Nej', når adspurgte, om de har nogle forholdsregler.

Kønnede forestillinger om drugging, og at fænomenet ses som en heteroseksuel dynamik med kvindelige ofre betyder, at heteroseksuelle og homoseksuelle mænd ikke nødvendigvis har forholdsregler mod drugging eller fortolker egne oplevelser som sådan.

Undersøgelsen viser, hvordan kønnede forestillinger om, eller forventninger til, drugging betyder, at nogle typer drugging kan gå under radaren som fx LOL-drugging, test-drugging eller fejl-drugging (se afsnittet 'Typologier'). Undersøgelsens kvalitative data indikerer, at de typer drugging oftere involverer mænd, men at ofrene ikke nødvendigvis fortolker forsøg på at drugge dem som 'drugging', fordi episoderne ikke passer ind i det dominerende narrativ, det vil sige drugging som forgiftning for at begå seksuelle overgreb mod kvinder (Burgess et al. 2009).

Forskning peger på, hvordan drugging-narrativer former, hvordan mennesker forstår og fortolker situationer i nattelivet. Narrativerne indeholder faste forventninger som fx blackout og seksuelle overgreb, der har betydning for, hvordan vi fortolker episoderne, og hvorvidt vi fortolker dem som 'drugging' (Caluzzi et al. 2025). Flere mandlige ofre fortæller på feltarbejdet om episoder, hvor de var i tvivl om, hvorvidt de var blevet drugget, men konkluderede, at der måtte være tale om en fejl. Det kunne nemlig ifølge dem ikke være drugging, fordi de ikke

kunne afkode gerningspersonens intention, nu de var mænd, og der iflg. dem ikke kunne være tale om et seksuelt overgreb. De kønnede forestillinger kan ligeledes forklare, hvorfor mænd i interviewene fortæller, at de er mindre afhængige af forholdsregler end fx deres veninder. Mænd optager ikke rollen som offer i narrativet og fortolker ikke nødvendigvis risikable situationer i nattelivet som risikable for dem.

Undersøgelsen viser, at samme tendens gør sig gældende for homoseksuelle mænd. Flere af dem giver i interviewene udtryk for, at de ikke føler sig udsatte, fordi de ser drugging som en ”heteroseksuel dynamik”, som følgende eksempel med en homoseksuel mand viser:

”Jeg har selv haft oplevelser med en rus, der var ude af kontrol. Jeg har måske tænkt, at jeg ikke syntes, jeg drak så meget, og at det stak af på en anden måde ... Og hvorfor egentlig? Man strejffes af tanken. Men jeg har også en forestilling om, at det ikke forekommer så meget i homomiljøet. At det er en heteroseksuel dynamik. Jeg kom nok til at tænke: Det er nok ikke det. For det er mere andre steder, det foregår.” (M 33)

Kønnede forestillinger om drugging påvirker dog ikke kun unges forholdsregler og fortolkninger af drugging-relaterede episoder, men også hvordan unge aflæser og afgør om de kan stole på fremmede i nattelivet.

Tillid og aflæsning af fremmede

Unge beskytter sig selv mod drugging ved at scanne og aflæse forskellige typer og grupper mennesker i nattelivet. Aflæsningskriterierne baserer sig dog ofte på myter og generaliserede narrativer om offer og gerningsperson (der findes fx ikke sikre data på typiske gerningspersoner pga. få opklarede sager).

Myter og generaliserede narrativer om gerningspersoner fremgår som en måde unge skaber mening i komplekse forbrydelser som drugging med hensigten om at skabe et trygt rum og natteligv for dem selv. Det kan dog betyde, at gerningspersoner og ofre, der ikke passer ind i fortællingen, overses.

Angst for fremmede, eller hvad man i kriminologien betegner som *stranger danger*, fremgår på feltarbejdet paradoksalt i forhold til tryghed og nattelivet. De unge fortæller i interviewene, at de også befinder sig i nattelivet for at møde fremmede, og interviews og observationsstudier viser, at der er en tendens til, at unge sænker paraderne og slækker på egne forholdsregler, når de har fået en spontant tillidsfuld relation i mødet. Samtidig fortæller nogle unge, at grænserne mellem ven og fremmede er mindre, når de er påvirket af alkohol i nattelivet. Et eksempel er en kvinde, vi møder på en større bar i Aarhus. Hun fortæller om de forholdsregler, hun har lært som ung kvinde, og at hun altid passer på sin drink. Det går dog undervejs i interviewet op for hende, at hun ikke nødvendigvis følger sine forholdsregler, hvis hun vurderer, at hun kan stole på den fremmede:

"Jeg har lært fra meget ung af at købe en ny drink, hvis jeg efterlader den (...) Jeg sørger også for, at ... hvis jeg skal ud og danse, køber jeg en flaske med mindre hoved, det er sværere at putte noget ned i, og jeg sørger for at holde den tæt på kroppen og holder meget tæt ved åbningen."

"Men du har ikke holdt øje med din drink i 5 minutter, mens manden bag dig har siddet ved den."

"Jeg er også meget godtroende. Og den fremmede ved siden af mig virkede reliable (red. troværdig). Vi var næsten lige kommet ind udefra. Han virkede uskyldig. Som en ung person, der synes, det var sjovt bare at sidde og snakke. Jeg stolede på ham, fordi han virkede ung og uskyldig. Som en der gik i byen første gang, efter at være fyldt 18. Han spurgte bare efter en cigaret. Han nåede faktisk ikke at snakke mere end det, inden du kom. Og så blev jeg bare optaget af vores samtale og tænkte ikke mere over det. Ens opmærksomhed kan ikke være flere steder på en gang. Der var ingen grund til mistanke. Han var ikke anmassende eller en, der bare regnede med, at vi havde en cigaret til ham. Min søster hentede øl til os, og jeg sad alene, og han spurgte efter en cigaret (K26)"

Interviewene peger på, at nattelivsgæster scanner eller vurderer fremmede ud fra egne eller vennegruppens forestillinger om, hvad der kendetegner en drugger, og hvem de modsat kan have tillid til. Profilingen tager dog afsæt i forestillinger og ikke valide data eller viden om gerningspersoner, da få sager bliver opklaret af politiet, og mange ofre ikke kan pege på en gerningsperson. I flere af de episoder, vi får fortalt om, hvor ofre faktisk kan pege på gerningspersonen, er de derimod blevet drugget af en de havde tillid til; en bekendt, en ven, en kollega. En række kvinder formulerer det fx således: "Det er gamle liderlige mænd, der drugger", "drugging er, når en gammel mand er interesseret i en ung pige og putter noget i hendes drink." Andre nævner "unge business-typer." Flere unge bliver dog under interviewene i tvivl.

Forskningen peger her på samfundets idé om 'den ideelle gerningsmand' – altså at vi ubevidst operere med en ide om gerningspersonens køn, alder, etnicitet mm. Det er en fortælling struktureret af fordomme og ikke en beskrivelse af virkelige forbrydere, hvis karakteristika er mere komplekse og svære at pege på. Fortællingen kan have den konsekvens, at reelle gerningspersoner og ofre overses (Christie 1986). Der findes ikke præcise data på, hvem de typiske gerningspersoner for drugging er pga. få opklarede sager, at gerningspersonen sjældent afsløres i gerningsøjeblikket og drugging-stoffernes effekt på ofre som fx hukommelsestab. Overordnet set risikerer fortællingerne at basere sig på stereotyper om overgrebsperson og offer i stedet for virkelige og dokumenterede mønstre. Christie beskriver i sit arbejde ikke kun en idé om den ideelle gerningsmand, men også om 'det ideelle offer', altså en forestilling om hvem der bliver udsat for hvilke forbrydelser. Det kan som konsekvens betyde, at nogle drugging-relaterede sager, der ikke passer ind i fortællingerne, overses. Det kan fx dreje sig om sager med mandlige ofre, som beskrevet i tidligere afsnit.

I denne undersøgelses kvalitative data fremgår fortællingen, eller m.a.o. de generaliserede narrativer om den typiske gerningsperson, dog også som en måde unge skaber et trygt rum.

Som en ung kvinde fortæller: ”Det er svært at afgøre, hvem man egentlig kan stole på, og hvem man skal beskytte sig mod, men jeg kan ikke gå og være bange for alle”.

Næste afsnit fokuserer på, hvordan de unge får hjælp af nattelivets aktører; hvorvidt de unge oplever dem som tryghedsskabende samt hvilke udfordringer, aktørerne oplever i forbindelse med drugging-sager.

Nattelivets aktører og hjælpere

Politiet, vagter, bartender, natteværter og taxaer er nogle af de aktører, der påvirker unges oplevelse af tryghed i nattelivet, og som de i forbindelse med en drugging-episode får hjælp af eller søger hjælp hos. 60 % af dem, der har angivet at de ’helt sikkert’ eller ’tror’, at de har været udsat for drugging, angiver i spørgeskemaet at have fået hjælp i forbindelse med en drugging-episode, mens 40 % angiver, at de ikke blev hjulpet af nogen.

Politi

2 % af dem, der ’helt sikkert’ eller ’tror’ at de har været udsat for drugging, anmeldte episoden til politiet, mens 28 % angiver, at de undlod at politianmelde, fordi de ’ikke kunne huske episoden ordentligt’, og 50 % angiver, at de undlod at politianmelde, fordi de var i tvivl om, hvorvidt de var blevet drugged. Drugging-stoffers effekt samt det at gerningspersonen sjældent bliver set drugged offeret, og at ofrene typisk har problemer med at huske, hvad der præcis er sket, efter at have frekventeret flere forskellige beværtninger, udfordrer politiets opklaringsarbejde iflg. de kvalitative data.

2 % af de unge, der ’helt sikkert’ eller ’tror’ at de har været udsat for drugging anmeldte episoden til politiet (se Figur 6). Heraf blev ingen af sagerne iflg. respondenterne opklaret. Både kvalitative og kvantitative data viser, at politiet møder flere udfordringer i deres opklaringsarbejde af sager relateret til drugging. Hvis offeret har frekventeret flere beværtninger, bliver det ofte for ressourcekrævende at se videoovervågning igennem og gøre eventuelle positive blod- og urintests ubrugelige i opklaringsarbejdet, fordi der ikke er nogen mistænkt. Som en repræsentant fra politiet fortæller i et ekspertinterview:

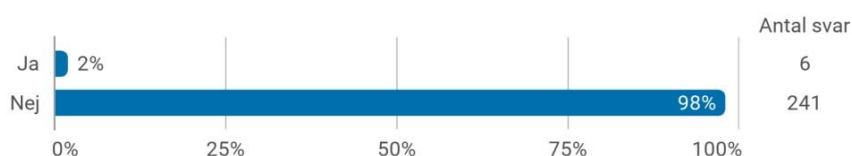
”Hvis nu der er 50 kameraer hvert sted, og vi skal gennemgå 50 kameraer på sekundet tre gange, det har vi simpelthen ikke ressourcer til (...) Hvis du har været tre steder; på tre diskoteker eller natklubber, og man ikke kan stadfæste det yderligere, så vil vi heller ikke gå ind og bruge en hårprøve, fordi vores chance for at finde den, der har gjort det, er lig nul. Og det betyder, at en hårprøve vil ikke bevise noget i den her situation.”

Ligeledes kan offerets hukommelsesbesvær ses som symptom på drugging-stofferne og for sen testning og dertil udfordringer med at måle stofferne i blod- og urintests i tide, udfordre opklaringsarbejdet. En repræsentant for politiet fortæller, at politiet i over 70 % af testene ikke kan påvise spor efter stoffer.

MDMA og GHB synes, ifølge undersøgelsens data, at være et af de typisk brugte stoffer i druggingepisoder (Se afsnittet 'Druggingens demografi, efterforløb og typologier'). KKO's løbende research viser, at mange unge køber GHB billigt på nettet og får det sendt til Danmark fra fx lande som Holland. Stoffet kan desuden ikke smages eller lugtes og bliver medbragt af nogen på natklubben i en vandflaske. GHB og dets rester forsvinder dog hurtigt fra blod og urin og er derfor svært at opfange. Samtidig kan dets effekt minde om en voldsom (alkoholinduceret) blackout og bliver desuden ved blanding med alkohol potenseret. Ligesom med voldsomme alkoholinducerede blackouts kan man efterfølgende opleve det som svært eller umuligt at genkalde, hvad der skete.

98 % angiver, at de ikke anmeldte episoden til politiet. Heraf angiver 50 %, at det skyldes, de var i tvivl om, hvorvidt de var blevet drugged, mens 28 % begrundet det med, at de ikke kunne huske episoden ordentligt. "Jeg kan jo ikke melde noget, jeg ikke kan huske," fortæller en kvinde i et interview. En anden kvinde fortæller, at det er svært at melde noget, når man ikke ved, hvor det skete, og hvem der gjorde det. "So far er det jo bare en historie," som hun formulerer det. Derudover hører unge om lange behandlingstider og oplever, at det er "svært at overskue."

Figur 6: Anmeldte du episoden til politiet? (n=247)

Note: n = 247. Besvarelser fra respondenter, der har svaret 'Ja, helt sikkert' eller 'Ja, det tror jeg' til spørgsmålet 'Har du selv oplevet at blive drugged i nattelivet?'

37 % angiver i spørgeskemaet, at de ikke anmeldte drugging-episoden til politiet, fordi de 'tvivlede på, om det nyttede noget'. I interviewene fortæller unge, at de ikke mener, politiets tilstedeværelse gør en forskel i forhold til risikoen for at blive drugged. De er uenige om, hvorvidt politiet skaber større tryghed i nattelivet. Nogle unge føler sig tryggere, mens andre ser politiet som 'symbolsk tryghed'.

37 % af personerne, der angiver 'helt sikkert' eller tror', at de har været udsat for drugging, undlod at melde episoden til politiet, fordi de ikke mente, det nyttede noget. I interviewene nævner unge politiet som en aktør, der kan skabe tryghed i forbindelse med drugging, men de unge er også ambivalente og ser politiet som ineffektiv eller som 'symbolsk tryghed'. De mener, at politiet (og vagter) først griber ind bagefter, og at de "tvivler på, det nytter noget", som en ung formulerer det.

Flere bartendere, vi interviewer, fortæller om at samarbejde med politiet i drugging-sager. Henvendelse til politiet kan fx være en del af deres faste procedurer eller action cards (det vil sige handlingskort til, hvordan ansatte håndterer bestemte situationer) på drugging-området. En bartender fortæller dog også om en episode, hvor politiet blev tilkaldt og sammen med bartenderen fandt de to unge gerningsmænd, men hvor politiet ikke foretog en prøve af den 'spikede'⁵ drink. Det gav bartenderen en oplevelse af, at politiet ikke ville gå videre med sagen.

Det er en udfordring, at ofre og efterforsker opererer ud fra forskellige tidsligheder. Mange ofre anerkender episoden dage, uger, eller længere tid efter, hvor flere stoffer ikke kan måles længere.

Der er ofte tale om en tidsmæssig diskrepans mellem, hvad det kræver at efterforske hændelsen og offerets parathed til det. Der kan fx gå lang tid før ofre forstår eller anerkender sig selv som ofre for drugging. Et typisk drugging-stof som fx GHB kan ikke måles i blodet efter 5-6 timer, og forsvinder fra urinen maksimalt 12 timer efter (Verstraete 2004). Det er en udfordring i forhold til politiets mediantid for at teste ofrene på 17 timer. En repræsentant fra politiet fortæller, at det betyder, at cirka halvdelen af testene er foretaget før de 17 timer. Politiet fortæller ligeledes, at de oftest kun finder tegn på indtagelse af alkohol gennem testene.

Vagter (og natteværter, natteravne og 'safe houses')

Vagter skaber tryghed for nattelivsgæsterne, men de unge er også ambivalente. Nogle har også oplevet, at vagterne mistænkeliggør dem og ikke hjælper dem i drugging-relaterede situationer. Sommetider har ofre endda oplevet at blive smidt ud af natklubben eller baren.

Unge opfatter, iflg. interviewene, vagter som tryghedsskabende i nattelivet. "Med tryghed tænker jeg vagter. Og venner", som en ung fortæller. Projektets observationsstudier peger også på vagter, der aktivt arbejder med at skabe tryghed, som følgende feltnote fra nattelivet i Aalborg peger på:

⁵ At 'spike' er det engelske ord for at give en person stoffer eller alkohol, fx ved at tilføje det i deres drink, uden de ved det (Police.uk 2026)

En vagt kommer ind på en bar og op til en kvinde, som sidder alene og spørger, om hun er okay. Hun nikker samtidig med, hun kigger ned i sin telefon. Han giver hende et klap på skulderen og siger: Ellers kommer du bare ud til mig.

Flere unge fortæller i interviewene om at være vidne til eller opleve at være udsat for drugging i nattelivet, men at vagten i stedet for at hjælpe offeret, smed personen ud af klubben, fx under mistanke om, at personen havde indtaget stoffer frivilligt, eller fordi personerne skabte ravage. Det er en tilbagevendende oplevelse blandt unge, at hvis, dørvagterne vurderer, at en ung har indtaget stoffer frivilligt, må den unge 'selv *deale* med det' uden at få den nødvendige hjælp.

Nogle ofre, der ikke blev hjulpet af vagter, taler om, at de i stedet blev mistænkt for at have indtaget meget alkohol og derfor selv at have været ude om det. Andre unge fortæller i interviewene om, at vagterne ikke forebygger drugging, men først griber ind bagefter, og ser dem derfor ikke som tryghedsskabende.

En anden aktør i nattelivet er natteværter og natteravne. I spørgeskemaet angiver 4 % af de unge, der 'tror' eller 'helt sikkert' har været vidne til, at en anden er blevet drugged i nattelivet, at de hjalp vedkommende ved at kontakte natteværter, natteravne eller Safehouse. 2 % af ofrene, angiver at have fået hjælp af natteværter, natteravne eller safehouses, da de oplevede at være blevet drugged. En forklaring kan være at mange drugging-ofre opdager symptomerne på en beværtning og får hjælp der, hvilket de kvalitative data peger på. Der er natteværter og natteravne ikke til stede.

Der er eksempler på, at natteværterne bliver brugt af fx alarmcentralen til at vurdere, hvorvidt en ambulance er nødvendig, så alarmcentralen kan prioritere deres ressourcer.

Venner

Venner anses, iflg. interviewene som dem, der skaber mest tryghed for unge i nattelivet og dem, som drugging-ofre oftest får hjælp af.

Generelt er der uenighed blandt unge om, hvem af de professionelle aktører i nattelivet, der skaber tryghed og utryghed, og unge, der arbejder i nattelivet, har ofte andre oplevelser end civile.

Ifølge spørgeskemaet er de essentielle hjælpere i de fleste tilfælde vennerne. I 90 % af tilfældene er det vennerne, der hjalp efter en episode med drugging (se Figur 7). Flere unge nævner desuden i interviewene, at det bedste råd til at undgå drugging er ikke at tage alene i byen.

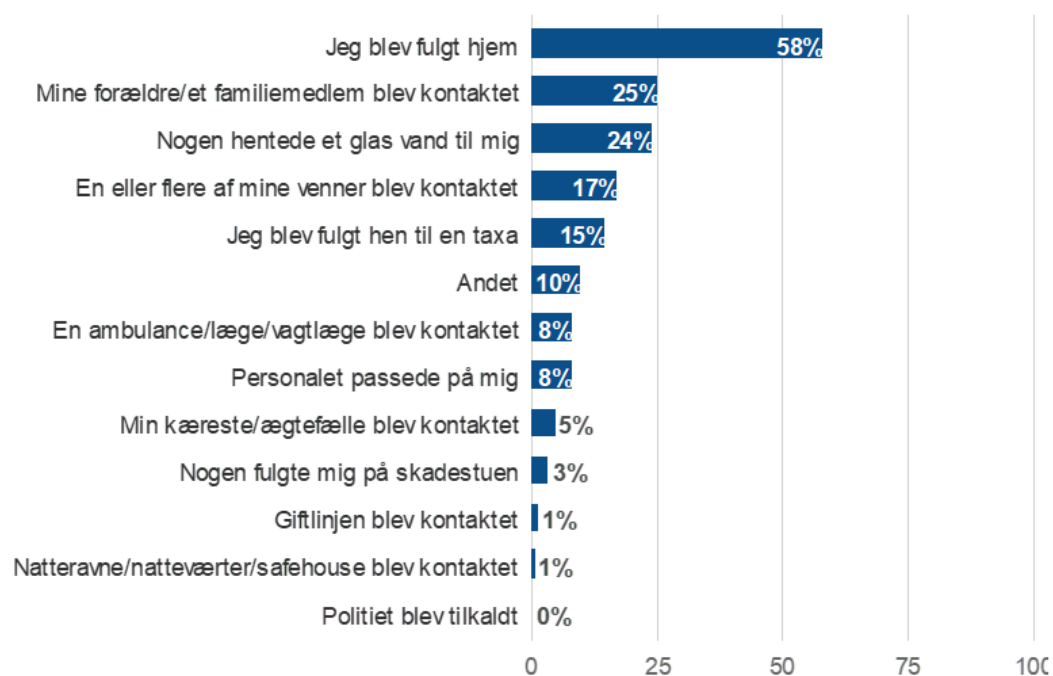
Når unge, der har oplevet at blive drugged, bliver spurgt i spørgeskemaet, hvordan de blev hjulpet, angiver de blandt andet, at de i 58 % af tilfældene blev fulgt hjem, og i 25 % af tilfældene blev et familiemedlem kontaktet (se Figur 8).

Figur 7: Hvem hjalp dig i øjeblikket? (Vælg relevante)

Hvem hjalp dig i øjeblikket?	I alt
Ven/venner	90 %
Fremmede gæster på stedet, hvor det skete	11 %
Kæreste/ægtefælle	11 %
Personalet på stedet, hvor det skete	9 %
Person(er) på gaden	7 %
Dørvagt	5 %
Andet	3 %
Natteravne/natteværter/safehouse	2 %
Politi	1 %

Note: n = 115. Tabellen omfatter dem, der har svaret "Ja" til spørgsmålet "Var der nogen, der hjalp dig i øjeblikket, hvor du oplevede at blive drugget?". Respondenterne har haft mulighed for at vælge flere svar.

Figur 8: Hvordan blev du hjulpet? (Vælg relevante)

Note: n = 150. Figuren omfatter dem, der har svaret "Ja" til spørgsmålet "Var der nogen, der hjalp dig i øjeblikket, hvor du oplevede at blive drugget?". Respondenterne har haft mulighed for at vælge flere svar.

Taxaer

Taxaer fremgår som en tryghedsskabende aktør i nattelivet, når unge taler om tryghed og drugging i nattelivet. Og taxaer fremgår også som en vigtig aktør for mandlige ofre, der i 31 % af tilfældene blev hjulpet ved at blive fulgt hen til en taxa.

Spørgeskemaet viser, at 15 % af de unge, der har oplevet at blive udsat for drugging, blev fulgt hen til en taxa. De mandlige drugging-ofre blev hjulpet således i 31 % af tilfældene, mens tallet for kvinder er 10 %. I feltarbejdet og interviewene fremgår taxaer som en tryghedsskabende aktør i nattelivet, når de unge taler om tryghed og drugging. Unge tager med andre ord taxa for at komme trygt hjem fra byen. De unge, vi interviewer, udtaler fx, at "hvis du ikke har nogen at gå med, så tag en taxa" eller "man kan tage en taxa, hvis man vil sikkert hjem." Men nogle unge taler også om sager med (pirat)taxachauffører, der har udnyttet fx venners tillid til at drugge og begå overgreb. Det drejer sig fx om rov-drugging, og her er det især mænd, der bliver udsat for drugging og røveri i pirattaxaer (se afsnittet 'Typologier').

I interviewene giver unge også udtryk for, at kvinder oftere bliver hentet af forældre eller kærester, når de skal hjem fra byen, hvor mænd selv skal komme hjem til fods, på cykel eller med natbus og taxa. Som en kvinde fortæller: "Mine forældre har altid hentet mig fra byture, mens mine brødre selv har fundet hjem."

Nattelivets aktører bidrager på forskellig vis til unges følelse af tryghed, og de unge benytter sig i varierende grad af aktørernes hjælp. I næste kapitel vil vi vise, hvem undersøgelsen kan pege på som de typiske gerningspersoner og ofre, samt hvilke typer af drugging, undersøgelsen har identificeret.

3. kapitel: Druggingens demografi, efterforløb og typologier

I dette kapitel vil vi beskrive, hvem de typiske ofre er, hvilke stoffer, der er involveret, og hvilke symptomer, ofrene typisk oplever. Vi beskriver desuden i flere detaljer de specifikke karakteristika samt ofrenes (kønnede) oplevelse af efterforløbet. Til sidst vil vi præsentere en typografi baseret på de forskellige motiver bag drugging, vi har kunnet identificere gennem de kvalitative og kvantitative data.

Demografi, drugging-stoffer og symptomer

Mellem 7 % og 16 % af de unge respondenter i spørgeskemaet angiver at have oplevet at blive drugged. Spørgeskemaundersøgelsen indikerer også, at over dobbelt så mange unge kvinder end unge mænd har oplevet at blive drugged.

Drugging-stofferne varierer, fordi motiverne varierer. Kvalitative data peger på, at spiritus og stimulerende stoffer som MDMA, kokain og amfetamin typisk bruges til hype-drugging, hvorimod sløvende stoffer som GHB, rohypnol, skopolamin og benzodiazepiner typisk bruges til seksuel drugging og rov-drugging. LOL-drugging kan derimod indebære en række forskellige typer stoffer.

Ofrene opdager, iflg. spørgeskemaet, typisk, at de er blevet drugged, fordi de oplever symptomer, der ikke svarer til, hvad de har indtaget. De typiske symptomer hos unge, der mistænker at være blevet drugged, er slaphed, forvirring, hukommelses- eller bevidsthedstab, kvalme og opkast, svimmelhed eller bevægelsesbesvær. Det kan bekræfte en overrepræsentation af sløvende drugging-stoffer og en type drugging som fx seksuel drugging.

Spørgeskemaet peger på, at 7 % af respondenterne har oplevet at blive drugged. Inkluderer man unge, der tror, de er blevet udsat for drugging, er tallet i alt 16 %.

En retskemisk undersøgelse peger i *Toxicological findings in suspected drugging incidents in Denmark from 2022-2024* (Uggerhøj Andersen et al. 2026) ligeledes på omfanget af druggede personer. I deres undersøgelse er der blevet målt spor efter stoffer hos 22 % (82 personer/ $n=373$) af alle personer henvist af politiet til toksikologiske undersøgelser under mistanke for drugging, og i 24 % af tilfældene ($n=20$) blev der fundet spor af stoffer, personerne ikke selv havde taget (ibid.), det vil sige i 5,4 % af alle de 373 tilfælde. Mediantiden for undersøgelserne var dog 18 timer med en intervalprøvetid fra 11 til 29 timer, og et typisk

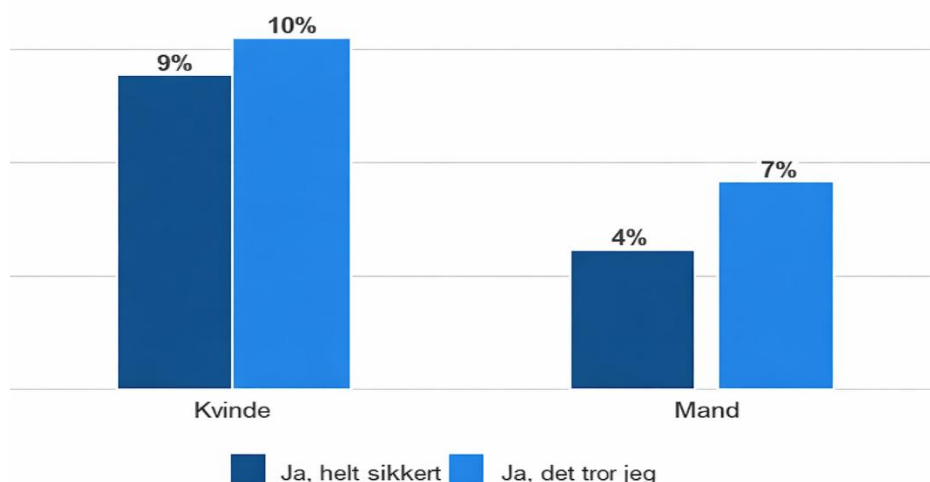
drugging-stof som GHB kan ikke måles efter 5-12 timer (ibid.; Verstraete 2004). Det betyder, at undersøgelsen ikke har tal for et af de hyppigst brugte stoffer til at drugge med. Tallet kan derfor meget vel være højere, også taget i betragtning af, at de typiske indberettede symptomer var 'blackout' og hukommelsestab (ibid.), der er hyppigt nævnte reaktioner på GHB. Undersøgelsen giver os en indikation på hyppigheden af drugging uden GHB regnet med i ligningen, såvel som den, af gode årsager, heller ikke inkluderer de unge, der ikke henvender sig til politiet eller hospitaler med episoder med mistanke om drugging.

Mange unge, der har oplevet at blive drugget, ved ikke med sikkerhed, hvilke stoffer de er blevet drugget med, da de enten ikke er blevet testet, bliver testet for sent eller har brugt håndkøbstests, hvis kvalitet og typer stoffer, der kan måles, varierer. Når adspurgte 'Hvordan ved du, at du er blevet drugget?' i spørgeskemaet, angiver 15 % af dem, der har angivet, at de 'helt sikkert' har været udsat for drugging, at de fik foretaget en narkotikatest på hospitalet. De kvalitative og kvantitative data indikerer dog, at når ofrene får identificeret drugging-stoffet, drejer det sig typisk om stoffer som MDMA, GHB/GBL, rohypnol, benzodiazepiner og ketamin. Der er også tilfælde, hvor kokain, LSD, opioider eller methamfetamin er blevet brugt. De kvalitative data peger på, at stofferne varierer, fordi motivet varierer (se mere under afsnittet 'Typologier'). MDMA, kokain og amfetamin er stimulerende stoffer, der typisk bliver brugt til hype-drugging. Alkohol i form af spiritus kan også blive brugt. GHB, rohypnol, skopolamin og benzodiazepiner er sløvende og oftere brugt til seksuel drugging og rov-drugging⁶, men der er også eksempler med MDMA, hvor formålet ikke er at bedøve offeret, men at komme tættere på offeret. LOL-drugging lader til at kunne indebære varierende typer stoffer, men her kan mindre potente rusmidler som cannabis og spiritus også typisk være involveret.

Spørgeskemaet peger på, at drugging rammer unge kvinder oftere end unge mænd; andelen, der angiver 'helt sikkert' at være blevet drugget, er signifikant højere blandt unge kvinder (9 %) end blandt unge mænd (4 %). Til sammenligning peger førnævnte retskemiske undersøgelse (Uggerhøj Andersen et al. 2026) på, at 75 % ud af de 373 personer henvist til test af politiet under mistanke for drugging i perioden april 2022-juni 2024 var kvinder.

⁶ Der er for få ofre, der i spørgeskemaet angiver, de kender drugging-stoffet, til at der tegner sig et egentligt mønster mellem typologi og stoffer. Der er derfor tale om indikationer.

Figur 9: Har du selv oplevet at blive drugget i nattelivet?

Note: n = 1.649. Figuren viser fordelingen for hhv. kvinder og mænd. Fordelingen er beregnet ud fra det samlede antal respondenter, der har besvaret spørgsmålet (inkl. alle køns kategorier). Kvinder n = 1.002 og mænd = 625. Kvinder udgør 60,9 % af spørgsmålets 1.649 besvarelser, mens mænd udgør 37,9 %.

Ofrene har, iflg. denne undersøgelses kvalitative data, sjældent opdaget, at gerningspersonen forsøgte at spike deres drink. 8 % af dem, der har angivet 'helt sikkert' at have været udsat for drugging, angiver desuden i spørgeskemaet, når adspurgt 'Hvordan ved du, at du er blevet drugget?', at 'en person så nogen hælde/putte noget i min drink', mens 11 % angiver, at 'nogen fortalte mig, at de havde drugget mig'. I flertallet af de resterende tilfælde vurderede ofrene, iflg. kvalitative data og spørgeskemaundersøgelsen, at de var drugget, ud fra deres symptomer, der fx ikke svarede til det, de havde indtaget. Ofrenes typiske symptomer fremgår som slaphed, forvirring, hukommelses- eller bevidsthedstab, kvalme og opkast, svimmelhed eller bevægelsesbesvær. Det kan bekræfte en overrepræsentation af sløvende drugging-stoffer og en type drugging som fx seksuel drugging. Andre har også oplevet svedeture, hjertebanken, vejtrækningsbesvær eller synsforstyrrelser. Flere af de symptomer peger i højere grad på MDMA som drugging-stof.

Få anmeldelser og lave opklaringstal gør det svært at pege på typiske gerningspersoner, når det gælder drugging. Spørgeskema og interviews indikerer dog, at der typisk kan være tale om fremmede eller bekendte.

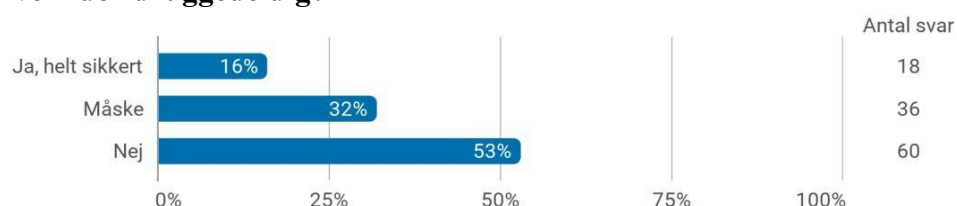
Interviewene peger på en dominerende forestilling blandt unge om, at det ofte er fremmede, der drugger. Det svarer til ofrenes oplevelser. 47 % angiver, at de 'helt sikkert' eller 'måske'

ved, hvem der druggede dem. Blandt de ofre, der tror eller mistænker, hvem der druggede dem, angiver 49 %, at det var en fremmed, mens 40 % angiver at det var en bekendt. Øvrige ofre peger på personer, som de har en relation til: kolleger, venner eller en person, unge enten har eller har haft en romantisk eller seksuel relation til (se Figur 11).

Seksuel drugging er, ifølge overgrebscentrene, kendetegnet ved mandlige gerningspersoner, der er jævnaldrende med de typiske ofre, og dermed fra 18 år og op i 20'erne. I forbindelse med rov-drugging peger en større bank i ekspertinterviewet på mandlige gerningspersoner i 20'erne (se mere under afsnittet 'Typologier').

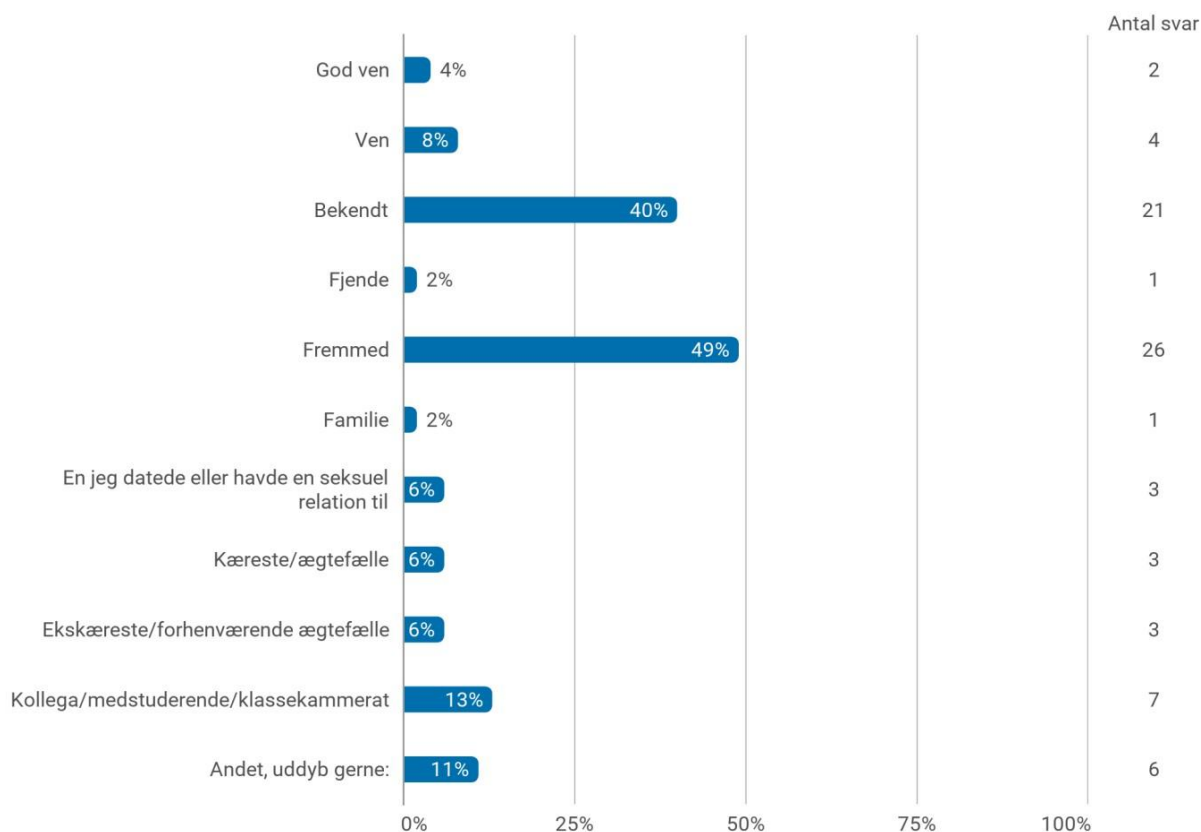
Nedenfor optræder tabeller fra spørgeskemaundersøgelsen, der peger på, hvor ofte offeret mener at kunne pege på en gerningsperson, samt hvem, de peger på, gerningspersonen er.

Figur 10: Ved du, hvem der druggede dig?

Note: n=114.

Figur 11: Vælg den kategori, som bedst beskriver din relation til person(erne), der druggede dig/du mistænker druggede dig

Note: n=53. Respondenter der har svaret "Ja" eller "Måske" til spørgsmålet "Ved du, hvem der druggede dig?". Det har været muligt at give mere end ét svar. Når respondenterne svarer 'Andet' svarer de fx bartender, en venindes storebror, en venindes bekendte og en ekskærestes vennegruppe.

Generelle indsigter om ofrenes efterforløb

Undersøgelsens data kan ikke kun indikere de typiske drugging-stoffer og -symptomer, ofre og gerningspersoner. Den peger også på de forskellige typer drugging og hvilke efterreaktioner, der går igen hos ofrene på tværs af drugging-typer. Før vi gennemgår druggingens typologier, vil vi derfor kort gennemgå generelle mønstre, hvad gælder ofres efterreaktioner.

Kønnede (efter)reaktioner på drugging

Nogle mandlige ofre bagatelliserer episoder med drugging og definerer ikke nødvendigvis episoden som et overgreb.

Der er en tendens til, at de unge mænd i undersøgelsens interviews negligerer oplevelser med drugging. Som en mand udtaler: "Det er jo bare sådan noget, der sker, det tænker jeg ikke så meget over." I samtaler i nattelivet med forskellige mandegrupper bliver oplevelser med drugging fx omtalt jokende, ikke taget alvorligt, eller vinklet, som om manden selv var skyld i hændelsen som fx gennem følgende udveksling "du var helt væk og fattede ingenting", "du var også fucking provokerende den aften" og "nå, og så vågnende han op på en mark uden for byen." Denne tilgang til drugging præger også nogle mænds forløb efter en oplevelse med drugging, hvor overgrebet ikke bliver taget alvorligt eller defineret som sådan. Nogle mandlige ofre forestiller sig også, at der ikke rigtigt kan være tale om drugging, fordi der ikke var et seksuelt overgreb involveret, og fordi drugging desuden er noget, der sker for kvinder.

Der er en tendens blandt unge kvinder til at overvurdere omfanget af drugging i nattelivet. Flere kvinder taler om drugging som 'normalt' og bruger ordet 'heldig' om egne oplevelser med drugging, fordi de mener, de ikke var ude for et 'egentligt' overgreb som fx voldtægt.

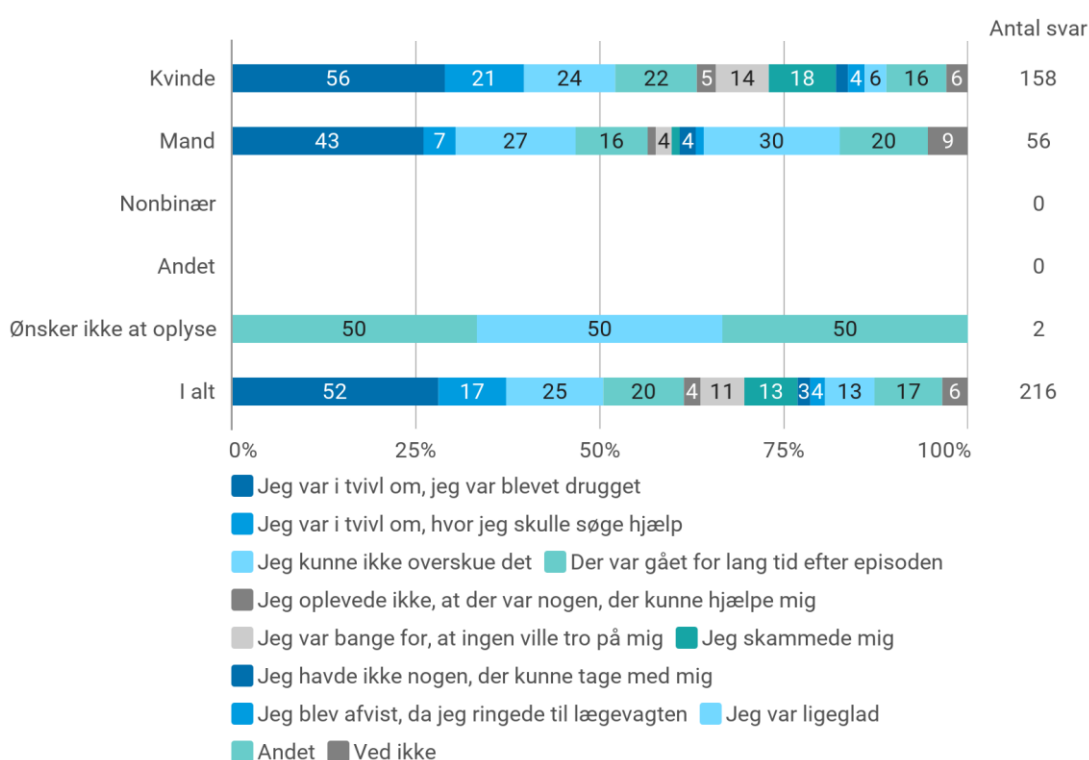
Interviewene peger på en opfattelse blandt unge kvinder, om at drugging er et normalt eller udbredt fænomen – "alle har en veninde, som er blevet drugget," som en ung kvinde fx udtaler. Eller som en anden siger: "Det sker jo bare for kvinder, desværre". Der er en tendens til en slags normalisering af drugging blandt kvinderne, og flere kvinder italesætter drugging som "så normalt", at man ikke kan gøre noget ved det. Det kommer hos flere fra en oplevelse af afmægtighed. Flere af de samme kvinder bruger ordet "heldig" om drugging-episoder, der ikke involverede et seksuelt overgreb, eller at de er "glade for, der ikke skete mere." I nogens øjne er forgiftningen ikke i sig selv et overgreb, men et værktøj til at begå et egentligt overgreb, selvom de sommetider senere erkender det som sådan, som en ung kvinde beskriver i en samtale om en drugging-episode: "Altså jeg har jo været udsat for et overgreb [red. drugging], men det er jo først for nyligt, at jeg tør at kalde det det, men jeg har simpelthen ikke vidst, at det var det, det var".

Især undersøgelsens unge kvinder skammer sig efter at være blevet udsat for drugging, og de er bange for ikke at blive troet på. Det afholder nogen fra at opsøge hjælp på hospitalet eller anmelde til politiet. I alt 87 % af de kvindelige ofre tog ikke på hospitalet. 18 % fordi de skammede sig, 14 % fordi de var bange for ikke at blive troet på. Tallene er tilsvarende i forbindelse med årsager til ikke at politianmelde.

Særligt kvinder reagerer på drugging med skyld og skam. Nogen fortæller i interviewene om at være flove over at have mistet kontrollen, for de kan ikke huske, hvad der er sket, og er bange for, hvem der har set dem, mens de har været påvirket, og om de har "gjort noget dumt" eller socialt upassende. Skammen bliver af flere internaliseret som skyld, og kvinder fortæller om at tænke, at de var upåpasselige eller at føle de var skyld i episoden selv, indtil andet er bevist. Det har også betydning for, hvorvidt ofre opsøger hospital eller politi i forbindelse med drugging-episoden. 87 % af dem der har angivet at de "helt sikkert" eller

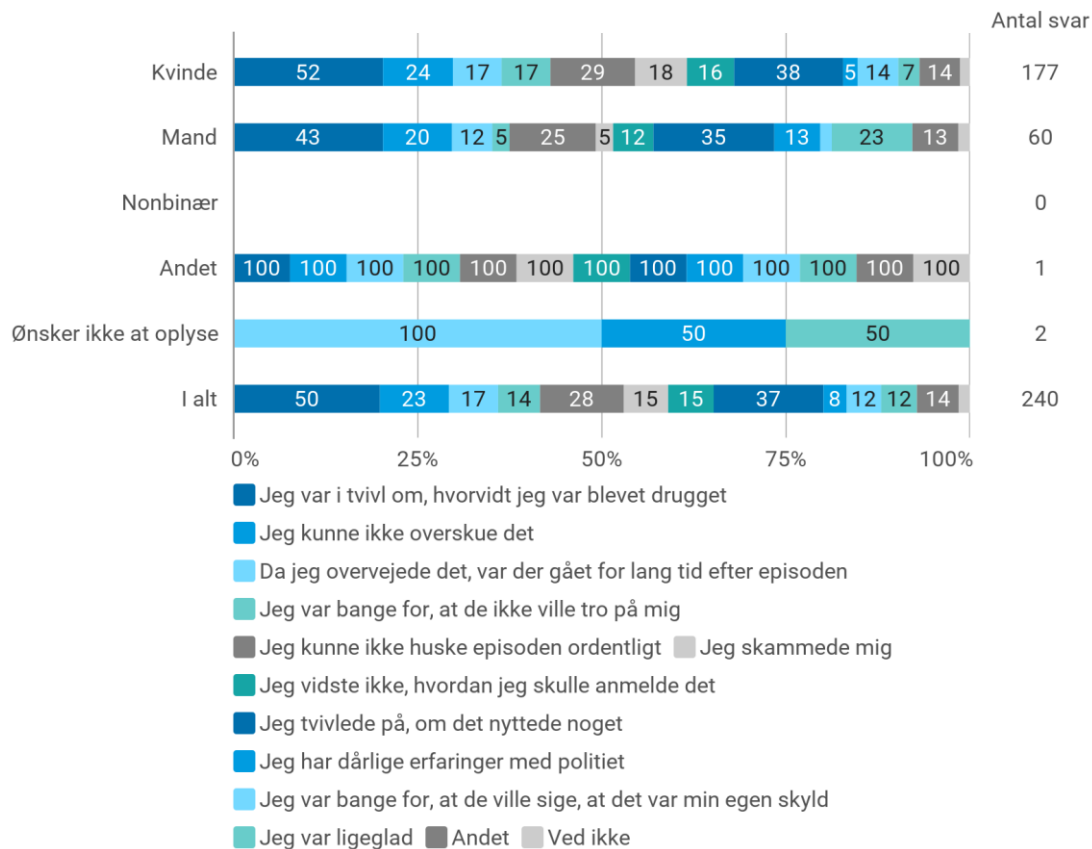
”tror”, at de har været udsat for drugging var ikke på hospitalet i forbindelse med episoden. Det gælder 86 % af de kvindelige ofre og 89 % af de mandlige. Blandt disse undlod 14 % af de kvindelige ofre at tage på hospitalet, fordi de var bange for, at ingen ville tro på dem, mens det samme tal for mænd er 4 %. 18 % af kvinderne tog ikke på hospitalet, fordi de skammede sig, hvoraf det tilsvarende tal for mændene er 2 % (se Figur 12). Flere mænd (5 %) angiver dog her skam som årsag til ikke at politianmelde, mens flere kvinder angiver frygten for ikke at blive troet på (17 %) (se Figur 13).

Figur 12: Hvad afholdt dig fra at tage på hospitalet? (Vælg relevante)

Note: n=216. Respondenter, der har svaret "Ja, helt sikkert" eller "Ja, det tror jeg" til spørgsmålet "Har du selv oplevet at blive drugget nattelivet?" og senere "Nej" til spørgsmålet "Var du på hospitalet i forbindelse med episoden?".

Figur 13: Hvad afholdt dig fra at anmelde episoden til politiet? (Vælg relevante)

Note: n=240. Respondenter, der har svaret "Ja, helt sikkert" eller "Ja, det tror jeg" til spørgsmålet "Har du selv oplevet at blive drugget nattelivet?" og senere "Nej" til spørgsmålet "Anmeldte du episoden til politiet?".

Selvefterforskning

Flere unge oplever det som nødvendigt at finde ud af, hvad der skete, selv hvis politiet ikke indleder efterforskning. De efterforsker selv forløbet for at bekræfte deres oplevelse af at være blevet drugget. De trækker derfor på vidner som venner og bartendere samt digitale spor.

Interviewene peger på, at nogle unge eftersøger drugging-episoden uden om politiet, selv hvis politiet indleder efterforskning. De unge trækker både på vidner, teknologi og myndigheder for at 'opklare', hvad der er sket. Det indebærer fx, i tiden efter, at få venner til at beskrive eventuelle adfærdsændringer på aftenen, eller få venner til at bekræfte, at det ikke bare kan have været alkohol. Sammen med vennerne kan ofrene også finde på at kortlægge, hvilke barer eller klubber, de besøgte, hvem de sad sammen med, og hvordan de så ud og var – og om de var fremmede eller ej. Flere fortæller også, om at have kontaktet den klub eller bar, hvor de

havde oplevelsen for fx at få adgang til overvågning. Nogle barer og klubber giver adgang, mens andre kun giver adgang, hvis offeret kan fremvise en positiv narkotikatest foretaget af retsmedicinere. Teknologi og digitale spor spiller en vigtig rolle for ofrene. De fortæller om at afsøge kamerarullen på mobilen (eller deres kamera på ferier), kontoudtog på netbank, snaps på Snapchat, afsendte beskeder eller korrespondancer på tværs af medier, opkaldsliste og andre spor, der kunne ligge på mobilen og kan bidrage til at sammenstykke et forløb.

Nogle unge, der mistænker at have været udsat for drugging, bruger også egen krop som efterforskningssubjekt. De monitorerer kroppen, selvdiagnosticerer og er hyperopmærksomme på fysiske forandringer, ofte i stedet for at bruge sundhedsmyndigheder og politi.

Nogle unge fortæller i interviewene om at bruge egen krop som efterforskningssubjekt. De monitorerer sig selv og er opmærksomme på fysiske forandringer i dagene efter episoden. De afsøger kroppen for blå mærker, om tøjet sidder mærkeligt, om der er sår i mundvigen eller underlivet. De mærker, om de har det bedre eller dårligere end normalt efter en bytur; om de har sovet som ”en sten” eller ”som bedøvet.” De mærker efter mærkelige og uvante fornemmelser i kroppen, og om tømmermændene er værre, end de plejer. Unge, der selv bruger stoffer og har kendskab til stoffernes virkninger og bivirkninger, bruger deres viden og kropslige erfaring til at mærke efter – kan de genkende symptomer fra stoffer, de har prøvet før? Unge uden erfaring googler sig frem til stoffer og symptomer i en slags selvdiagnosticeringsproces. En repræsentant fra politiet beskriver også, hvordan de bliver kontaktet af unge, der søger et svar på, hvad de har foretaget sig, men politiet har ikke ressourcer til at hjælpe, hvis ikke det kan bruges i bevisførelsen mod at finde en gerningsperson.

Typologier

Undersøgelsens empiriske materiale og design gør os i stand til at nuancere billedet af ofre for drugging samt de typer drugging, der er på spil. I sundhedsfaglige og socialvidenskabelige studier af druggingfænomenet er der særligt fokus på druggingtilfælde, hvor ofret har været udsat for et seksuelt overgreb – også kaldet *drug facilitated sexual assault (DFSA)*. Denne forståelse af drugging er influeret af en generaliseret antagelse om, at motivet bag drugging er voldtægt: At en mandlig gerningsperson drugger en (ofte ung) kvinde for at begå et seksuelt overgreb mod hende. Det er også et mønster i denne undersøgelses data.

Undersøgelsens kvalitative og kvantitative indsigter peger dog på, at der eksisterer flere andre motiver bag drugging. Nedenfor har vi derfor lavet en typologi over drugging. Vi har i første omgang kunne dokumentere 7 forskellige typer, men fænomenet udvikler sig; typerne kan ændre form, og nye typer kan komme til. Nogle episoder ville desuden kunne befinde sig i flere af kategorierne, og nogle af typerne kan vi kvantificere, mens andre først er blevet synlige efter udsending af spørgeskemaundersøgelsen. De løbende tal, der peger på hyppigheden af

drugging-typen, baserer sig på besvarelser af spørgeskemaets spørgsmål 'Hvad tror du, motivet var? (Vælg relevante)' fra respondenter, der 'tror' eller 'helt sikkert' er blevet drugget, og som tror, at der var et motiv bag druggingen (n=62).

1. Seksuel drugging

Seksuel drugging er et dobbeltovergreb med forgiftning og seksuelt overgreb. I spørgeskemaet, angiver 77 % af de unge ofre for drugging, at de tror, motivet var seksuelt overgreb. Interviewene peger på, at ofrene typisk er vågnet op ved siden af en mand, de ikke kan genkende.

Seksuel drugging er et dobbeltovergreb, der indebærer voldtægt eller andet seksuelt overgreb gennem forgiftning af offeret. Det er den type drugging, unge i interviewene fortæller, de forbinder med fænomenet, og sammenkædningen af og mellem drugging og seksuelle overgreb går igen i studier fra hele verden (Burgess et al. 2009).

I ekspertinterviewene peger overgrebscentrene på, at omkring 6-10 % af dem, der henvender sig, er blevet drugget, inden det seksuelle overgreb (hvis man tæller påtvunget beruselse med alkohol med). Ifølge et af centrene, er antallet af henvendelser om seksuel drugging ikke steget de seneste år. I projektets kvantitative del, tror ofrene, at motivet var seksuelt i 77 % af tilfældene. 88 % af kvinderne, som har angivet, at de 'tror' eller som 'helt sikkert' er blevet drugget tror, at motivet var seksuel drugging, mens det tilsvarende tal for mænd er 13 %.

Oftest er hverken drugging eller seksuelt overgreb påvist ved henvendelse til centrene, der tager afsæt i offerets ord. Ofrene er præget af omverdenens og egen tvivl om hændelsesforløbet, men ofte er afsættet for mistanken for seksuel drugging, at offeret er vågnet op i en fremmede lejlighed hos, typisk, en mand, som offeret ikke kan genkende. Nogle ofre kan også mærke, at de har ondt i deres underliv, måske endda bløder, eller ikke har trusser på, mens andre ikke har nogle synlige tegn eller smerte i kroppen, der kan pege på, hvad der er sket. Ofrene konkluderer, at de må være blevet drugget, fordi de ikke kan huske at have endt der frivilligt og ikke har oplevet at blive påvirket sådan af alkohol før.

Kvinder er udsat for seksuel drugging både i nattelivet og på dates, og særligt de ressourcestærke har svært ved at se sig selv som ofre og række ud efter hjælp.

De typiske personer, der henvender sig til centrene, er kvinder mellem 18 og 25 år, der har oplevet at være blevet drugget i enten nattelivet, til privatfester eller på dates. Privatfesterne er ofte kendetegnet ved, at der er mange de ikke kender tilstede.

Ifølge overgrebscentrene kan det dog også være kvinder, der er fx midaldrende. De episoder sker oftest til privatfester eller havefester. Denne gruppe har efterfølgende i højere grad en idé om, hvem gerningspersonen kunne være, fordi de kender de fleste gæster.

Ifølge overgrebscentrene er drugging på dates steget de sidste 15 år, som følge af at dating (via dating-apps) er blevet mere udbredt i Danmark. På hjemmedates har nogle mænd fx insisteret på, at kvinden drak en cocktail, der viste sig at være spiket, og som nogle kvinder også opdagede smagte mærkeligt.

Ekspertinterviewene med overgrebscentrene peger på, at kvinder, der er meget sårbare i forvejen, kan have lettere ved at tale om episoderne og håndtere overgrebet. De har lettere ved at opsøge hjælp og støtte. Et overgrebscenter fortæller, at der modsat kan være en tendens til, at mere ressourcerstærke kvinder som fx kvinder med lange videregående uddannelser kan have sværere ved at anerkende behovet for hjælp og opsøge den. De kan have en tendens til at rationalisere, bagatellisere og minimere. De kan insistere på, ”at det her skal bare overhoved ikke ødelægge mig”, fortæller et overgrebscenter. Der er tale om en gruppe kvinder, der ikke er vant til at bede om og modtage hjælp.

Mænd udsat for seksuel drugging rammes ofte af ekstrem skam og eventuelt selvmordstanker, men henvender sig oftest ikke på overgrebscentre.

Overgrebscentrene oplyser, at de hvert år modtager omkring 2-5 henvendelser fra mænd, der mistænker at være blevet drugged, men mener, der findes flere derude. Det kan både være LGBTQ+-personer og heteroseksuelle mænd, og de er oftest mellem 18 og 50 år. Mænd oplever, iflg. centrene, oftest en endnu højere grad af skam ved kontroltabet end kvinder, og deres reaktion er kraftigere, det et overgrebscenter kalder ”et skambaseret forsvar” i form af intens vrede eller selvmordstanker. ”Nogle har taget kontrol over mig, jeg vågnede i den her baggård, jeg anede ikke, hvad der var sket. Nu finder jeg ham og slår ham ihjel-agtigt”, som et overgrebscenter beskriver.

Skammen kan samtidig forklare, hvorfor færre mænd henvender sig til centrene, fortæller centrene. Antallet af henvendelser fra LGBTQ+-personer, mener centrene ligeledes er lavere, end antallet af episoder.

Gerningspersonerne ved seksuel drugging er typisk jævnaldrende med offeret, fordi seksuel drugging oftest starter i nattelivszoner med lille aldersspredning.

Gerningspersonen er iflg. overgrebscentrene oftest mænd og nogenlunde jævnaldrende med offeret, det vil sige oftest fra 18 år og ind i 20’erne. Også fordi druggingen ofte sker i nattelivszoner, hvor aldersspredningen er lille.

Andre gange kan der være tale om to forskellige gerningspersoner, der uafhængigt af hinanden har begået overgreb: En, der har drugged, og en, der har begået et seksuelt overgreb. Offeret kan fx være blevet drugged på en natklub og føle sig forvirret og dårlig. Offeret går derfor på

toilettet eller prøver at finde en taxa, hvor det seksuelle overgreb så, sandsynligvis, sker, for de fleste kan ikke huske episoden eller husker den kun i glimt.

Ofrenes hukommelsestab ('black box') plager nogen voldsomt, mens den føles som en redning for andre, der ikke vil konfronteres med overgrebet.

Der er typisk to reaktioner efter seksuel drugging. Den ene og største gruppe er meget påvirket af den *black box*, der kommer af det kontroltab ikke at kunne huske, hvad der er sket. I stedet ender deres fantasi med at være deres værste fjende. Mange ofre plages af selv at fylde hukommelseshullerne ud med ubehagelige scenarier. Unge er desuden plaget af ikke at kunne svare på egne og omgivelsernes spørgsmål. Ofrene kan også plages af spørgsmål som: Har de filmet? Findes der (nøgen)billeder af mig? Dette er en følelse, der går igen mellem typerne af drugging: Er ens kontroltab og ufrivillige blottelse blevet dokumenteret. Centrene arbejder i deres behandlingsforløb med ofrene på at opnå en accept hos ofrene af aldrig at finde ud af, hvad der skete.

Den anden og mindre gruppe oplever det som en beskyttelse ikke at vide, hvad der er sket, fordi de ikke har lyst til at vide det. Nogen mærker smerter fra underlivet og har en fornemmelse af, at der er sket noget, men de føler, at de slipper for at blive hjemsøgt af billeder i hovedet ved ikke at kunne huske det.

Det er normalt, at ofrene føler sig ulækre og får selvværdsproblemer, fordi de blot er blevet behandlet som "et stykke kød". Hos nogen trigger seksuel drugging barndomstraumer, fx grundet dets særlige umyndiggørende karakter ved drugging.

Overgrebscentre oplever ofrenes reaktioner som meget ens. De føler sig ulækre og skamfulde. Derudover er de ramt på selvværdet og føler sig behandlet som "en klump kød". Nogen spørger sig selv, hvorfor gerningspersonen ikke gjorde sig umage ved at forsøge at score dem eller invitere dem ud, og fordi ofrene ikke var ved bevidsthed ved overgrebet, kan de føle sig ligegyldige og uvigtige, fordi de oplever sig selv som uden værdi for gerningspersonen.

Andre oplever, at det åbner op for barndomstraumer med overgreb. Overgrebet og dets specifikke karakter ved drugging trigger nogen ofres traumer om at være barn og ikke kunne gøre fra eller til.

2. LOL-drugging

Gerningspersoner drugger også venner eller fremmede for sjov; for at få offeret til at lave en scene, der kan underholde ved at se sig socialt upassende og ude af kontrol. Offeret bliver

typisk latterliggjort. I projektets kvantitative del angiver 30 % af ofrene, at de tror, motivet var at drugge 'for sjov'.

Interviews og spørgeskema peger på, at unge også drugger hinanden for sjov; for at få andre unge at lave en scene, der kan underholde gerningsperson(er) og evt. festgæster. Det man kalder LOL-drugging eller i udlandet er kendt som fx 'prank spiking'. Det kan også ske, fordi gerningspersonerne vil eksperimentere, og se hvad der sker ved at drugge en anden. I projektets kvantitative del peger ofre i 30 % af tilfældene på, at gerningspersonens motiv var at drugge 'for sjov'. Det kan både være venner, der drugger hinanden og fremmede, der bliver udsat for det. Som en mand fortæller: "Jeg kender nogen, der drugger hinanden for sjov. Så giver de noget til en ven og håber, han ter sig helt tosset, danser nøgen på bordene eller sådan noget. Efterfølgende har de sagt, at det var røvsjovt." Andre fortæller om privatfester, hvor der for sjov blev tilføjet GHB i punchen, eller hvor 3 mænd blev drugget med rottegift for at se, hvad der skete.

Det er unges opfattelse, at gerningspersoner drugger andre for sjov for at få en bestemt 'selvfølelse', "et kick", "et show" eller "for at se, hvordan unge får det" eller "reagerer". De kvalitative data peger desuden på, at det særligt er drenge, der LOL-drugger, mens kvindelige ofre i spørgeskemaet peger på, at motivet var 'for sjov' oftere end mandlige ofre (29 %/13 %).

Særligt i drengegrupper, kan der være tale om at få respekt fra gruppen, fordi det kan være sejt at gøre noget "vildt og grænseoverskridende" som at drugge andre. Som en mand siger: "Det kan give respekt fra vennerne. Det har jeg hørt om. Som om det sku' være en sej ting, at man tør gøre noget helt langt ude."

Det kan i sidste ende handle om en slags kontrol eller magt over et andet menneske. At observere, at "det var mig", der gjorde det, og få en følelse af, at "styre nogen", som to personer fortæller:

"Bare for at gøre noget sindssygt. For the Lolz. For kedsomhed. For at der sker noget. For et show. For at man styrer nogen, og gøre noget fucking sindssygt. Magten i det".

"Det er ligesom, hvis nogen stjæler noget, men det er ligegyldigt for dem, og så smider de det bare ud efter. Man får en følelse af, at det gjorde jeg. Så kan man sidde og kigge på en og sige: Haha, det var mig"

LOL-drugging bliver ikke nødvendigvis forstået som 'et overgreb' og drugging, fordi motivet ikke fortolkes som hverken seksuelt, ondsindet, eller som at gerningspersonen får noget ud af det.

En politibetjent, vi interviewer på feltarbejdet, fortæller, at han gennem sit job oplever, at når venner gøre det for sjov mod hinanden eller mod fremmede i nattelivet, er det ofte tilfældige

personer, der er udsat. ”Endemålet er gerningspersonernes egen selvfølelse.” Andre unge tilslutter sig den forståelse. En ung mand siger fx: ”Når det er for sjovt, er det mere impulsivt, og en idé unge får i byen.”

Gerningspersonerne tænker ikke nødvendigvis over konsekvenserne i øjeblikket, eller at det er en kriminel handling, fortæller en repræsentant fra politiet.

Nogle unge har en forestilling om, at unge, der allerede tager stoffer rekreativt, har færre grænser og derfor i højere grad kan drugges for sjov.

Interviewene viser, at nogle unge fortolker unge med eget rekreativt stofbrug som legitime ofre for LOL-drugging. De har, ifølge flere unge, ikke samme grænser, når det gælder stoffer som andre har, og vil sikkert forstå det sjove i det. Der er tale om en forståelse af et slags permanent samtykke, fordi de kunne lige så godt have indtaget stofferne selv

LOL-druggingen kan også være inkorporeret i grænseoverskridende lege, hvor spillets regler eller gruppepres kan presse unge til at indtage stoffer, de egentlig ikke har lyst til at indtage, eller hvis virkning, de ikke er forberedt på. Det drejer sig typisk om drengegrupper.

Der kan blandt unge mænd være tale om ’lege’, hvor drugging er inkorporeret som et grænseoverskridende og spændingsskabende element – og hvor spørgsmålet, om hvorvidt det er drugging eller ej, sløres som følge af gruppedynamikker, positionering og/eller gruppepres (Kriminologisk Observatorium 2025).

Mange af disse drugging-tilfælde befinder sig i ’gråzoner’, hvor spørgsmål om frivilligt og ufrivilligt indtag af stofferne, handlingens forsætlighed eller uforsætlighed og grænsen mellem leg og alvor gør det svært for ofrene selv at afklare, hvorvidt de har været udsat for drugging eller, at de sent eller aldrig tænker på det som drugging (Kriminologisk Observatorium 2025).

Mandlige drugging-ofre har derfor sandsynlighed for at gå under radaren, da de typer druggingtilfælde ikke nødvendigvis betragtes som sådan, hvorfor et fåtal opsøger at blive testet eller anmelder episoden til politiet (Kriminologisk Observatorium 2025).

Der er også eksempler på LOL-drugging, hvor personer bliver forgiftet som en metode til at mobbe og udstille dem.

Interviewene peger på, at LOL-drugging også kan være en mobbestrategi, hvor personer, der allerede er udsat for mobning, bliver drugged, skejer ufrivilligt ud og udstillet socialt. Som nogen siger: ”Det kan være en form for mobning, hvor man vælger den grimme og svageste

og laver sjov med det.” To venner (A+B) taler om, at drugging også kan være mobning og en måde at få respekt hos andre:

“A: Det kan også være for sjov, har jeg hørt. Hvor man skal turde at gøre noget vildt for at få respekt, eller hvad man skal sige, af vennerne.

B: Ja. Lidt ligesom mobning, hvor offeret er lidt random, men at det er noget magt, man får over en anden, og noget sejt over for de andre.”

En ung fortæller i interviewene desuden om en firmafest i en lade, hvor en kollega, der allerede blev mobbet, blev drugget, fordi det kunne være sjovt at se ham skeje ud og være socialt upassende.

Andre unge fortæller i interviewene, at de mener LOL-drugging ikke findes. I et interview taler to unge drenge om motiverne bag drugging. Den ene mener, man kan drugge ”for sjov”. Det er den anden uenig i, fordi han anser stoffer som for dyre til at bruge for sjov: “Hvis jeg betaler 800 kr. for et gram coke, hvorfor fuck skulle jeg så give det gratis til andre?”

3. Hype-drugging

Venner drugger også venner eller andre unge for at få dem op i gear og i feststemning, og/eller fordi de ikke vil tage stoffer og feste alene. Nogle unge mistænker også at være blevet drugget af natklubpersonale, der ville skabe en vildere og mere attraktiv fest.

Interviewene belyser også en tredje type drugging, der handler om at få den unge, der bliver drugget, i feststemning. Situationerne inkluderer både gæster på en klub eller gerningspersonens ven eller veninde, der på en bytur ikke er så festlig, som gerningspersonen havde håbet på. Det handler med andre ord om at *hype* personen eller få personen op i gear. Som to unge mænd fortæller: “En anden motivation kan være venner, der tænker at man skal være med til at feste. For sjov og for at få den gode fest kørende” og ”der er også mange, der drugger, hvis de selv tager stoffer og vil have andre med på den.”

Et kvindeligt drugging-offer fortæller, at hun havde kærestesorg en aften, hun skulle på klub med sin kendte veninde og møde hendes kendte venner. Veninden var irriteret over, at offeret ikke var i bedre humør og lavede derfor to ”specielle drinks” til dem. På klubben begyndte offeret at svede og få angstanfald og måtte gå udenfor. Udenfor fortalte offerets veninde grinende, at hun havde byttet om på drinksene ”ved en fejl”, og at der var MDMA i. Offeret fortæller i interviewet, at hun ikke troede på veninden, der før havde gjort lignende ting, og har ikke talt med veninden siden.

Unge, overvejende mænd, fortæller om at være blevet drugget på ferier i Sydeuropa. En person fortæller fx om sin vens tur: “Det kan også være for sjov, som da vi var på ferie i Sunny Beach.

En pige kyssede drenge med piller i munden, og en af drengene dansede rundt nogen til alles morskab. For underholdningen skyld.” Unge har både prøvet, hvor det var andre gæster, der gjorde det for at skabe en festlig stemning, eller hvor de mistænker personalet, de mener, ville skabe en vildere fest.

4. Had-drugging

Had-drugging omhandler forgiftning af andre pga. jalousi, vrede eller for at hævne sig ved at skade offeret fysisk. 10 % af ofrene peger på 'hævn' og 'fysisk vold' som gerningspersonens motiv. Det sker fx efter en afvisning eller en konflikt.

En anden type drugging tager afsæt i had, jalousi, vrede eller hævn. 10 % af ofrene for drugging, mener, iflg. spørgeskemaet, at være udsat for det, man kan kategorisere som had-drugging (i spørgeskema relateret til 'fysisk vold' og 'hævn'). Som en politibetjent, vi interviewer på feltarbejde, fortæller: ”Vi ser også, at unge kan have personlige grunde til drugging såsom hævn over en person. Fx en ekskæreste eller en fyr, man ikke kan lide”, eller som en anden person fra politiet fortæller:

”Det kan også være, at du har stået og skubbet sammen med en eller anden oppe i baren. Der har været nogle blikke, man ikke kunne lide. Du kender det jo selv; at der er nogle, der kigger ondt på dig, og du tænker, hvad fanden har jeg gjort ved jer? Og så kan det jo være, at der er sådan en, der tænker: Ja, nu skal han fandeme have en tur! Det er jo ikke seksuelt eller noget. Det er jo ... en eller anden form for utilfredshed eller had. Altså det er ikke en hadforbrydelse, det er noget andet, men der er nogle mennesker, der bare går i byen for at ødelægge det for andre. Man kan altid møde en eller anden, og man er sådan 'shit man, jeg har da ikke gjort noget. Jeg står her, og jeg er bare mig selv.' Og så er der alligevel et eller andet, der bare tænder personen af, ikke? Og det kan vi ikke udelukke, at i nogle tilfælde sker det så, at 'jamen så får han sgu lige sådan en i glasset', ikke? Det kan også være kvinder, der har sagt nej.”
(Politiet)

En kvindelig bargæst fortæller: ”Min storebror er blevet drugged. Der var nogen, der havde set sig ond på ham, så det var bestemt ikke for sjov.” I spørgeskemaet peger mænd oftere end kvinder på, at motivet var 'hævn' (25 %/2 %).

Interviewene viser, at had-drugging også kan være rettet mod en person, gerningspersonen har mislykkes med at score og derefter vil afstraffe. Eller det kan skyldes jalousi mod fx en mand, der har scoret en kvinde, de ville ønske, de selv havde scoret.

5. Rov-drugging

Rov-drugging indebærer drugging for at berøve offeret. 5 % af ofrene angiver i spørgeskemaet at have været udsat for drugging med henblik på tyveri. Det sker både på natklubber, festivaler, stripkubber, i (pirat)taxaer og på rejser til meget turistede områder. Ofrene er, iflg. kvalitative data, oftest mænd mellem 18 og 50 år, er spontant udvalgte og kan være profilet ud fra deres mulige værdier.

Rov-drugging betegnes som drugging hvor hensigten er at berøve offeret eller udnytte dem økonomisk. I spørgeskemaet angiver 13 % mænd, at de tror motivet bag at de blev drugget var tyveri, hvoraf det tilsvarende tal for kvinder er 2 %.

Særligt mænd kan blive udsat for rov-drugging. Et ekspertinterview med en bank peger på, at druggingen har til formål at gøre manden forsvarsløs (eller bevidstløs), hvilket gør det muligt for gerningspersoner at stjæle hans pung eller andre værdier. Druggingen gør, iflg. banken, også nogle gange manden afhængig af hjælp fra dem omkring ham, hvilket gerningspersonen i visse tilfælde udnytter ved at agere hjælper og senere berøve manden. Ekspertinterview og interviews med unge indebærer sager fra både Danmark og udlandet; på natklubber, festivaler, stripkubber og rejser. Druggingen kan både ske gennem drinks, joints, vapes og mad. En mand er fx blevet drugget på en rejse i udlandet, hvor han blev inviteret ind på en lille aflukket restaurant, hvor han blev drugget, fik stjålet sin pung og kørt væk fra restauranten og efterladt bevidstløs et andet sted. Andre unge har været på stripklub, fået *blackout* og dagen efter opdaget, at de har brugt 5080.000 kroner. Andre unge har oplevet at blive drugget i pirattaxier med *spiked vapes*, *laced joints* eller alkohol. En mand på 25 år fik fx tilbudt en *spiked breezer* af en taxachauffør og blev herefter påvirket udsat for tyveri. Ofrene er ofte spontant udvalgte, både unge og midaldrende mænd.

Banken fortæller, at en genkommende situation er rejser til turistede områder i Syd- og særligt Østeuropa. Her drejer det sig typisk om mænd mellem 20 og 35 år.

En anden typisk situation er iflg. banken, drugging og røveri i pirattaxier. I de tilfælde får unge og midaldrende mænd fx stjålet deres kort og mobil. En ung mand fortæller i et interview om sin ven, der var udsat for den slags rov-drugging:

"Det var to mænd i en pirattaxa, på vej hjem, hvor de havde forklædt sig som en normal taxa. Min ven satte sig ind, de bad ham om at ryge på en joint, og så stjal de hans kort og telefon, og han blev helt konfus (...) du går ud fra et sted, og så holder der nogle biler forklædt som taxaer, og så når du er halvvejs inde, bliver du tilbudt en joint. Du bliver tvunget til at ryge noget af den, og så giver de turen gratis, og når du går ud derfra, så har du bare mistet alt på en eller anden måde. Din pung og din mobil" (M 25)

En ny organiseret rov-drugging målretter sig mænd mellem 30 og 50 år, involverer pirattaxaer, men sjældent yderligere fysisk vold end forgiftning, men voldsomt truende adfærd.

Gerningspersonerne berøver ikke kun ofre for de værdigenstande, de bærer på sig. Der kan også være tale om at få adgang til offerets hjem, eller det kan være et led i organiseret, digital, økonomisk kriminalitet. Nogle ofre bliver fx brugt som såkaldte 'mulddyr' til at overføre sorte penge fra et sted til et andet.

En mere kompleks, organiseret form for rov-drugging indebærer flere gerningspersoner, flere led og i visse tilfælde udover røveri også økonomisk udnyttelse gennem brug af offeret som *money mules* eller 'mulddyr'.

Vores feltarbejde og ekspertinterview med en stor dansk bank peger på, at den slags drugging i Danmark ofte sigter mod hvide mænd mellem cirka 30 og 50 år i både små (oftest i forbindelse med særlige events som festivaler eller markeder) og større byer. Bankens viden om ofre stammer fra kunder, der henvender sig til banken for fx at spærre deres konto og få rådgivning efter et røveri. Banken mener, det kan gøre overgrebet lettere, at der ikke er tale om typiske drugging-ofre. De mener ikke mænd, og særligt mænd i den alder, ser sig selv som udsatte. Banken siger om mændene: "De har nok paraderne nede, fordi de bare er ude at hygge sig."

Det typiske forløb falder i tre faser. I første fase falder en oftest hvid gerningsmand i 20'erne i snak med en mand, der står alene i baren. Banken fortæller, at gerningspersonen kan være rekrutteret gennem et sabbatårsjob som sælger på et *outsourcet* kontor i udlandet eller gennem annoncer på nettet på fx *Cracked*, et internationalt magasin og onlineforum, som det man kalder *fraud as a service* eller 'svindel som service'. Det vil sige, når kriminelle netværk rekrutterer folk uden for netværket til at begå svindel for dem. De rekrutterede personer har til opgave at virke troværdige, venlige og snaksaglige og *groome* og drugge manden. På et tidspunkt får offeret det dårligt og har brug for hjælp til at blive fulgt hen til en pirattaxa, pirattaxaturen udgør andet led i overgrebet.

Ifølge ekspertinterviewet, bruger 1-2 nye gerningspersoner, ofte af anden etnisk herkomst end dansk, i pirattaxaen, trusler til at få adgang til offerets telefon gennem Face-ID. Et offer beskrev sin oplevelse til banken:

"Der havde siddet sådan to veltrænede mellemstilige mænd og råbt og skreget af ham, og han var påvirket af GHB, som sygehuset mente, at han havde fået. Han havde måske 10-15% af noget underbevidsthed, der stadigvæk fungerede, men ellers så sad han fuldstændig paralyseret på det der bagsæde. Og var bange, ikke."

Efter druggingen, fortæller banken, at overgrebsmændene typisk ændrer telefonens indstillinger fra biometri til adgangskoder, opretter en *wallet*, eller får adgang til mandens netbank eller

Revolut, en slags digital lommebog og finansiell service-app, der samler fx betalinger og investeringer. Ifølge banken er der sjældent fysisk vold involveret. Gerningsmændene kan både berøve manden, men andre gange bliver offeret i stedet brugt som såkaldt *money mule* eller mulddyr, et mellemled til at fragte penge fra et sted til et andet.

Banken fortæller, at politiet ikke nødvendigvis kan nå at se overvågning igennem, inden videoerne er slettet. Det er således svært at identificere gerningspersonerne.

Ofrene ved ikke, at der er tale om en mere komplekst slags økonomisk svindel, så når de vågner næste morgen, spærrer de ofte blot deres kort, inden de fx sover videre, og bliver derfor udsat for svindel i længere tid, som banken fortæller. Gerningspersonerne har nemlig stadig adgang til offerets konto. Bankens fortæller, hvordan offerets efterforløb ofte spreder sig som ringe i vandet, fordi det fx er familiens opsparing, feriekonto eller andet, der bliver tømt, og fordi offeret er plaget af episoden i efterforløbet. Det påvirker også de pårørende.

6. Test-drugging

10 % af ofrene angiver, at overgrebet var motiveret af testning af stoffer. Test-drugging sker fx for at teste potensen på stoffer, inden de skal bruges til salg, indtages eller bruges til fremtidige overgreb.

Interviewene viser, at gerningspersoner også drugger andre unge for at teste stoffers potens i forhold til salg eller med henblik på fremtidige overgreb, hvor det næste offer ikke skal påvirkes for voldsomt. 10 % af ofrene peger i spørgeskemaet på test som motiv bag druggingen. En ung siger noget lignende om dealere i et interview: "Når det er større orkesteret, er det ikke for sjov, det er ikke længere for at få nogen med hjem. Det er unge, der sælger, som skal afprøve stofferne, inden de distribuerer dem." Andre unge fortæller om at prøve indkøbte stoffer af på andre, inden de selv tager dem: "Nu ser vi, hvordan du reagerer, og så kan jeg se, hvad jeg selv skal tage efter," som en ung mand fortæller.

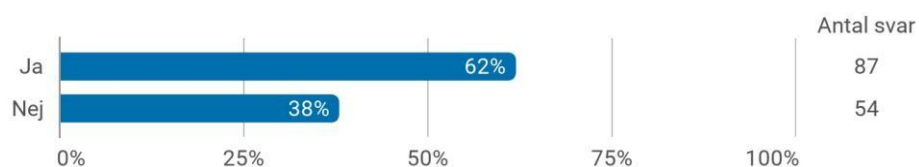
7. Fejl-drugging

Offeret er ved fejl-drugging udsat for drugging pga. et misforstået samtykke, dårlig kommunikation eller ved at drikke af andres drinks.
--

Unge fortæller også i interviewene om drugging, der sker uden intentionen om at forgifte offeret, men som et misforstået samtykke, eller fordi gerningspersonen ved en fejl har givet offeret andre stoffer, end offeret forventer. Det involverer også ofre, der for at spare penge drikker af venner eller fremmedes efterladte drinks uden at vide, der er stoffer i.

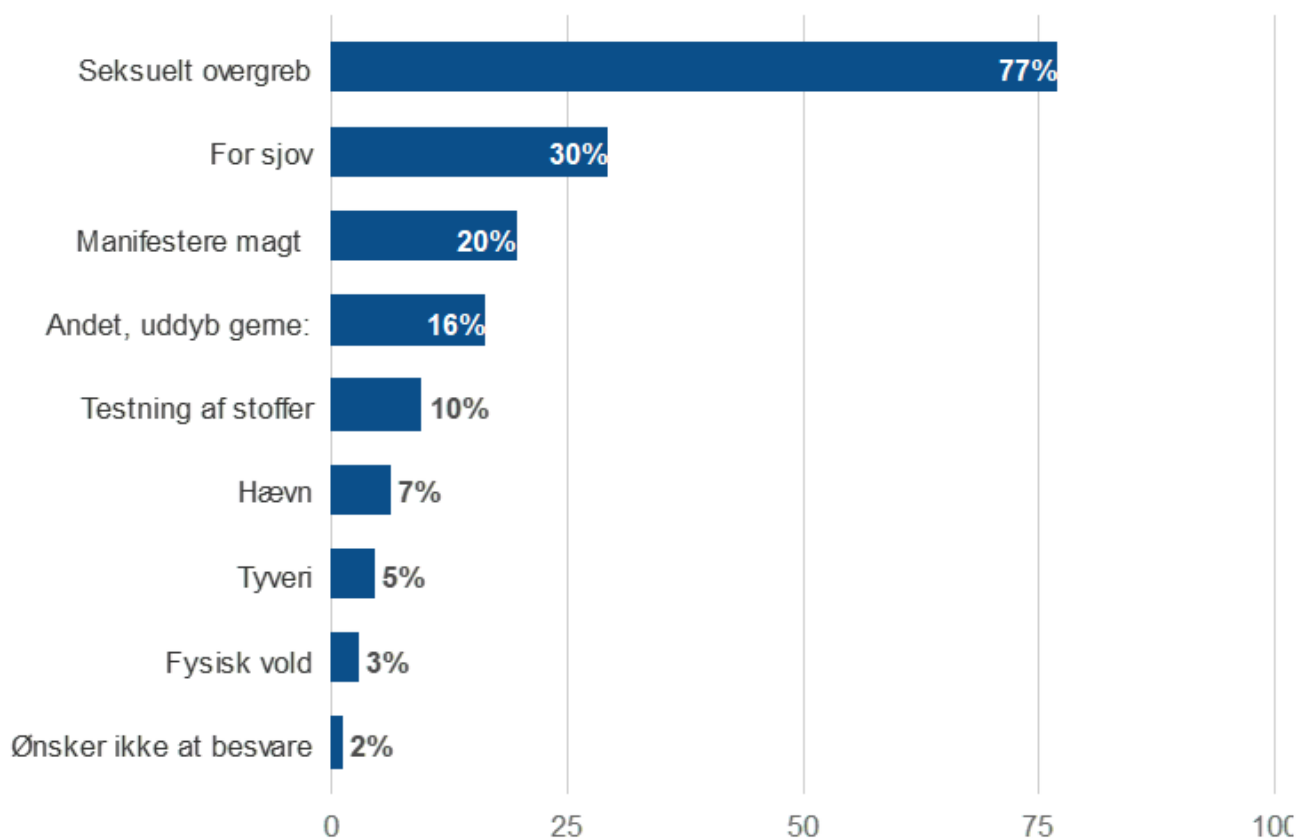
Nedenfor optræder relevante tabeller for afsnittet. De viser, hvor ofte offeret ved, hvordan druggingen kunne være sket (se Figur 14), og med hvilket motiv (se Figur 15). Baseret på de kvalitative data synes motivet 'at manifestere magt', som 20 % angiver i figur 15, oftest at være et element i flere af drugging-typerne fremfor at være et motiv i sig selv.

Figur 14: Har du en mistanke om, hvordan druggingen kunne være sket?

Note: n=141. Respondenter, der har svaret 'Ja, helt sikkert' eller 'Ja, det tror jeg' til spørgsmålet "Har du selv oplevet at blive drugget nattelivet?"

Figur 15: Hvad tror du, motivet var? (Vælg relevante)

Note: n = 61. Det har været muligt at vælge flere svar. Respondenter, der har svaret 'Ja, helt sikkert' eller 'Ja, det tror jeg' til spørgsmålet "Har du selv oplevet at blive drugget nattelivet, og "Ja" til "Tror du, der var et motiv bag druggingen?"

En større viden om druggingens demografi og typologier kan gøre det muligt at skabe mere målrettede forebyggende og offerstøttende indsatser på området. I følgende kapitel gennemgår vi de relevante lokale, nationale og globale lovgivninger og tiltag, der allerede findes eller er ved at blive implementeret på området.

4. kapitel: Lovgivninger og tiltag mod drugging i udvalgte lande

Lovgivninger målrettet drugging i udvalgte lande

Drugging dømmes i vesten sjældent under en selvstændig paragraf, men dømmes i de fleste lande under andre paragraffer om vold, seksuelle overgreb eller forgiftning.
--

Politisk opmærksomhed på fænomenet i 2020'erne har i højere grad ført til forebyggende initiativer end ny lovgivning i de fleste lande.

Vi har *scrapet* internettet for lovgivning på drugging-området i vestlige lande, der i mere og mindre grad ligner Danmark. Drugging i Danmark dømmes som 'forgiftning' under Straffelovens §§ 244-246 og derved som en form for 'vold' eller 'grov vold'. Det at angribe en andens legeme med fx gift falder ind under særligt rå, brutal eller farlig karakter (§245) og kan føre til fængsel i flere år. Især hvis skaderne er alvorlige, eller offeret omkommer (§246). Drugging kan ved seksuelle overgreb også dømmes under § 216 for 'voldtægt' og betragtes her som en skærpende omstændighed. I vesten er der forskel på, hvordan drugging forstås og straffes, men overordnet kan landene opdeles i tre grupper mhp. lovgivning:

1. Få lande med specifik drugging-lovgivning (fx Frankrig og delstater som New South Wales og Queensland i Australien)
2. Lande, hvor drugging behandles indirekte under andre paragraffer (fx Skandinavien, Finland, Tyskland og Holland)
3. Lande og regioner med nyere reformer, aktuelle politiske tiltag eller lovforslag (fx Storbritannien, Spanien og nogle amerikanske stater som fx Californien og New York)

Oftest dømmes drugging internationalt i relation til medfølgende lovovertrædelser så som overgreb (voldsparagraf), seksuelle overgreb (voldtægtslovgivning) eller forgiftning (forgiftningsparagraffer).

I forbindelse med seksuelle transgressioner ses drugging som skærpende omstændigheder, fx som *aggravante* i Spanien. I Spanien er straffen ligeledes blevet hårdere, og drugging kan nu ikke længere dømmes som 'misbrug', men som overgreb. I 2022 ligestillede man de to i forbindelse med samtykkeloven 10/2022, 6 september 2022, også populært kaldet *solo sí es sí*, 'kun ja er ja.' Loven fjernede det tidligere skel mellem *abuso sexual*, 'seksuel misbrug', og *agresión sexual*, 'seksuelt overgreb', og placerede alle ikke samtykkebaseret seksuelle handlinger i sidste kategori. Både i Frankrig og Spanien bliver drugging desuden defineret som hhv. *soumission chimique* og *sumisión química*, dvs. 'kemisk underkastelse', og i forhold til førnævnte spanske samtykkelov vurderes den form for handlingsudygtiggørelse automatisk

som overgreb. Drugging uden seksuelle intentioner bliver set som legemsbeskadigelse, *lesiones*.

Undtagelsesvis har lande som fx Frankrig samt visse delstater i Australien specifikke drugginglovgivninger eller ny lovgivning målrettet fænomenet. Og lige nu er Storbritannien ved at diskutere et lovforslag, der ligeledes adresserer drugging specifikt. I 2025 præsenterede Storbritannien deres lovforslag 'Crime and Policing Bill', der inkluderer drugging som et selvstændigt strafbart forhold (Ministry of Justice 2025). I lovforslaget ophæves ss. 22, 23 og 25 i *Offences Against the Person Act 1861*, og s. 24 erstattes med den nye bestemmelse. Formålet er at forbedre politiets håndtering af drugging-henvendelser, fordi eksisterende lovgivning ikke har været tilstrækkelig i forhold til at afskrække gerningspersoner; at få flere ofre til at melde det for derved at sænke mørketallene og gøre processen lettere for ofrene. Straffen er sat til maksimalt 10 år.

Storbritanniens nye selvstændige drugging-lovgivning skal få flere ofre til at melde oplevelser med drugging og gøre det lettere at følge udviklingen, men er primært målrettet kvinder.

Processen skal gøre drugging ulovlig i sig selv. Den selvstændige bestemmelse skal således give bedre mulighed for at indsamle data og registrere sager (UK Ministry of Justice 2025). Initiativet er dog en del af en politisk indsats for kvinders tryghed i nattelivet og lanceret således af regeringen (GOV UK 2024). Den snævre ide om druggingens ofre kan modarbejde lovgivningens egentlige mål om at få flere ofre til at melde sig, i dette tilfælde mændene.

Lovgivningens mål om at tydeliggøre, at fænomenet er ulovligt og derigennem få flere til at melde deres oplevelser til politiet (UK Government 2025; UK Ministry of Justice 2025), ræsonnerer med denne undersøgelses kvalitative studier, der viser, at der er en tendens til at unge først betragter drugging som kriminelt, når det fører til udnyttelse af en anden person i form af fx seksuelle overgreb og røveri. Selvstændig lovgivning vil potentielt kunne bidrage til at signalere, at drugging med forsæt altid er en kriminel handling.

Drugging-lovgivning falder ofte mellem kategorierne 'vold' og 'forgiftning'. Det kan udfordre bevisførelse og i sidste ende domfældelse.

I Danmark blev SF's lovforslag 'B 101 Forslag til folketingsbeslutning om at indføre en selvstændig bestemmelse om drugging' i straffeloven i 2023 som nævnt nedstemt. Forslaget afspejler dog en international tendens, hvor der er en stigende anerkendelse i flere lande af, at drugging falder mellem kategorier, hvilket problematiserer både efterforskningen, registreringen samt domsfældelsen på området. Det er ikke 'vold' i traditionel forstand, og ikke tydeligt 'forgiftning', da det kræver bevis for fysisk skade. Den manglende særskilte paragraf kan gøre bevisførelsen sværere, fordi man ikke blot skal bevise, hvorvidt der blev givet et stof, men også om "kroppen har lidt skade" (fx i Danmarks §244-245 om vold), eller at kroppen er

gjort ”hjælpeløs på en måde, der kan betragtes som et overfald” (Sveriges kapitel 3 §5) eller bevise ”fysisk skade eller smerte” (Hollands voldskapitel arts. 300-303).

Selvstændig lovgivning har potentiale for at ændre en udbredt forståelse af, at drugging først er kriminelt, når det fører til andre overgreb som fx voldtægt eller røveri.

Problemet forstærkes af, at nogle typiske drugging-stoffer – så som GHB – forsvinder hurtigt fra kroppen, og derfor ikke er nemme at teste for. Samtidig udfører fx politiet i Danmark, pga. retsplejeloven, ikke tests, medmindre det kan bruges som bevis mod en gerningsperson. Denne arbejdsgang og de manglende undersøgelser forstærkes yderligere af, at gerningspersonen ofte er meget svær at identificere og opspore.

I Danmark fremgår myndighedernes registreringer af drugging-data ikke konsekvente. Der mangler strømlinede og sammenlignelige nationale arbejdsgange. Det gør det svært at bruge de tal, der findes og følge udviklingen på drugging-området.

Det danske politi bruger søgenøglen ’bedøver’ ved registrering af sager (Folketinget 2023). Søgenøgle knytter sig til gerningskoder, som refererer til en eller flere lovovertrædelser. Ud fra gamle søgenøgletal er antallet af sager steget i perioden 2016-2023, hvilket viser anmeldelser, men antallet af sigtelser er forblevet nogenlunde det samme, hvilket indikerer problemet med at løfte bevisbyrden. En repræsentant fra politiet peger på, at *best practice* ikke er udbredt, og at registreringer og arbejdsgange ikke er konsekvente og strømlinede på tværs af politikredse. Nøglerne ændrer sig desuden ikke, hvis sagen ændrer karakter. Det betyder alt i alt, at tallene er forbundet med stor statistisk usikkerhed.

I forlængelse heraf har centrene for seksuelle overgreb kun tal på henvendelser i forbindelse med voldtægtssager. Sager, hvor drugging var involveret, bliver ikke konsekvent registreret, fortæller flere overgrebscentre i ekspertinterviewene. Konkluderende kan man således sige, at der hverken nationalt eller internationalt er enighed om de lovgivnings-, efterforsknings- eller registreringsmæssige arbejdsgange på området.

Flere lande har indført nye lovgivninger på drugging-området fx i form af krav til medicinalvirksomheder ift. medicinalprodukters smag og farve samt til beværtninger om tilgængeligheden af testkits.

En række lande har på det seneste indført nye tiltag mod drugging, der skal gøre det lettere for nattelivsgæster at sikre sig mod drugging, mens de færdes i nattelivet. Det indebærer både tilgængeligheden af testkits og nye krav til medicin.

Et eksempel er Frankrig, der har en relativt direkte paragraf (Code pénal 222-15) om uautoriseret administration af skadelige stoffer, og hvis lægemiddelagentur i 2025 stillede nye krav til medicinalproducenter om smag og farve på lægemidler for at gøre det lettere at opdage i forbindelse med drugging.

I USA har staterne Californien (AB 1013, fra 2024) samt New York og Washington (hhv. Bill A8613 fra 2025 og Bill 5330, under behandling) arbejdet på at indføre lovgivning, der gør det til et krav på beværtninger, der serverer øl, vin og spiritus, at testkits målrettet særligt rohypnol, ketamin og GHB er tilgængelige for gæsterne enten gratis eller til udsalgspris. Andre amerikanske stater som North Carolina og Tennessee har ligeledes ny lovgivning på området undervejs.

Ekspertter peger på, at udfordringen med testkits er, at de måler tilstedeværelse af ovennævnte stoffer uafhængigt af kvantitet, hvilket betyder, at stofrester fra tidligere frivillig, selvadministreret rus kan bidrage til falske positive. Ligeledes slår uautoriserede varianter af ovennævnte stoffer fra gadeplanssalg ikke ud på testkits, da de har en kemisk ændret struktur som fx nye semisyntetiske cannabinoider. Heller ikke såkaldte designerbenzodiazepiner eller GBL, der ofte bruges til drugging pga. dets lave pris og omdannes til GHB ved indtagelse, kan detekteres gennem testkits.

Tiltag mod drugging i udvalgte lande

Dette afsnit fokuserer på de tiltag, der findes på tværs af lande i forbindelse med drugging (med fokus på vestlige lande). Vi har lavet desktop research og *scrapet* internettet, og der er blevet søgt på dansk, engelsk og tysk. Formålet har været at skabe et overblik over forskellige og overlappende tiltag på drugging-området. Det har også været undersøgelsens hensigt at finde eksempler på best practice. Problemet her, er at tiltagene ikke er undersøgt i forhold til at etablere evidens om deres virkning. Der er med andre ord flere nyligt etablerede tiltag, men ingen evalueringer på området. Nedenfor optræder en figur (se Figur 16) med de 8 forskellige typer tiltag, vi har dokumenteret, som fremskriver følgende konklusioner på området:

- Generelt arbejder tiltag – som lovgivningen – ud fra forskellige definitioner og forståelser af drugging. Nogle tiltag arbejder ud fra en forståelse af drugging som kønnet, hvor overgrebet har et seksuelt motiv, mens andre tiltag arbejder med bredere tilgange til fænomenet.
- Undersøgelsen dokumenterer 8 forskellige typer drugging-tiltag på tværs af lande: Oplysende kampagner og politiske bevægelser; medlemsorganisationer; uddannelsesforløb; testkits, covere og andre forebyggende værktøjer; tiltag med fokus på vidensopbygning; teststationer med mulighed for at teste egne stoffer; on-locationberedskaber i nattelivszoner; samt samarbejdsorienterede tiltag.
- De danske tiltag tager typisk form af testkits, covere og andre forebyggende værktøjer; tiltag med fokus på vidensopbygning og hurtigere test af ofre; samt on-locationberedskaber i nattelivszoner.

- Drugging-kampagnerne fokuserer oftest på individets adfærd og egne forholdsregler i stedet for fx gerningspersoner, 'bystandere' eller personale på beværtninger.
- Der lader til at være opstået et marked for testkits, drinkcovere og andre værktøjer til at forebygge drugging målrettet enkeltpersoner. Testene kan dog have svingende kvalitet og orienterer sig ikke mod alle stoffer. Nogle beværtninger tøver desuden med at gøre testene tilgængelige pga. frygt for negativ signalværdi.

Figur 16: Tiltag mod drugging i udvalgte lande

Type	Eksempler
Oplysende kampagner og politiske bevægelser	<i>Gut Ausgegangen?</i> (DE 2025), <i>Party? Aber mit Sicherheit!</i> (DE 2025) <i>K.O.ocktail? Fiese Drogen im Glas</i> (DE 2011), <i>Mich kriegst du nicht K.O.!</i> (DE 2023/2025), <i>K.O.-Tropfen: Gefahr im Glas</i> (2025), <i>#NotInMyDrink</i> (NL 2015), <i>Ask for Angela</i> af Metropolitan Police Kodesætning til kunder, der indikerer behov for hjælp fra uddannede bartenderere (UK 2016), <i>Stamp Out Spiking</i> (UK 2019), <i>Girls Night In</i> , der er en boykotkampagne mod beværtningerne, for at øge sikkerhedsinitiativer (UK 2021)
Medlemsorganisationer	<i>Safe Gigs</i> er en medlemsorganisation for beværtninger, der fx stiller krav til sikkerhedsprocedurer hos beværtningerne (IE 2025)
Uddannelsesforløb	Uddannelsesforløb til 10.000 bartenderere som del af ny drugging-lovpakke (UK 2024), The Loop både tester og uddanner barpersonale i stoffer og drugging (UK 2010)
Testkits, covere og andre forebyggende værktøjer	Gratis og bæredygtige drinklåg på Culture Box (DK 2024), medicinalvirksomheden Medikal's test til at detektere GHB og ketamin i drinks (DK 2022), <i>Safe Straws</i> , der er teststrimler på sugerør i form af en blomst (DE 2024), <i>DrinkDetective</i> (UK 2004), covers til drinks til salg hos baren WigWam (IE 2025), app udviklet hos UWE Bristol til sporing af GHB i drinks (UK 2023), <i>CYD Check Your Drink</i> er en test
	med fokus på ketamin, GHB, kokain, amfetamin, MDMA og scopolamin (IE 2025)
Tiltag med fokus på vidensopbygning og hurtigere test af ofre	Pilotprojekt mhp. At tilbyde druggingofre test, selvom de ikke ønsker at anmelde til politiet på Anæstesiologisk afdeling og akutafdelingen på Bispebjerg Hospital (DK 2024/2025), pilotprojekt på University Hospital Ulm mod øget og konsekvent testning af patienter, der mistænker drugging (DE 2024), Politiets medbringelige drugging-testkits (DK 2023),

Stoftestationer med mulighed for at teste egne stoffer	<i>Toronto Drug Checking Service</i> (CA 2019), <i>KnowYourStuff</i> (NZ 2015)
On-location-beredskaber i nattelivszoner	<i>Den mobile behandlingsplads</i> på Københavns Rådhusplads (DK 2021), Safe House i Aalborg (DK 2022), Late Night Safe Haven (UK 2025), Sheffield Safe Square (UK 2024)
Samarbejdsorienterede tiltag	<i>CURE</i> fokuserer på samarbejde om druggingsager mellem beværtninger og politi (US 2023)

I det efterfølgende afsnit optræder denne undersøgelses anbefalinger om tiltag på drugging-området i Danmark.

Anbefalinger

I forbindelse med rapporten er der blevet udarbejdet 8 anbefalinger på drugging-området med afsæt i relevante aktører på områdets idéer på løsninger og tiltag i forbindelse med drugging til en workshop gennemført i december 2025. Den foreløbige rapport var blevet sendt ud til deltagerne på forhånd, og til workshoppen blev rapportens foreløbige konklusioner præsenteret, hvorefter deltagerne i grupperne drøftede mulige tiltag med fokus på øget tryghed og forebyggelse. Deltagerne til workshoppen var Center for Rusmiddelforskning, Center for Seksuelle Overgreb/Center for Kønidentitet København, Culture Box, Det Kriminalpræventive Råd, Giftlinjen, Kriminologisk Observatorium, Københavns Politi, Natteværterne, Retsmedicinsk Institut, Sexologisk Center/Center for Voldtægts ofre Aalborg, Socialdemokratiet og Miljø- og Ligestillingsministeriet (sidstnævnte som observatør)⁷. De 8 formulerede anbefalinger fremgår nedenfor og er ikke rangeret. Der foreligger desuden ikke enstemmighed blandt workshopdeltagerne på tværs af anbefalinger⁸.

Systematisk registrering hos myndighederne af drugging-sager

Workshopdeltagerne foreslår etableringen af faste arbejdsgange med fokus på konsekvent registrering af sager relateret til drugging på landets akutafdelinger, overgrebscentre og på tværs af politikredse. Det kan inkludere en indsats for at udbrede interne materialer om best practice. Konsekvente registreringer skal kunne give et bedre overblik over antallet af drugging-sager og fænomenets nationale og lokale udvikling. Tiltaget skal desuden bidrage til færre myter på området og tydeliggøre et fænomenets omfang. Indsatsen med konsekvent registrering kan desuden informere fremtidige, målrettede indsatser på området.

Hurtigere og lettere adgang til tests

Myndighederne kan på nuværende tidspunkt have svært ved at fange typiske drugging-stoffer som GBL/GHB, blandt andet fordi unge henvender sig for sent i forhold til at kunne opfange stofferne i tests. Det kan derfor med fordel gøres lettere at blive testet, så flere unge bliver testet hurtigere. En barriere er tests relativt høje pris, og der kan derfor være behov for visitering udført af fagpersoner, så der kun testes, når det er relevant. Det skal desuden være muligt at blive testet, selvom man ikke ønsker at politianmelde, da undersøgelsens indsigter peger på, at er flertal af de unge er tilbageholdende med at anmelde episoden til politiet. Testene skal bidrage til, at færre unge har en oplevelse af 'måske' at være blevet drugget ved at bekræfte eller afkræfte flere unge i deres oplevelser på et mere sikkert grundlag. Det skal gøre det lettere for unge at bearbejde episoden og skabe sammenhæng i oplevelsen. Hurtigere og lettere

⁷ Derudover var Center for Voldsforebyggelse, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, HIVE, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, LGBT+ Danmark, Liberal Alliance, Nordjyllands Politi, RECOM, Roskilde Festival, SF, SSP København, Søpavillonen, Tryg Aalborg, Tryg Aarhus, Ungeråd KBH og Østjyllands Politi inviteret, men kunne af forskellige årsager ikke deltage.

⁸ Eventuelle fejl, misforståelser eller unøjagtigheder i gengivelsen af anbefalingerne tilskrives alene Kriminologisk Observatorium.

testning kan desuden bidrage til mere troværdige tal omkring druggings omfang og udvikling samt styrke politiets eventuelle bevisførelse.

Uddannelse af vagter og bartendere i drugging som fænomen

Workshopdeltagerne foreslår, at man nationalt uddanner bartendere, vagter og anden relevant personale i, hvad drugging er; hvordan, man forebygger drugging; og hvordan man håndterer og hjælper unge gæster, der oplever at være blevet udsat for drugging. Det kan markeres på baren, at personalet er uddannet i fænomenet gennem indsatsen. Initiativet kan bidrage til at øge unge nattelivsgæsters tryghed ved at styrke nattelivsaktører i at forebygge og hjælpe i drugging-sager. Formålet er at supplere budskaber om individuelle forholdsregler med et tiltag, der styrker nattelivspersonalets beredskab og praksis for håndtering af mistanke om drugging. Idéen ræsonnerer med Storbritanniens nye tiltag på drugging-området, hvor 10.000 barpersonale landet over bliver uddannet i fænomenet.

Tidlig oplysning om emnet

Workshopdeltagerne anbefaler tidlig oplysning af unge om drugging. Det indebærer undervisning i emnet både i folkeskolen og igen på ungdomsuddannelserne. På ungdomsuddannelserne kan oplysningen indgå i den eksisterende infrastruktur på alkohol- og tobaksområdet. En tidligere forståelse af fænomenet blandt unge kan skabe en bedre forståelse for fænomenet, inden de introduceres til nattelivet. Oplysning kan blandt andet fokusere på de forskellige typer drugging, og hvad et overgreb er. Undervisningen kan ske i relation til snak om samtykke. Den tidlige oplysning kan bidrage til den forebyggende indsats mod drugging ved at tydeliggøre fænomenets flerartede karakter og modvirke myter, så som at drugging i sig selv ikke er et overgreb, og bidrage til forståelsen af, at alle typer drugging er overgreb.

Kampagner, der henvender sig til andre end potentielle ofre

Der kan være behov for bedre oplysning om drugging, men de fleste internationale kampagner om drugging er målrettet unges egne forholdsregler. Den type kampagner risikerer at plante et implicit ansvar for overgrebet på offeret selv. Det kan derfor være en idé at skabe en kampagne, der henvender sig til venner, 'bystanders' (det vil sige andre nattelivsgæster) og professionelle i forhold til at forebygge drugging mod andre og passe på hinanden.

Opmærksomhed på og udbredelse af viden om, at unge, der tager stoffer rekreativt, trygt kan henvende sig til myndighederne i tilfælde af drugging

Unge, der selv tager stoffer rekreativt skal vide, at de uden skam og sanktioner kan henvende sig til myndighederne ved mistanke om drugging. Initiativet skal få flere fra målgruppen til at henvende sig i tilfælde af drugging.

Nationalt 'Safe House'-koncept til lokale natteliv

Workshopdeltagerne anbefaler, at man nationalt etablerer fysiske steder i nattelivszoner, hvor unge nattelivsgæster kan få omsorg, spontan hjælp og vejledning i blandt andet sager relateret til drugging. Lokalerne ville være åbne aften, nat og tidlig morgen mellem torsdag og søndag. Workshopdeltagerne foreslår, at man ville kunne benytte eksisterende centralt placeret infrastruktur til lokalerne som fx ungdomsklubber. Personalet skulle bestå af sundhedsfaglige

medarbejdere og frivillige, der er uddannet (eller er blevet kursusuddannet) til at kunne håndtere komplekse sager som drugging, og som kan sende unge omsorgsfulgt og korrekt videre i systemet. Det sundhedsfaglige personale ville desuden kunne vurdere, hvorvidt den unge burde testes for uønskede stoffer i kroppen og kan foretage en tidlig test, hvis det vurderes relevant. Struktureret visitering og beskrivelse af hændelsesforløbet vil således kunne udføres på stedet.

Stederne ville kunne fungere som et tryghedsskabende initiativ, der kan give unge ét fast sted med fagligt kompetente medarbejdere, de kan tilgå, og ét koncept, der er genkendeligt på tværs af byer. Initiativet vil desuden gøre det lettere for andre nattelivsgæster at hjælpe (andre) unge ved at følge dem hen til et 'safe house'. Registrering af hændelsesforløb/anamnese ville kunne bidrage med specifik og generel viden om drugging, og testning med visitering på stedet kan imødekomme udfordringerne med at teste unge i tide for drugging-stoffer, der ellers hurtigt forsvinder fra kroppen. Lokalerne vil kunne placeres i bydele, hvor koncentration af beværtninger er størst. Idéen er inspireret af Aalborgs *Safe House*, der er et natåbent hus for unge i Jomfru Ane Gade, som siden 2022 har arbejdet for et trygt natteliv i Aalborg.

Drugging.dk - én online indgang

En hjemmeside, hvor den vigtigste information om drugging er samlet både på dansk og engelsk, og som er målrettet både nattelivsgæster og professionelle som fx bartendere og vagter. Hjemmesiden ville kunne indeholde:

- Hurtig og overskuelig vejledning til, hvordan unge og professionelle trin for trin håndterer sager med drugging. Hvem, de kan kontakte, hvordan, og hvor de kan tage hen.
- Information om stoffer, symptomer samt praksis og tidsramme for testning.
- Information om hvilke forskellige typer drugging, der findes.
- Information om drugging oplevelser, episoder og efterforløb.
- En anonym online rådgivning, hvor man kan få råd og vejledning.

Hjemmesiden har til formål at give unge hurtigere hjælp og en lettere vej gennem systemet i tilfælde af drugging. Overblikket over efterforløbet skal desuden bidrage til at skabe struktur, resonans og overblik i en fase, der kan være præget af kontroltab. Hjemmesiden ville kunne bidrage informativt til den forebyggende indsats mod drugging med fokus på forholdsregler og viden.

Litteratur

Rapporten benytter sig i samtlige kapitler af videnskabelige, offentlige og journalistiske kilder. De kan ses samlet i det efterfølgende litteraturafsnit, mens bilag med spørgeguide til dybe interviews og spørgeskemabesvarelser optræder til slut. Konklusionerne optræder i starten af rapporten sammen med undersøgelsens anbefalinger.

ABC. Bell, Frances. "Officer jailed for using police database to access personal details of dozens of Tinder dates" *ABC News Australia*, 1 Februar, 2019. Link:

<https://www.abc.net.au/news/2019-02-01/officer-used-police-computer-to-look-up-tinder-dates/10771958>

Berlingske. Agger, Kalinka Aaman. "Før frygtede kvinder en pille i deres drink. Nu risikerer de en kanyle i baglåret" 21 Oktober, 2021. Link: <https://www.berlingske.dk/europa/foer-frygtede-kvinder-en-pille-i-deres-drink-nu-risikerer-de-en-kanyle-i-baglaaret>

BBC. Applegate, Zoe & Gerber, Dawn. "Needle spiking: 'I'm losing out on my 20s and having fun'" *BBC News East*, 28 December, 2022. Link: <https://www.bbc.com/news/uk-england-suffolk-63960790>

Burgess, Adam & Donovan, Pamela (2009). "Embodying Uncertainty?: Understanding Heightened Risk Perception of Drink 'Spiking'" i *The British Journal of Criminology* 49(6) pp. 848-862. <https://doi.org/10.1093/bjc/azp049>

Caluzzi, Gabriel et al. (2025). *Young People, Alcohol, and Risk: A Culture of Caution*. London: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003416135>

CFR/Center For Rusmiddelforskning. 2025. Danske unges brug af rusmidler 2025. Den nationale UngMap-spørgeskemaundersøgelse. Link: https://psy.au.dk/fileadmin/site_files/filer_rusmiddelforskning/dokumenter/rapporter/2025/Rapport_Danske_unges_brug_af_rusmidler2025.pdf?utm_source=chatgpt.com

Christie, Nils (1985). "The Ideal Victim" i *From Crime Policy to Victim Policy*, red. Ezzat A. Fattah. London: Palgrave Macmillan, pp. 17-30. https://doi.org/10.1007/978-1-349-08305-3_23_2

Colyer, Corey J. & Weiss, Karen G. (2017). "Contextualizing the Drink-Spiking Narrative That 'Everyone Knows'" i *Criminal Justice Review* 43(1) pp. 10-22. <https://doi.org/10.1177/0734016817747011>

Danske Love (2025). *Straffeloven*. Link: <https://danskelove.dk/straffeloven/>

Det Kriminalpræventive Råd (2025). *Tryghedsundersøgelse blandt unge i nattelivet*. DKR. Link: <https://dkr.dk/materialer/trygge-byer/tryghedsundersogelse-blandt-unge-i-nattelivet>

DR. Kowal, Charlotte. “Nu er det ikke nok at holde øje med sin drink. Unge briter demonstrerer mod sprøjter med stoffer” *DR Nyheder*, 28 oktober, 2021. Link: <https://www.dr.dk/nyheder/udland/nu-er-det-ikke-nok-holde-oeje-med-sin-drink-unge-briter-demonstrerer-mod-sproejter>

DR. Simonsen, Amalie Rokkedal. “Karstens datter døde af metanolforgiftning i Laos for tre måneder siden: 'Det her skal andre bare ikke opleve’” *DR Nyheder*, 15 februar 2025a. Link: <https://www.dr.dk/nyheder/indland/karstens-datter-doede-af-metanolforgiftning-i-laos-tre-maaneder-siden-det-her-skal>

DR. Oldager, Mathias. “Sager om drugging ved ringriderfester lukket efter svar på urinprøver” *DR Nyheder*, 19 august, 2025b. Link: <https://www.dr.dk/nyheder/seneste/sager-om-drugging-efter-ringriderfester-lukket-efter-svar-paa-urinproever>

EUDA (2024). *ESPAD Report 2024 — Results from the European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs*. ESPAD. Link: https://www.euda.europa.eu/node/33025_da

Folketinget. “B 101 Forslag til folketingsbeslutning om at indføre en selvstændig bestemmelse om drugging i straffeloven” i *samling 2022-23*. 2023. Link: <https://www.ft.dk/samling/2022/2/beslutningsforslag/B101/index.htm>

Giftlinjen. ”Drugging/Noget i drink”. Bispebjerg Hospital. 19. januar 2023. Link: <https://www.bispebjerghospital.dk/giftlinjen/alt-om-gift/rusmidler/rusmiddellisten/sider/drugging.aspx>

GOV UK. “Press release: PM pledges joint action to keep women and girls safe at night” *GOV.UK*. 24 november, 2024. Link: <https://www.gov.uk/government/news/pm-pledges-joint-action-to-keep-women-and-girls-safe-at-night>

Justitsministeriet (2023). *Udsathed for vold og andre former for kriminalitet: Offerundersøgelse 2005-2022*. Justitsministeriets Forskningskontor. Link: https://www.justitsministeriet.dk/wp-content/uploads/2023/12/08-12-2023-Offerrapport-2005-2022_webtilgaengeligg-revideret.pdf

Kriminologisk Observatorium (2025). *Tendensrapport fra stofsituation i dansk festkultur*. Københavns Universitet. Link: https://cgc.ku.dk/projects/current-research-projects/roskildefestival/Tendensrapport_over_stoffer_i_dansk_festkultur_RF2024_pdf_copyright

Larsen, Eva Ladekjær et al. (2016). “Students’ drinking behavior and perceptions towards introducing alcohol policies on university campus in Denmark: a focus group study” i

Substance Abuse Treatment, prevention, and policy 11(1)
Nr. 17. <https://doi.org/10.1186/s13011-016-0060-7>

Le Monde. Leloup, Damien & Reynaud, Florian. "Syringe attacks at France-wide music event: How panic spread on social media" *Le Monde*, 27 Juni, 2025a. Link: <https://www.lemonde.fr/en/pixels/article/2025/06/27/syringe-attacks-at-france-wide-music>

Le Monde. "French rapist Dominique Pelicot seeks publisher for 'his side of the story'" *Le Monde*, 28 november, 2025b. Link: https://www.lemonde.fr/en/police-and-justice/article/2025/11/28/french-rapist-dominique-pelicot-seeks-publisher-for-his-side-of-the-story_6747926_105.html

Lægehåndbogen. Dahlhoff, Kim. "Påtvungen forgiftning" *Sundheddk*. 25 september, 2024. Link: <https://www.sundhed.dk/sundhedsfaglig/laegehaandbogen/akut-og-forstehjaelp/tilstande-og-sygdomme/forgiftninger/paativungen-forgiftning/>

Police.uk. "What is spiking?" 10. februar 2026. Link: <https://www.met.police.uk/advice/advice-and-information/spiking-advice/spiking/what-is-spiking/#What>

Politiken. Hansen, Tine Kirkensgaard. "Én efter én har 17 mænd dømt for voldtægt af Gisèle Pelicot opgivet at anke. Undtagen én" *Politiken Internationalt*, 6 oktober, 2025. Link: <https://politiken.dk/internationalt/art10573959/>

Sheard, Laura (2011). "'Anything Could Have Happened': Women, the Night-time Economy, Alcohol and Drink Spiking" i *Sociology* 45(4), pp. 619-633. <https://doi.org/10.1177/0038038511406596>

Sundhedsstyrelsen. 2025. "Danske unge drikker stadig mest i Europa." *Sundhedsstyrelsen*. Link: <https://www.sst.dk/da/nyheder/2025/Danske-unge-drikker-stadig-mest-i-Europa>

The Guardian. Towie, Narelle. "Former WA police officer given 30 years for drugging and raping 13 women over a decade" *The Guardian Western Australia*, 13 december, 2022. Link: <https://www.theguardian.com/australia-news/2022/dec/13/former-policeman-given-30-years-for-drugging-and-raping-13-women-over-a-decade>

The Guardian. "Bar managers investigated over sexual assault of 41 women in Belgium" *The Guardian Belgium*, 27 marts, 2025. Link: <https://www.theguardian.com/world/2025/mar/27/bar-managers-investigated-over-sexual-assault-of-41-women-in-belgium>

TV 2. Schuldt, Laura Kongsmark. “Copenhell melder om mange drugging-sager” *TV 2 Nyheder*, 26 juni, 2023. Link: <https://nyheder.tv2.dk/samfund/2023-06-26-copenhell-melder-om-mange-drugging-sager>

TV 2 Nord. Mortensen, Nikolai Gilkrog. “Fire unge kvinder 'drugged' på natklub: - En af de værste dage i mit liv” *TV 2 Nord*, 2 december, 2024. Link: <https://www.tv2nord.dk/hjoerring/fire-unge-kvinder-drugged-pa-natklub-en-af-de-vaerste-dage-i-mit-liv>

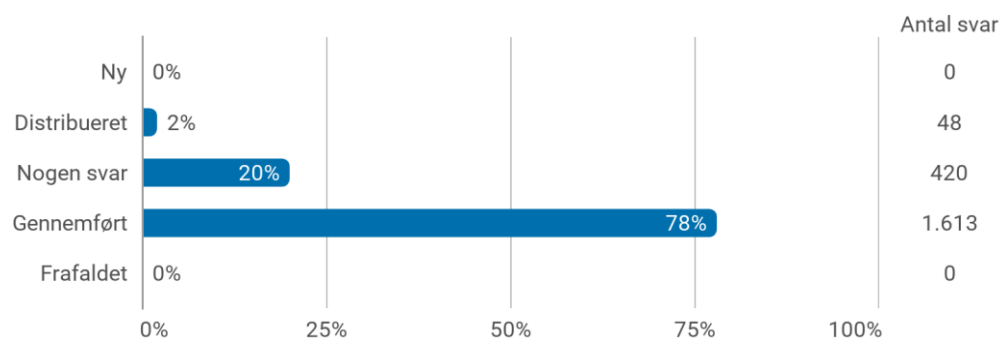
Uggerhøj Andersen et al (2026). “Toxicological findings in suspected drugging incidents in Denmark from 2022-2024”. I *Forensic Toxicol* 44(1). doi: 10.1007/s11419-025-00752-1.

UK Ministry of Justice. “Policy paper: Crime and Policing Bill: spiking factsheet (MoJ)” *GOV.UK*. 21 juli, 2025. Link: <https://www.gov.uk/government/publications/crime-and-policing-bill-2025-factsheets/crime-and-policing-bill-spiking-factsheet-moj?utm>

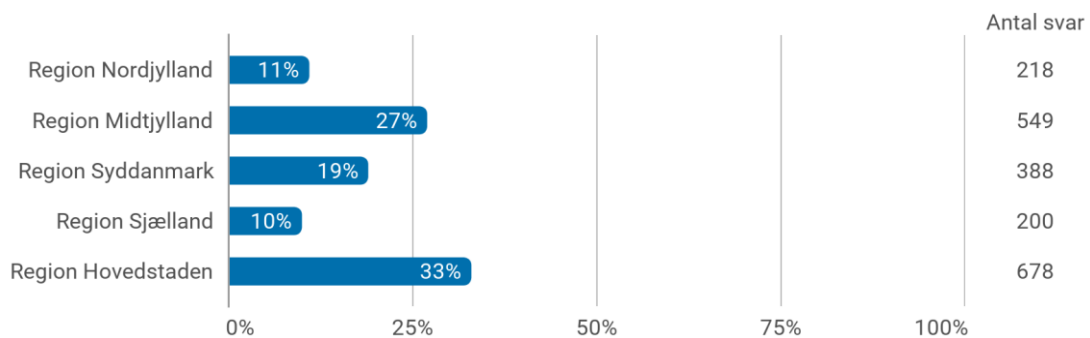
Verstraete, Alain G (2004). “Detection Times of Drugs of Abuse in Blood, Urine, and Oral Fluid.” i *Therapeutic Drug Monitoring* 26(2), pp. 200-205. [10.1097/00007691-200404000-00020](https://doi.org/10.1097/00007691-200404000-00020)

Bilag 1: Spørgeskema med svarfordeling

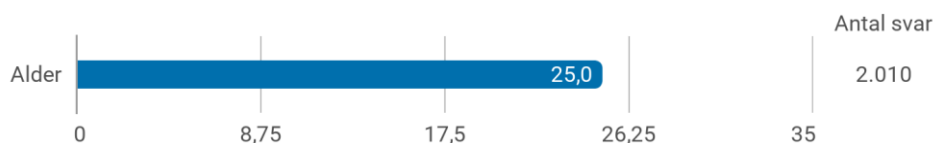
Samlet status

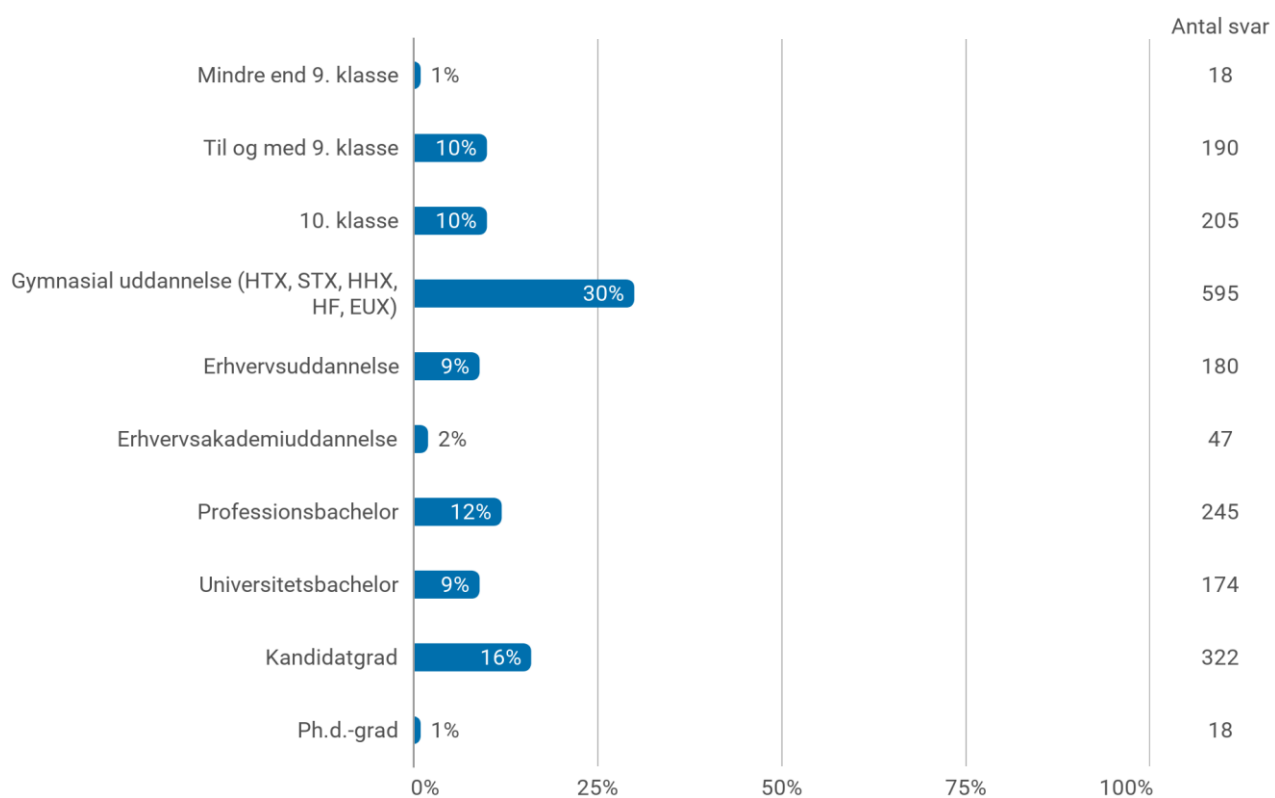
Angiv din bopæl

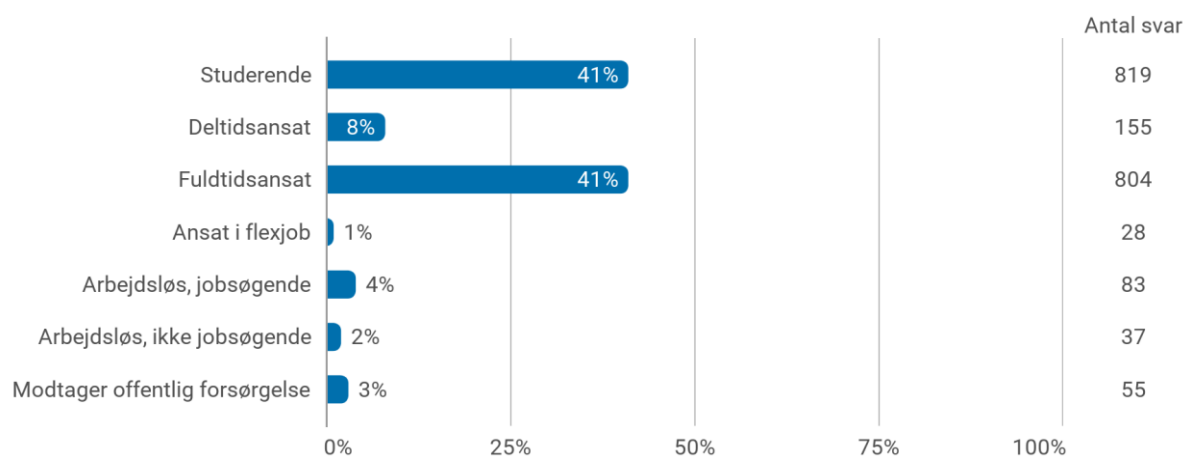
Alder

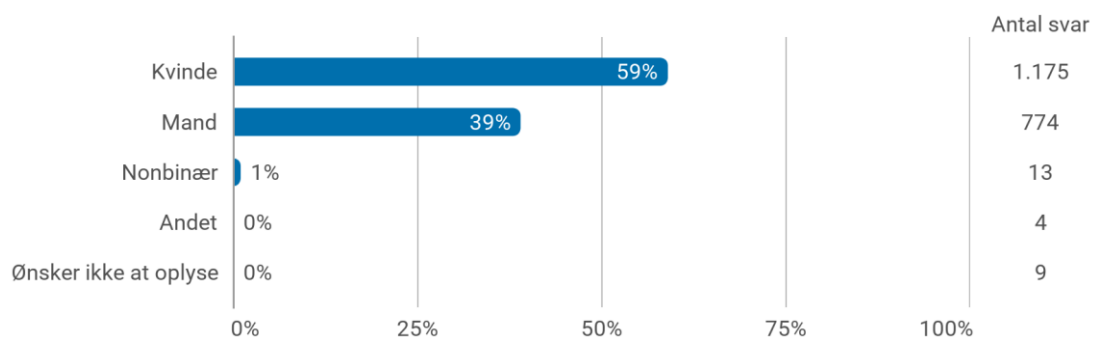
Hvad er det højeste uddannelsesniveau, du har gennemført?

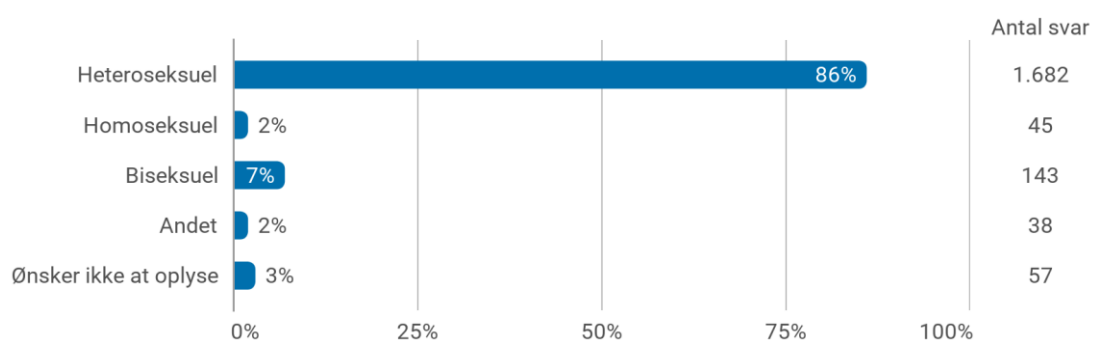
Hvilken af følgende kategorier beskriver bedst din nuværende beskæftigelse?

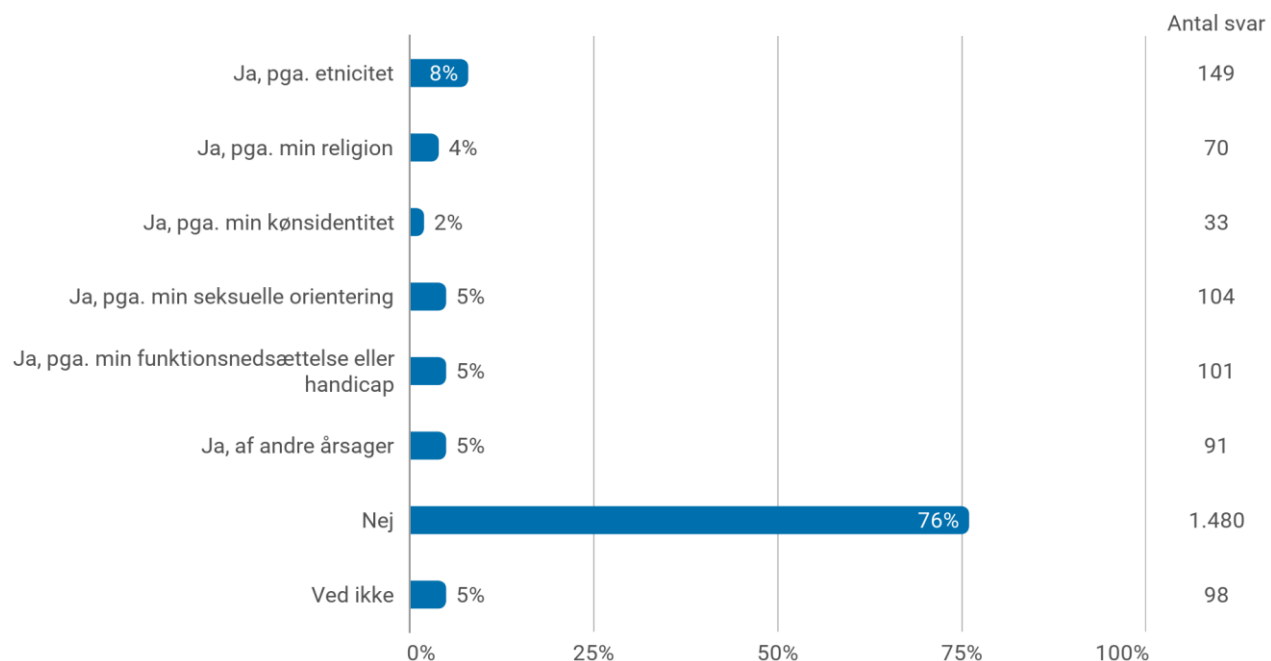
Køn

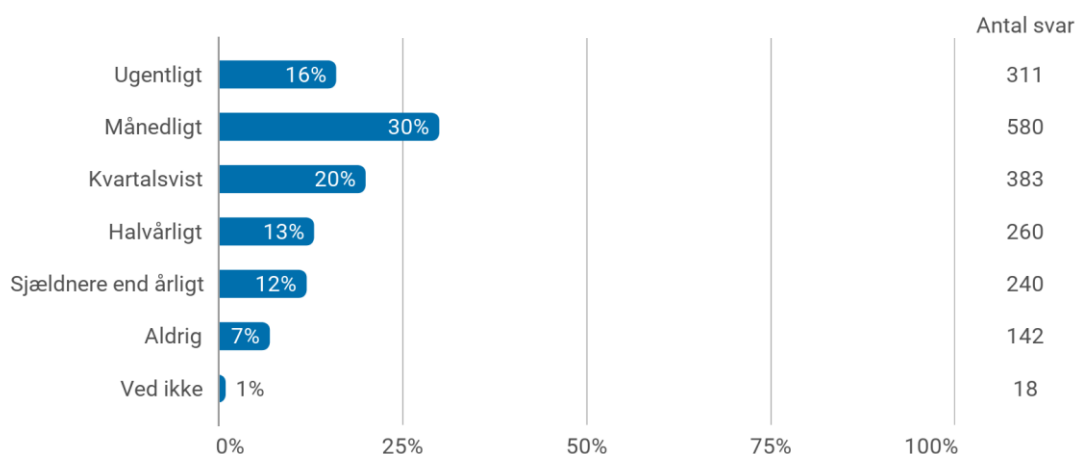
Seksualitet

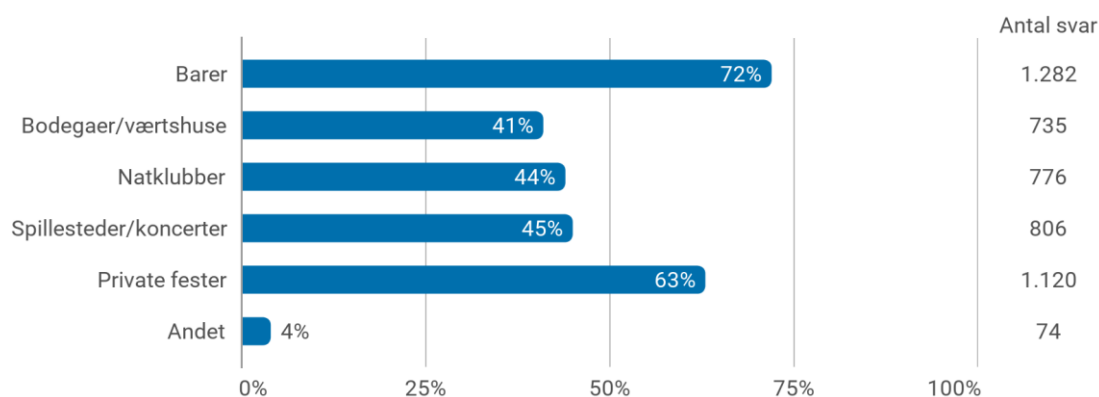
Føler du, at du tilhører et mindretal i Danmark? (Vælg relevante)

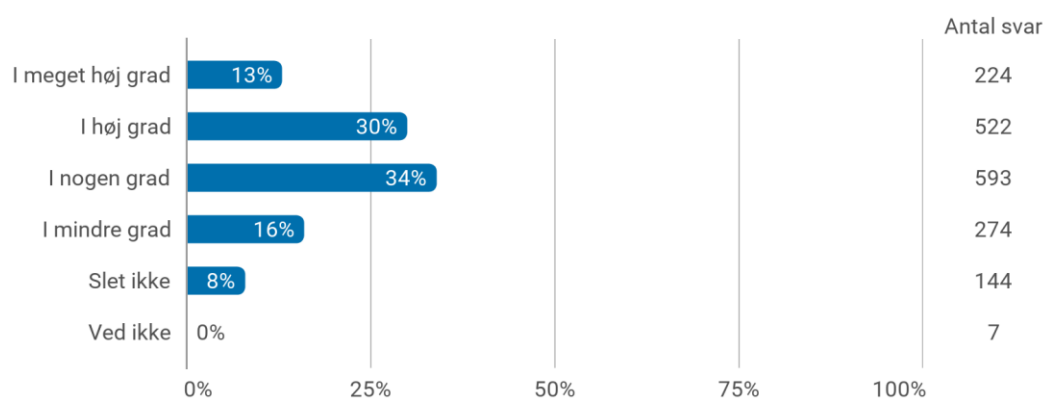
Hvor ofte færdes du i nattelivet? (Dette inkluderer barer, natklubber, privatfester, koncerter, bodega/værtshuse og lign.)

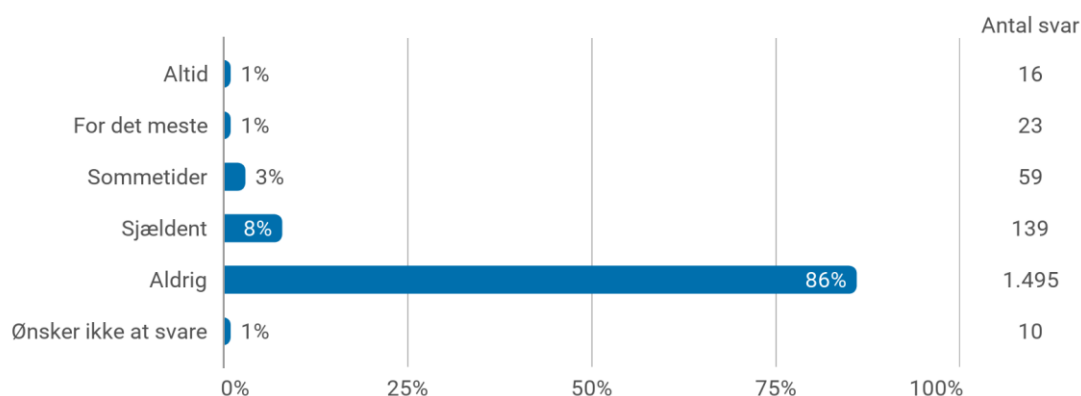
Hvilke typer steder besøger du typisk i nattelivet? (Vælg relevante)

I hvilken grad, vurderer du, at du typisk er påvirket af alkohol, når du færdes i nattelivet?

Er du nogle gange påvirket af euforiserende stoffer, når du færdes i nattelivet? (Euforiserende stoffer inkluderer f.eks. cannabis, kokain, amfetamin, MDMA mv. men ikke alkohol og nikotinprodukter som snus og cigaretter)

Note: I rapporten [s. 16] optræder tallene 'Altid', 'For det meste' og 'Sommetider' sammenlagt som 6 %. Det skyldes, at de med decimaler er hhv. 0,9 %, 1,3 % og 3,4 % og derfor sammenlagt giver 5,6 % og derfor afrundes til 6 %.

Hvor tryk føler du dig generelt i nattelivet?

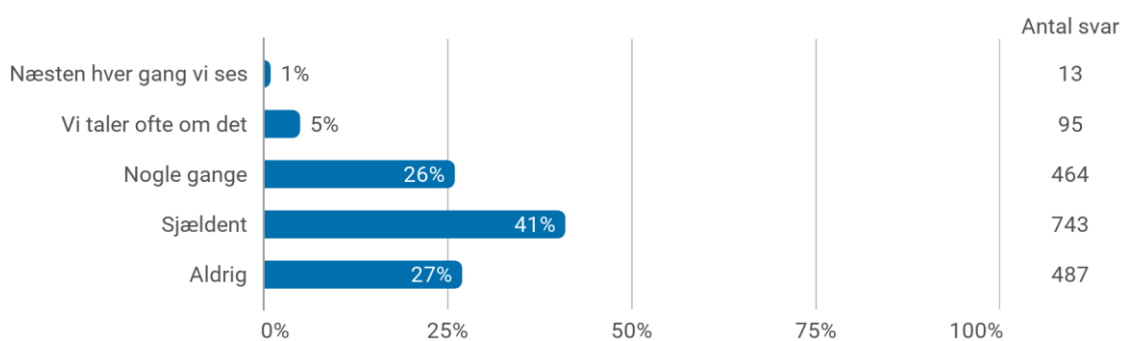
Hvor tryk føler du dig generelt i nattelivet?	I alt	Kvinde	Mand
Tryk	23 %	13 %	38 %
Overvejende tryk	62 %	68 %	54 %
Overvejende utryk	10 %	12 %	5 %
Utryk	3 %	4 %	2 %
Ved ikke	2 %	3 %	2 %
N	1.661	986	658

Note: Der er i denne tabel blevet taget forbehold for dobbeltindtastninger. I alt 72 respondenter er ekskluderet, fordi de har markeret mere end én svarmulighed på spørgsmålet.

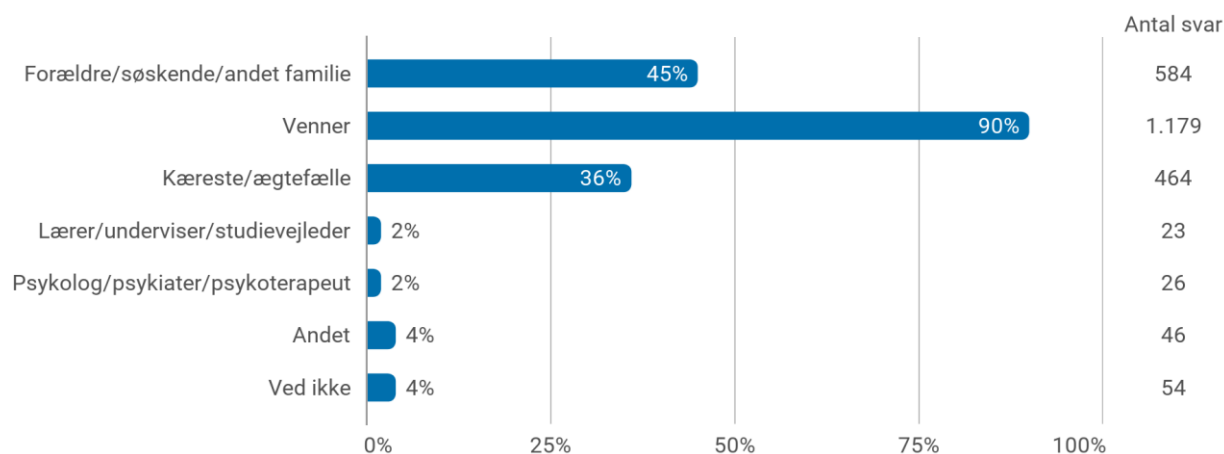
Hvor bekymret er du for at blive udsat for følgende situationer, når du færdes i nattelivet?

	Fysisk vold	Tyveri	Ubehagelige kommentarer/tilråb	Uønsket seksuel opmærksomhed	Truende/aggressiv adfærd	Seksuelle overgreb	Drugging	Euforiserende stoffer
Ekstremt bekymret	1%	3%	4%	7%	4%	7%	8%	6%
Meget bekymret	4%	11%	12%	16%	11%	12%	15%	9%
Moderat bekymret	20%	32%	23%	21%	27%	18%	26%	19%
Lidt bekymret	44%	39%	30%	24%	39%	24%	27%	27%
Slet ikke bekymret	30%	16%	31%	33%	19%	40%	25%	39%
n =	1.698	1.698	1.699	1.699	1.699	1.699	1.699	1.699

Hvor ofte taler du med andre om risikoen for at blive drugged? (Drugging er når folk ufrivilligt får narkotika i f.eks. deres drink, vape eller lign.)

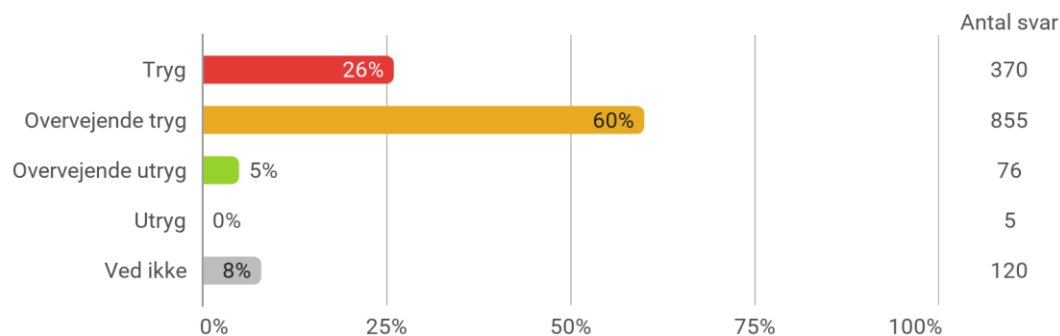
Hvem taler du med om drugging? (Vælg relevante)

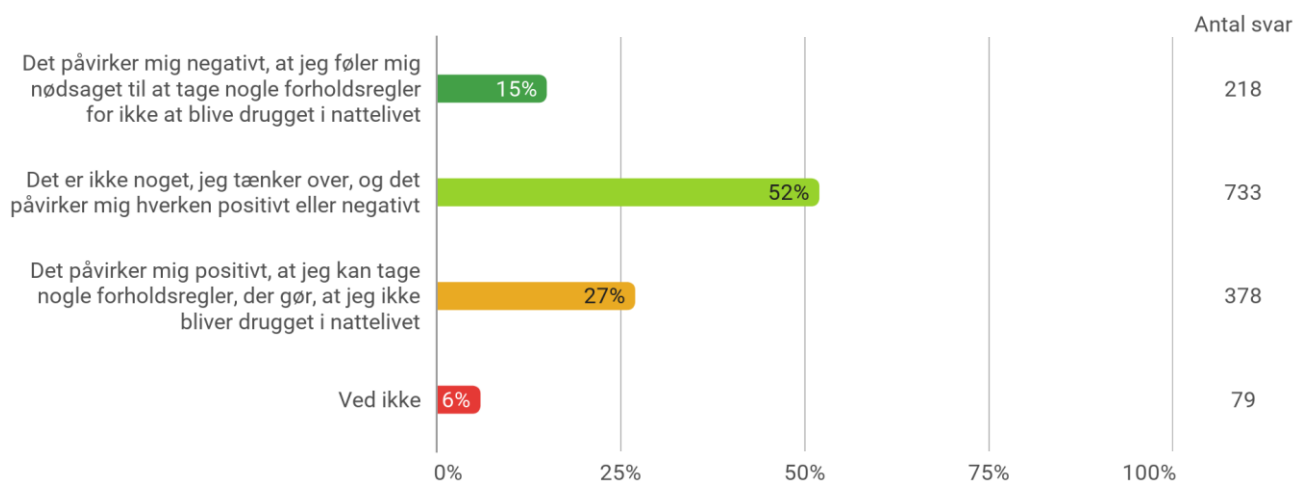
Tager du nogle forholdsregler for at undgå at blive drugget i nattelivet? (Vælg relevante)

Kategori	Antal	Pct (afrundet)
Holder øje med min drink	1189	72
Tager ikke imod drinks fra fremmede	863	53
Forlader aldrig min drink	834	51
Tager kun imod drinks fra venner	815	50
Beder en ven om at holde øje med min drink, når jeg ikke selv kan	709	43
Undgår at drikke af andres drinks	605	37
Ryger ikke af andres vape/puffbar/joint	446	27
Holder øje med bartenderen, imens min drink bliver lavet	383	23
Dækker min drink med en hånd, serviet eller andet	302	18
Drikker kun drinks, jeg selv har købt	302	18
Nej	192	12
Undgår at drikke alkohol	106	6
Drikker kun fra flasker med låg	88	5
Andet, uddyb gerne:	57	4

Hvordan påvirker dine forholdsregler din tryghed i nattelivet? Forholdsreglerne gør mig:

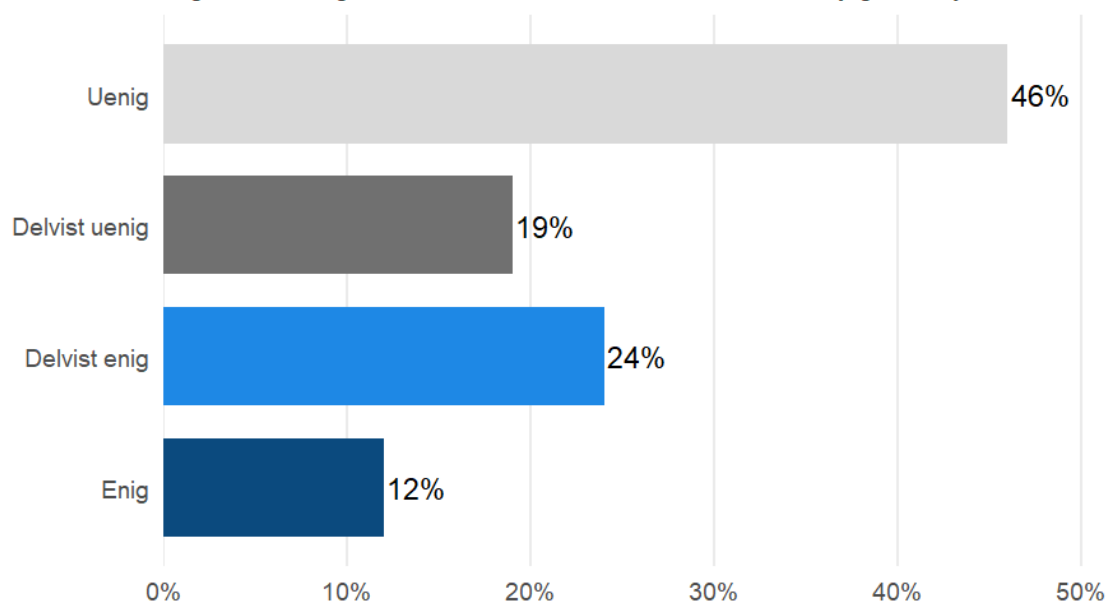
Hvad betyder dine forholdsregler for dig? (Vælg relevante)

Hvor enig eller uenig er du i følgende udsagn:

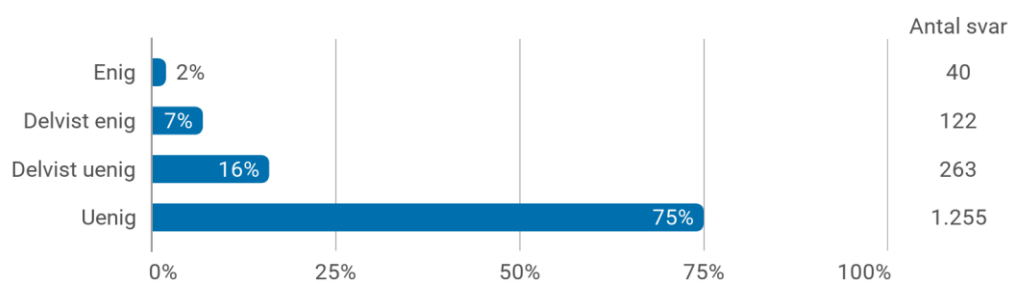
Jeg afholder mig fra at færdes visse steder i nattelivet, fordi jeg er bekymret for at blive drugget.

Jeg afholder mig fra at færdes visse steder i nattelivet, fordi jeg er bekymret for at blive drugget.

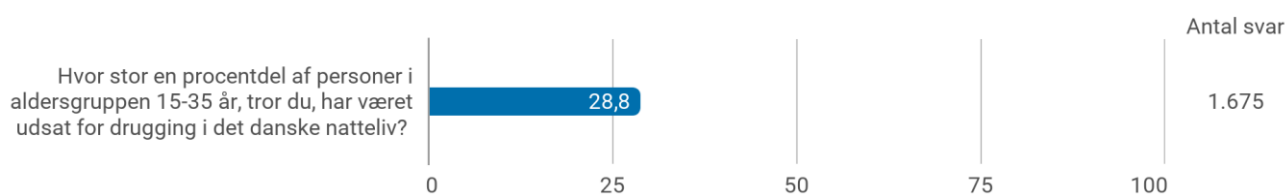

Hvor enig eller uenig er du i følgende udsagn:

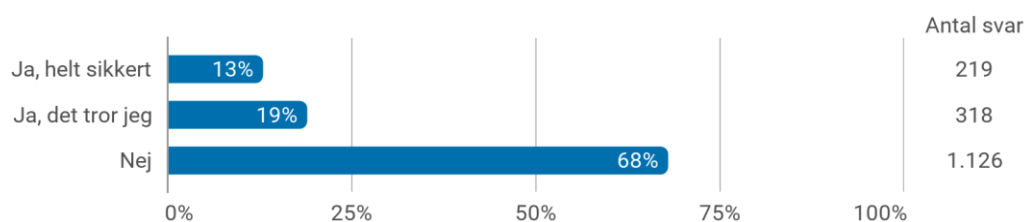
Jeg færdes ikke så ofte i nattelivet, som jeg gerne ville, fordi jeg er bekymret for at blive drugged.

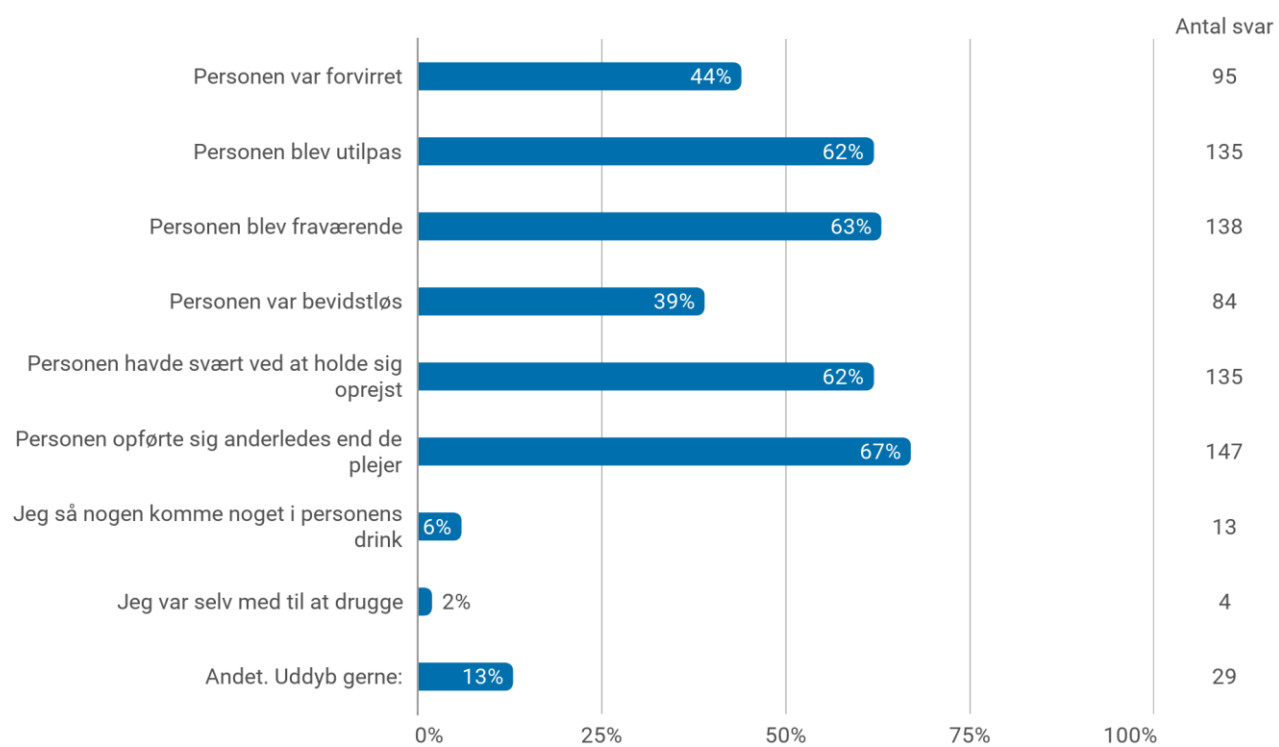
Hvor stor en procentdel af personer i aldersgruppen 15-35 år, tror du, har været udsat for drugging i det danske natteliv?

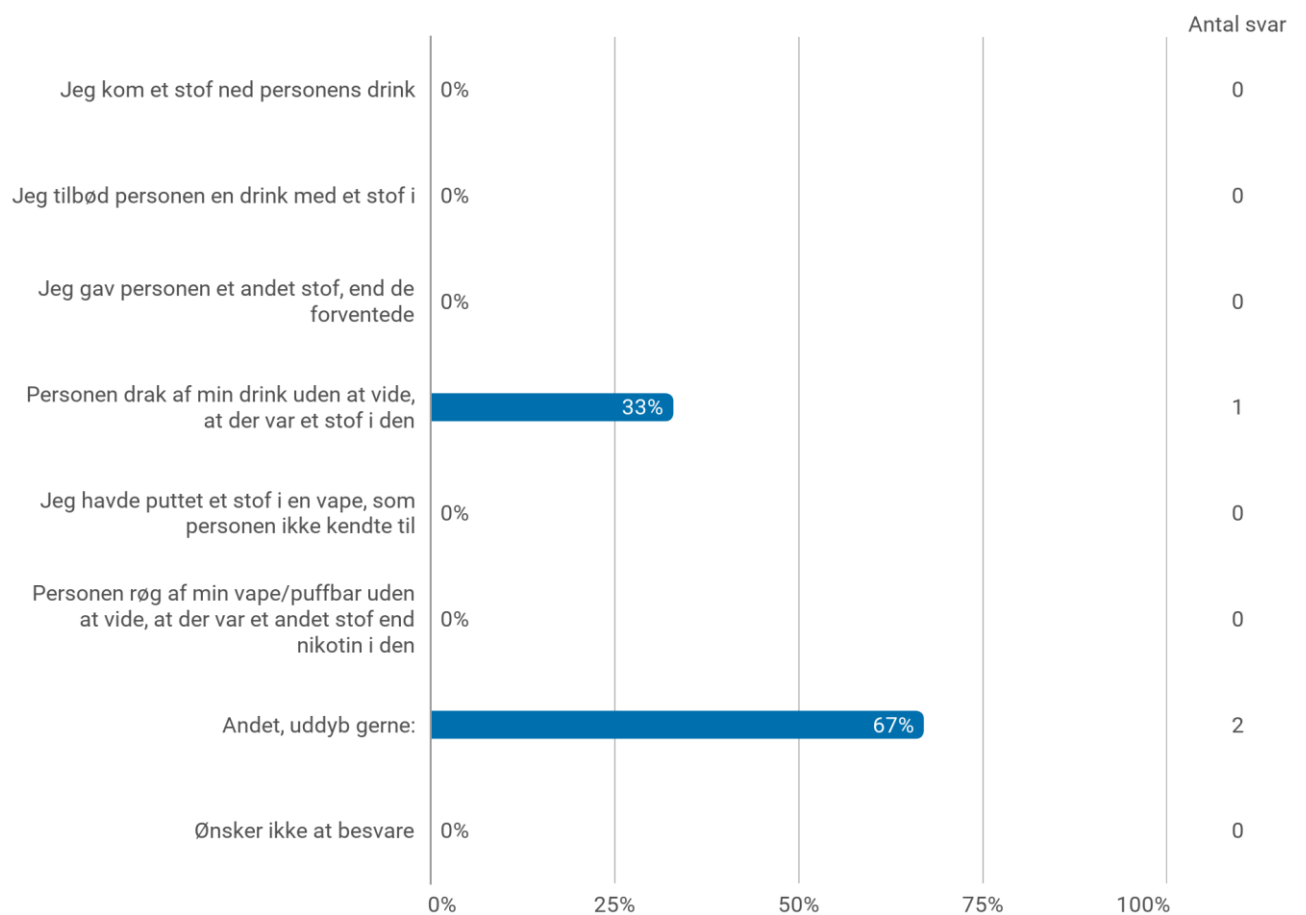
Har du været vidne til, at andre er blevet drugged i nattelivet?

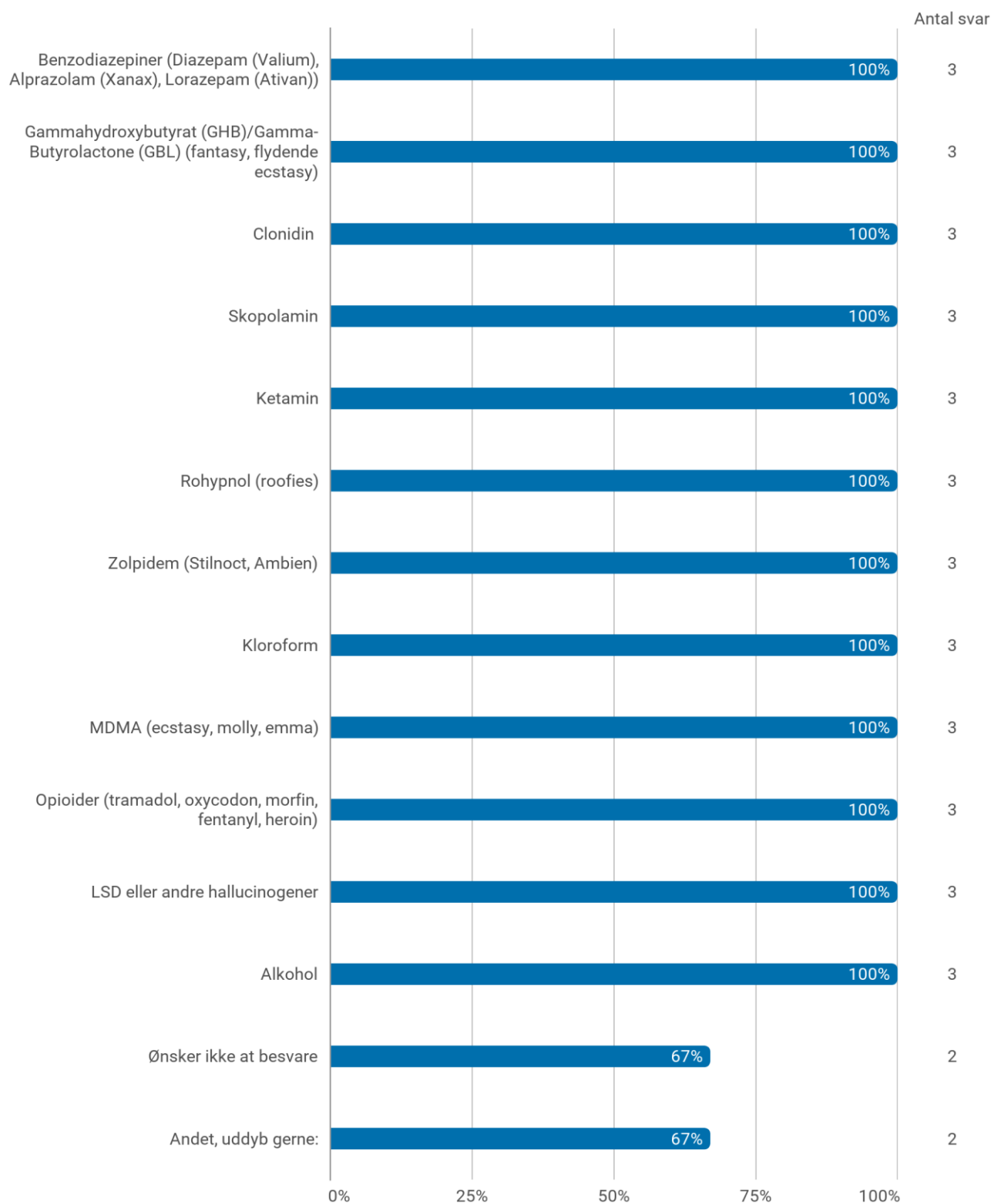
Hvordan vidste du, at personen var blevet drugget? (Vælg relevante)

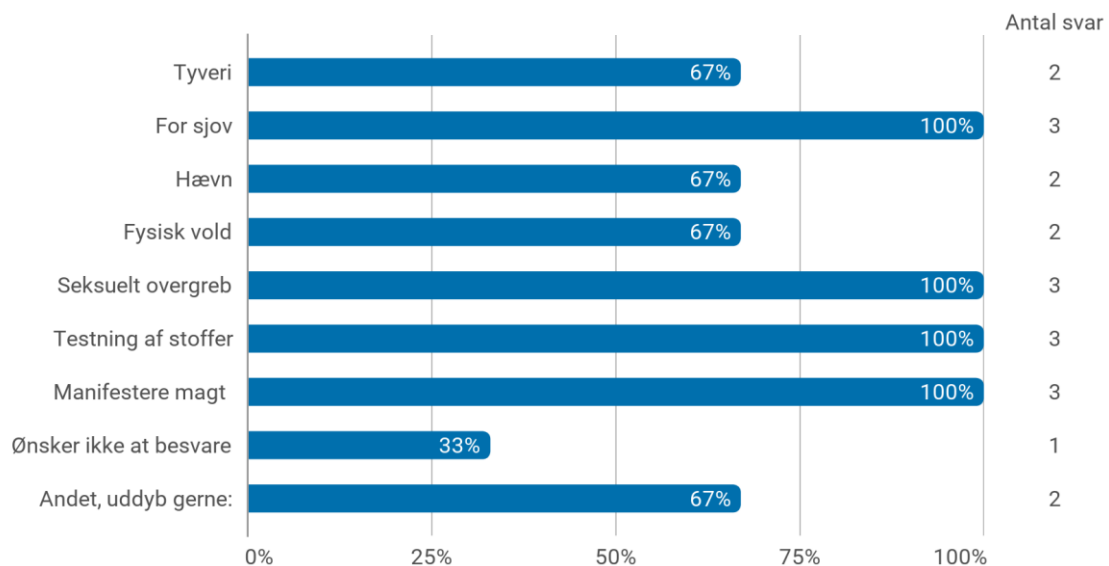
Hvordan druggede du personen?

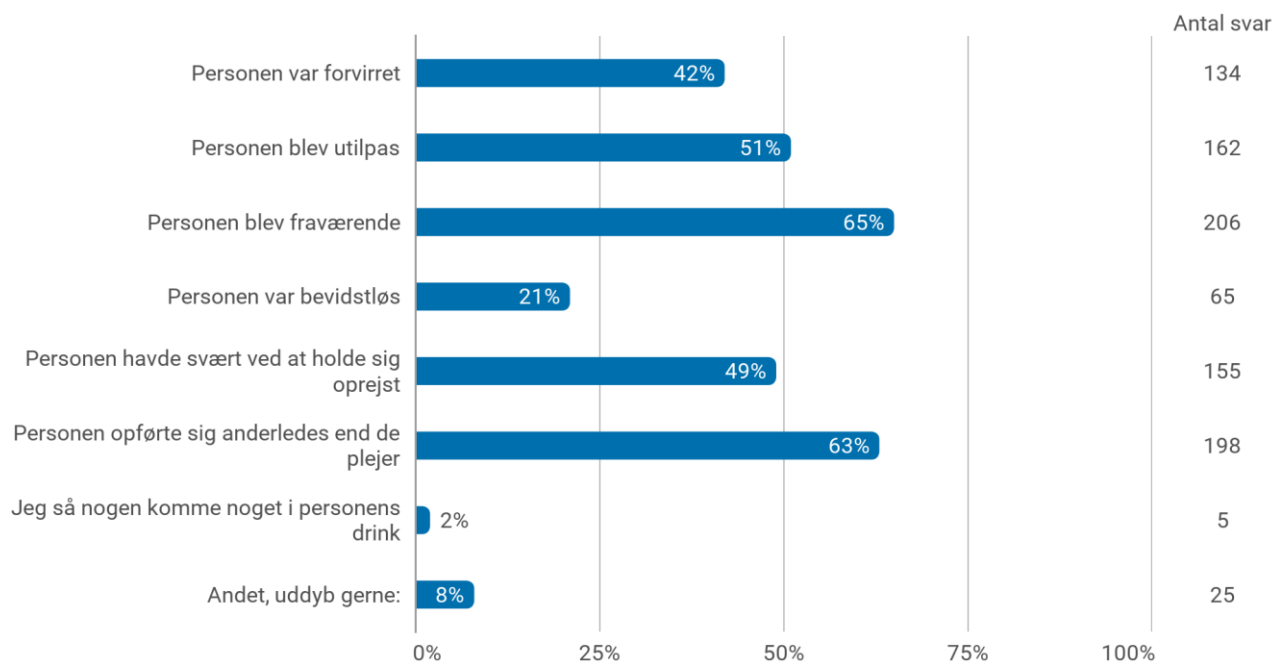
Hvad druggede du med? (Vælg relevante)

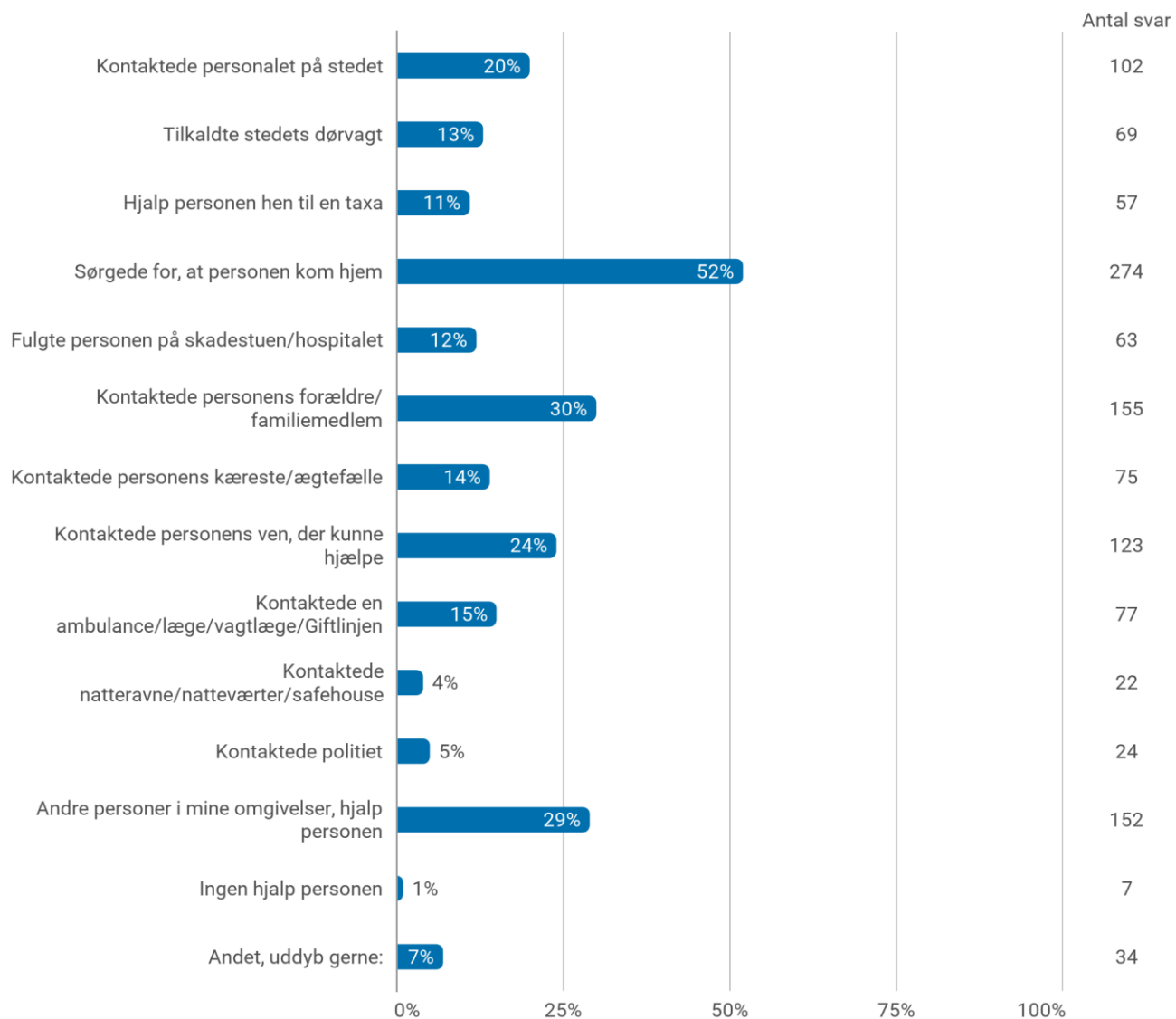
Hvorfor druggede du personen? (Vælg relevante)

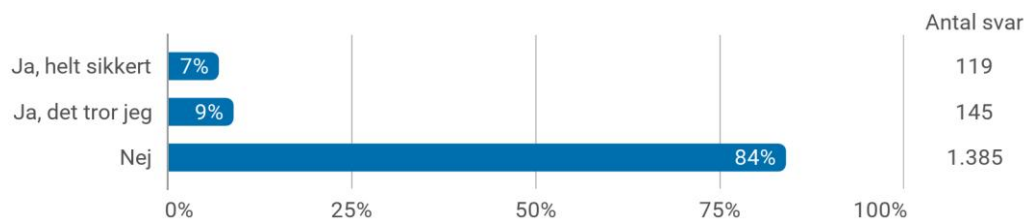
Hvad gjorde, at du mistænkte, at personen var blevet drugget? (Vælg relevante)

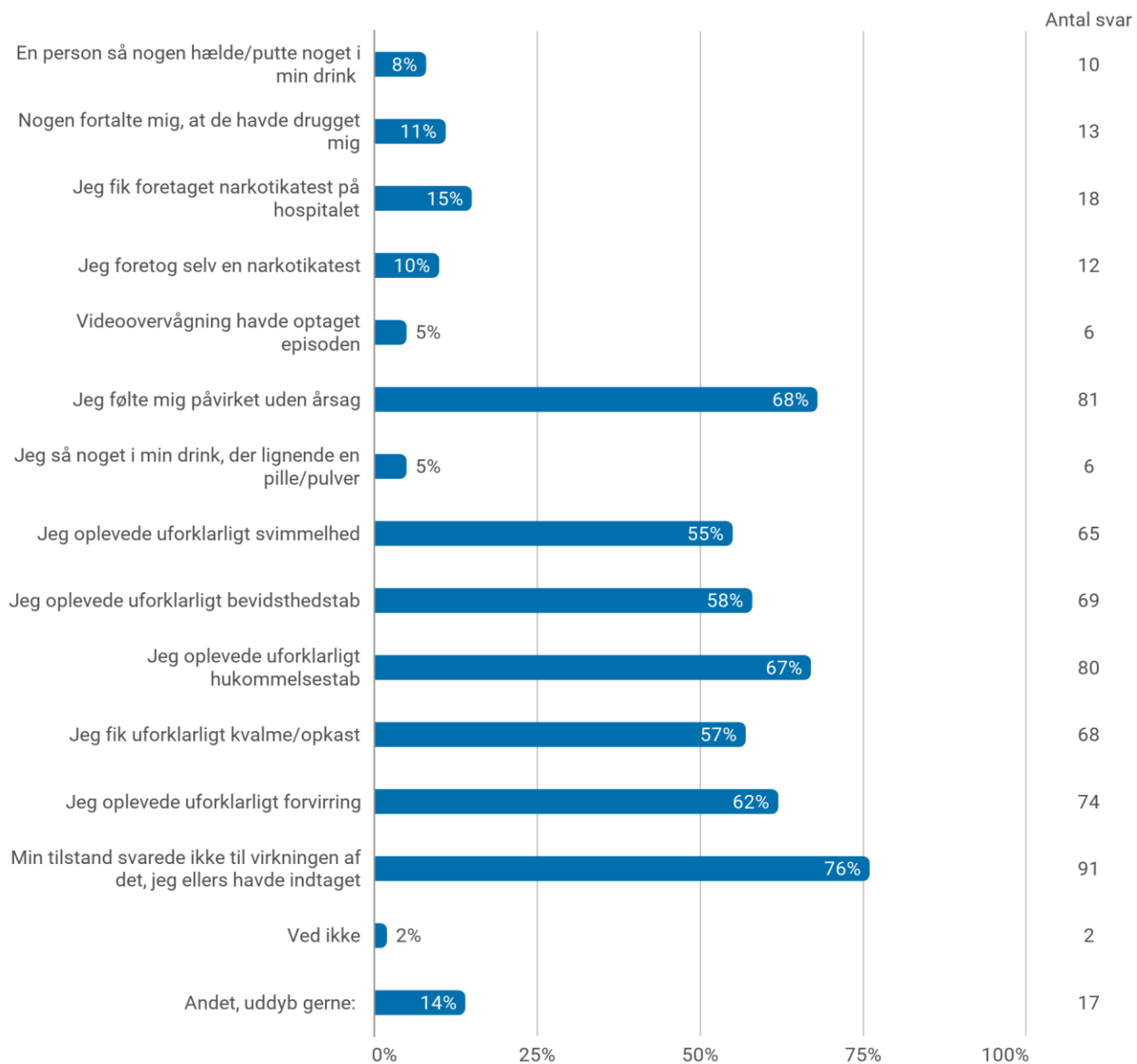
Hvordan reagerede du overfor personen, du så/havde mistanke om var blevet drugget? (Vælg relevante)

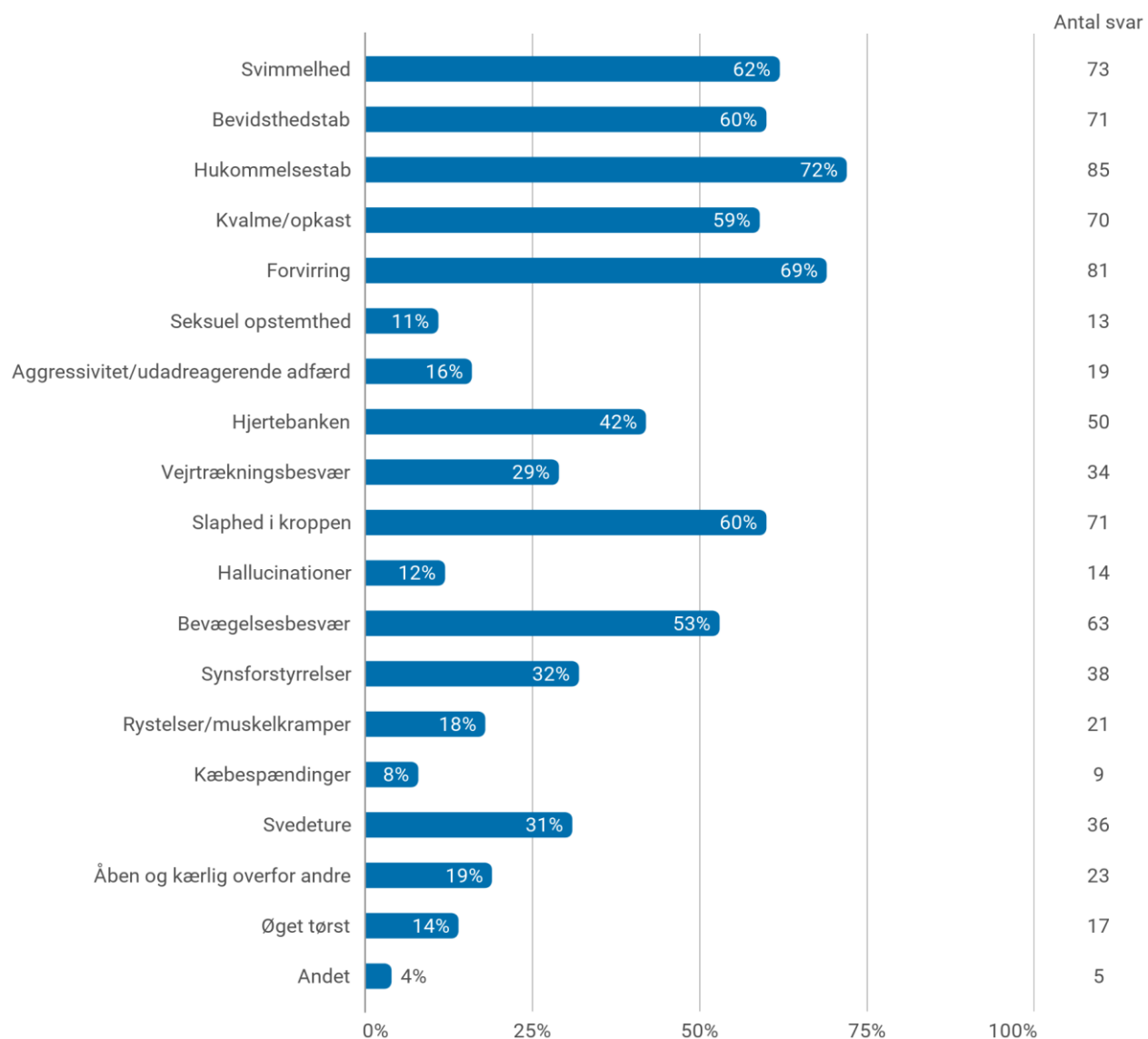
Har du selv oplevet at blive drugget nattelivet?

Hvordan ved du, at du er blevet drugget? (Vælg relevante)

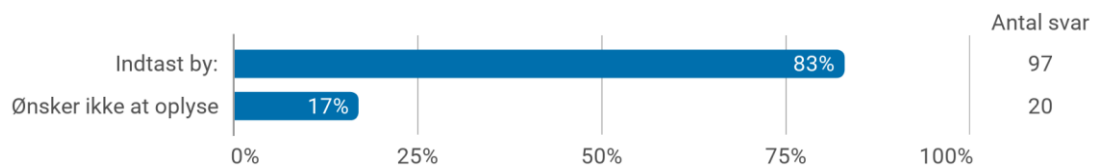
Hvilke symptomer oplevede du?

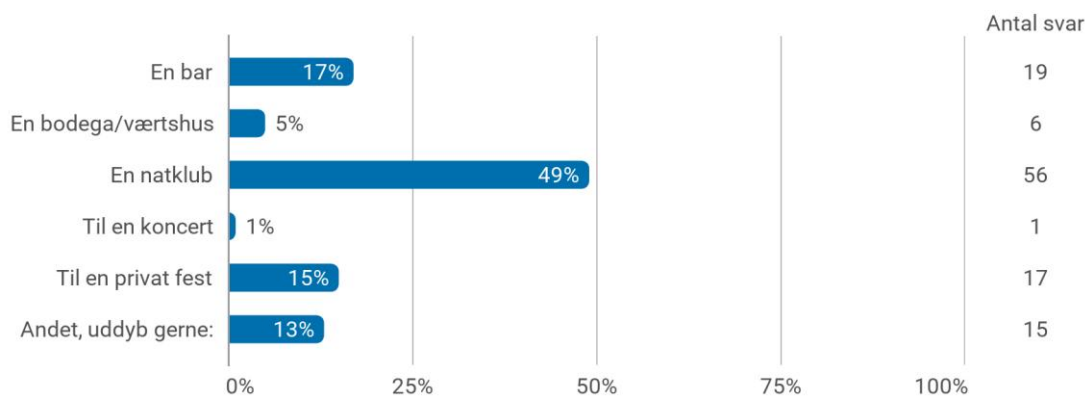
Hvor mange gange har du oplevet at blive drugget?

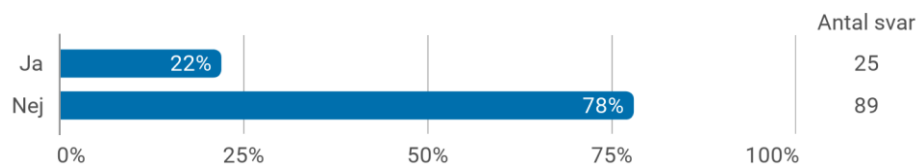
Hvilken by befandt du dig i, da du blev drugget?

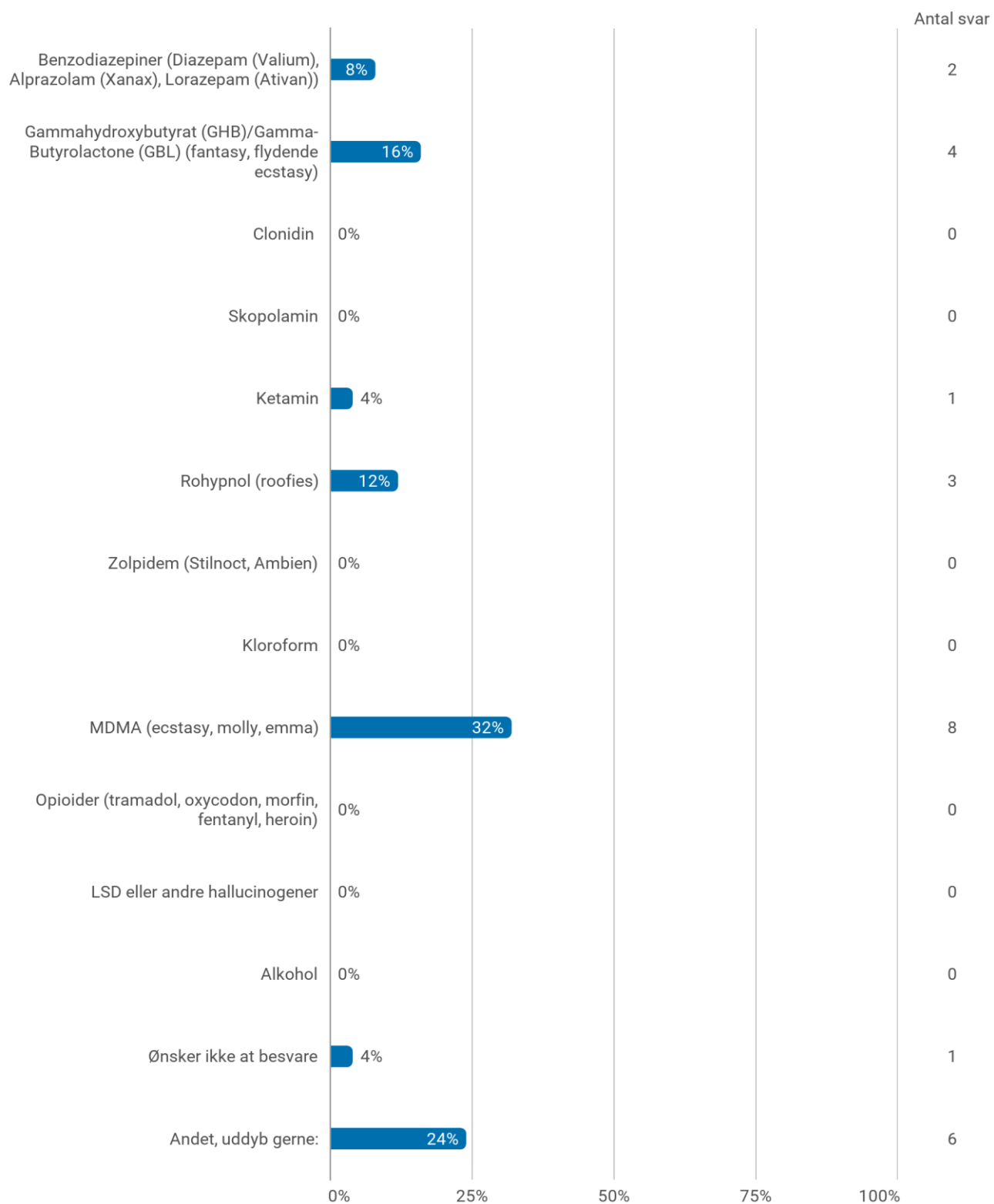
Hvor var du, da du blev drugget?

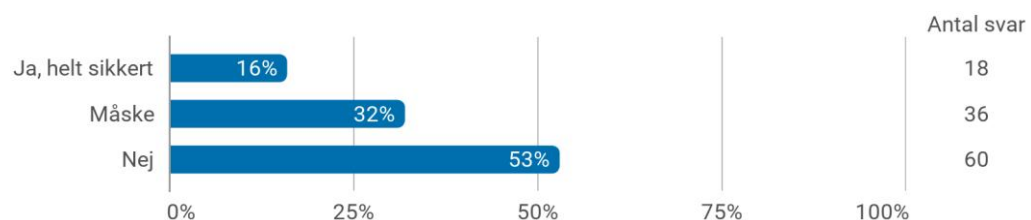
Ved du hvilket stof, du blev drugget med?

Angiv stoftypen, du blev drugget med:

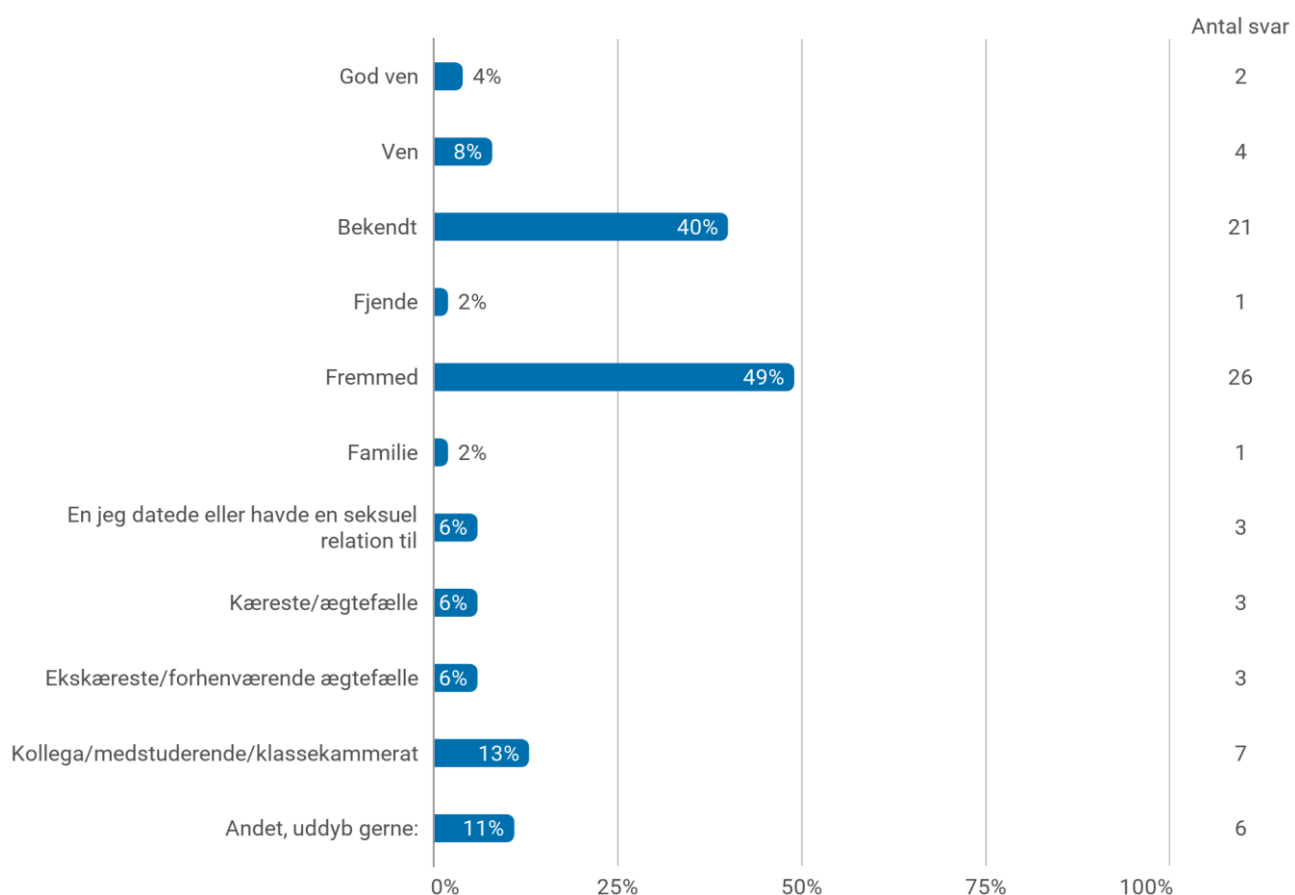

Ved du, hvem der druggede dig?

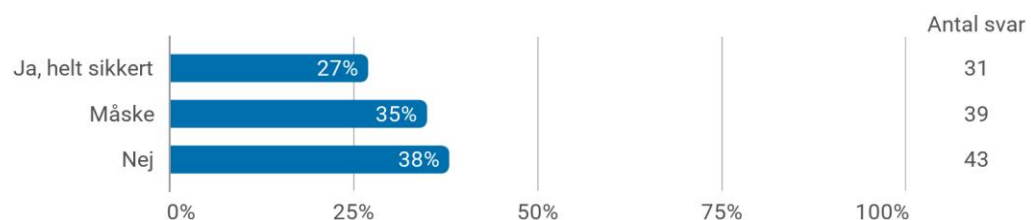

Note: I rapporten [s. 42] optræder tallet 47 % for 'Ja, helt sikkert' og 'Måske'. Det skyldes, at tallene med decimaler er hhv. 15,8 % og 31,6 % og derfor sammenlagt giver 37,4 % og afrundes til 37 %.

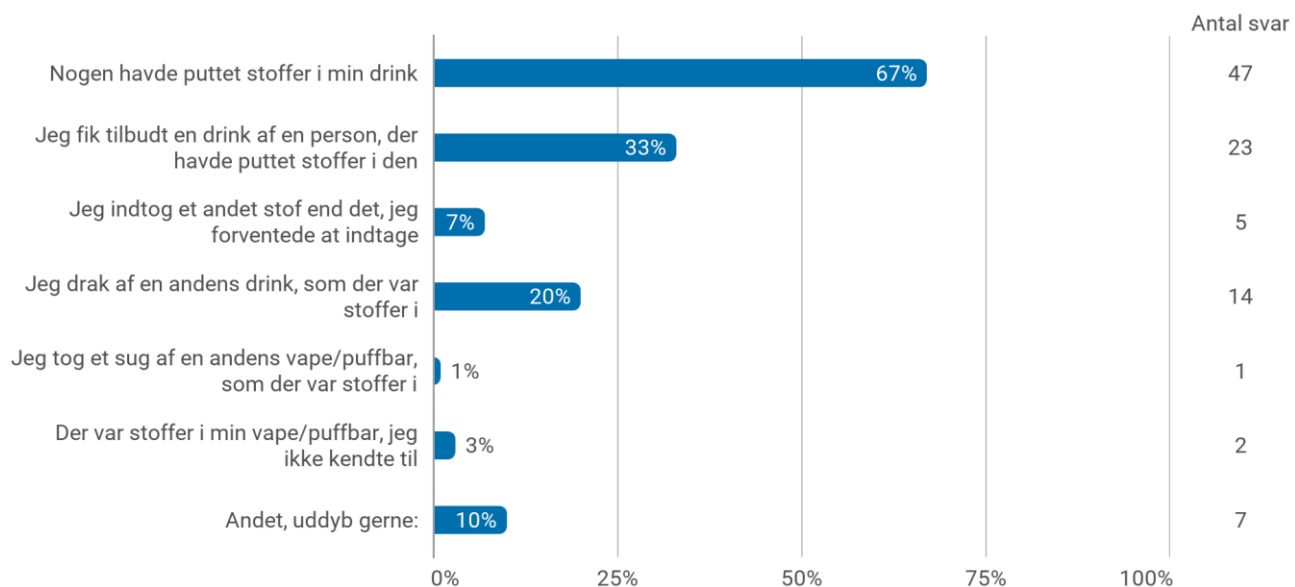
Vælg den kategori, som bedst beskriver din relation til person(erne), der druggede dig/du mistænker druggede dig (vælg relevante):

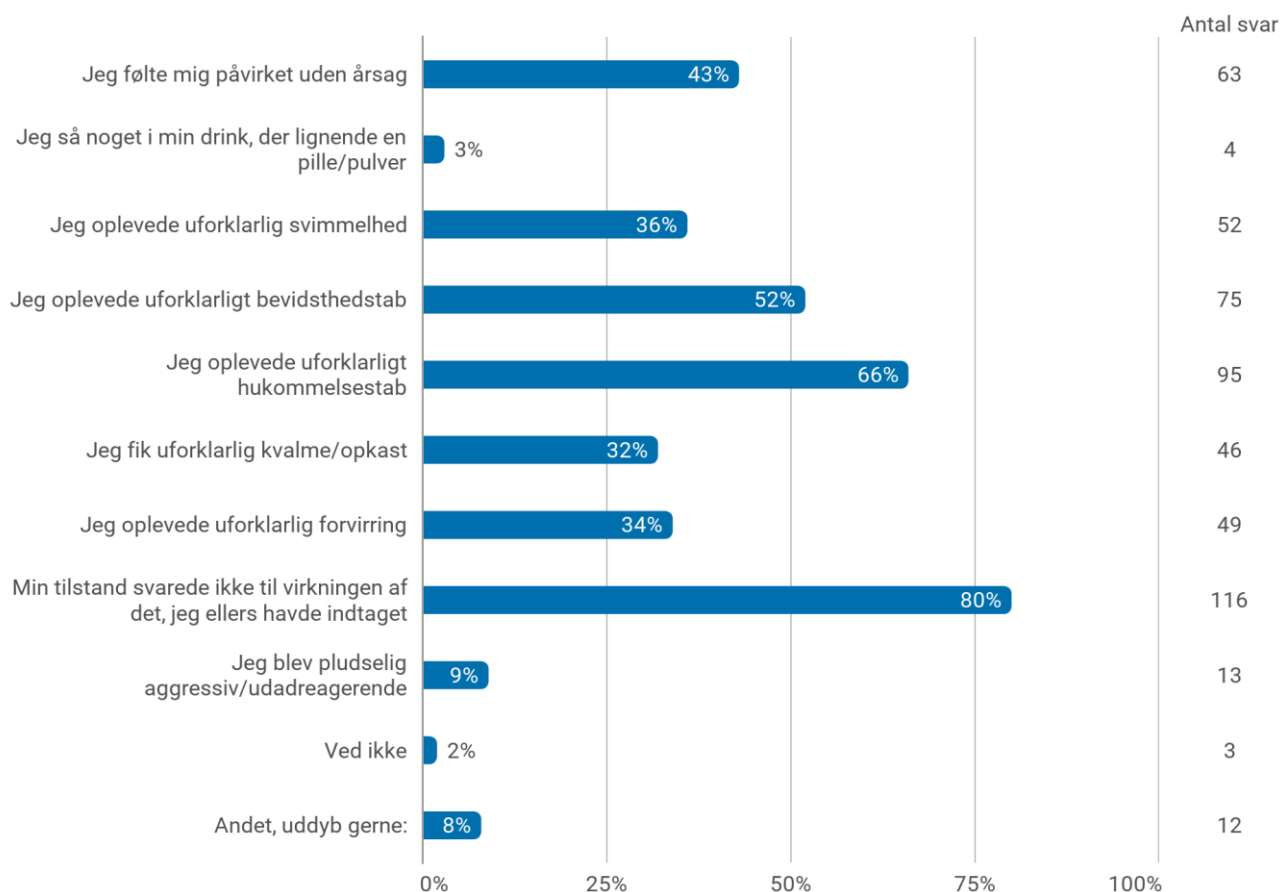
Ved du, hvordan druggingen skete?

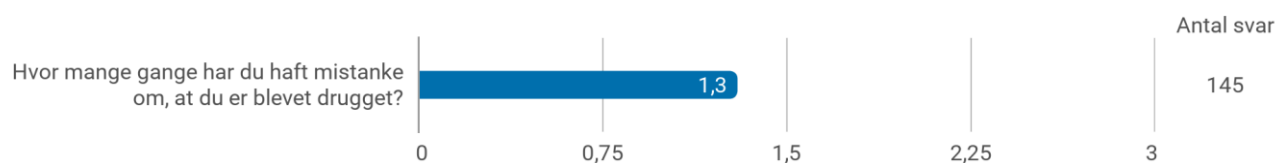
Hvordan skete druggingen? (Hvis du ikke er sikker, kan du vælge flere mulige omstændigheder)

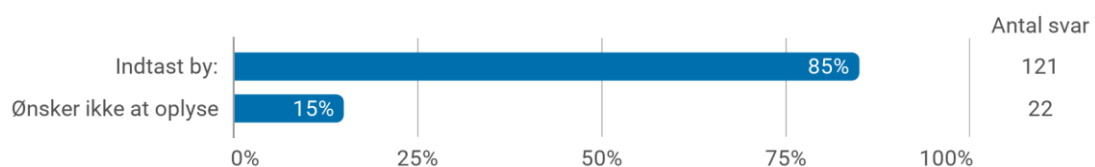
Hvorfor mistænker du, at du var blevet drugget? (Vælg relevante)

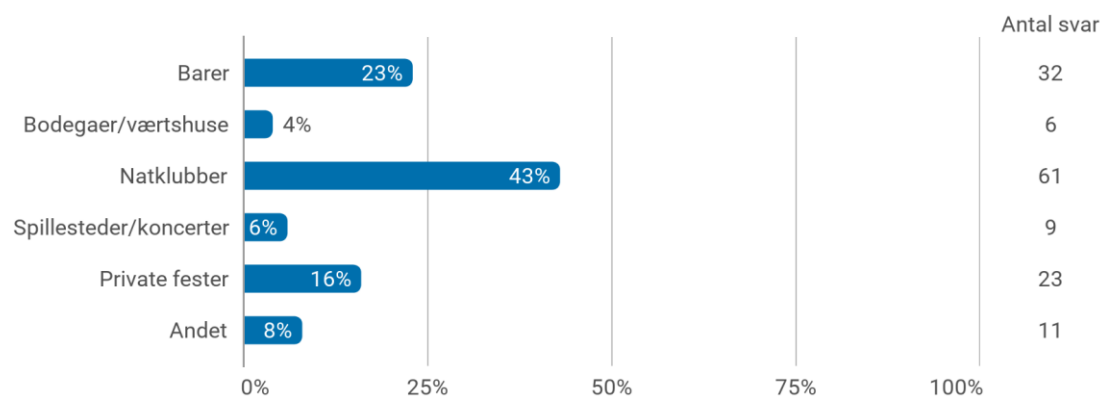
Hvor mange gange har du haft mistanke om, at du er blevet drugget?

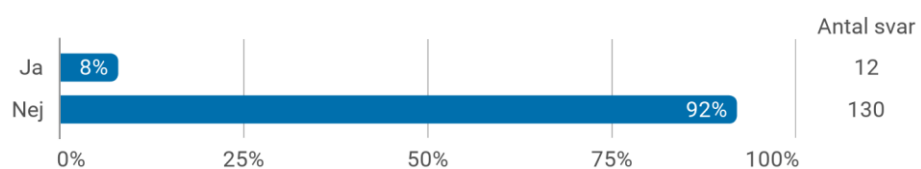
I hvilken by lå stedet, hvor du har mistanke om at være blevet drugget?

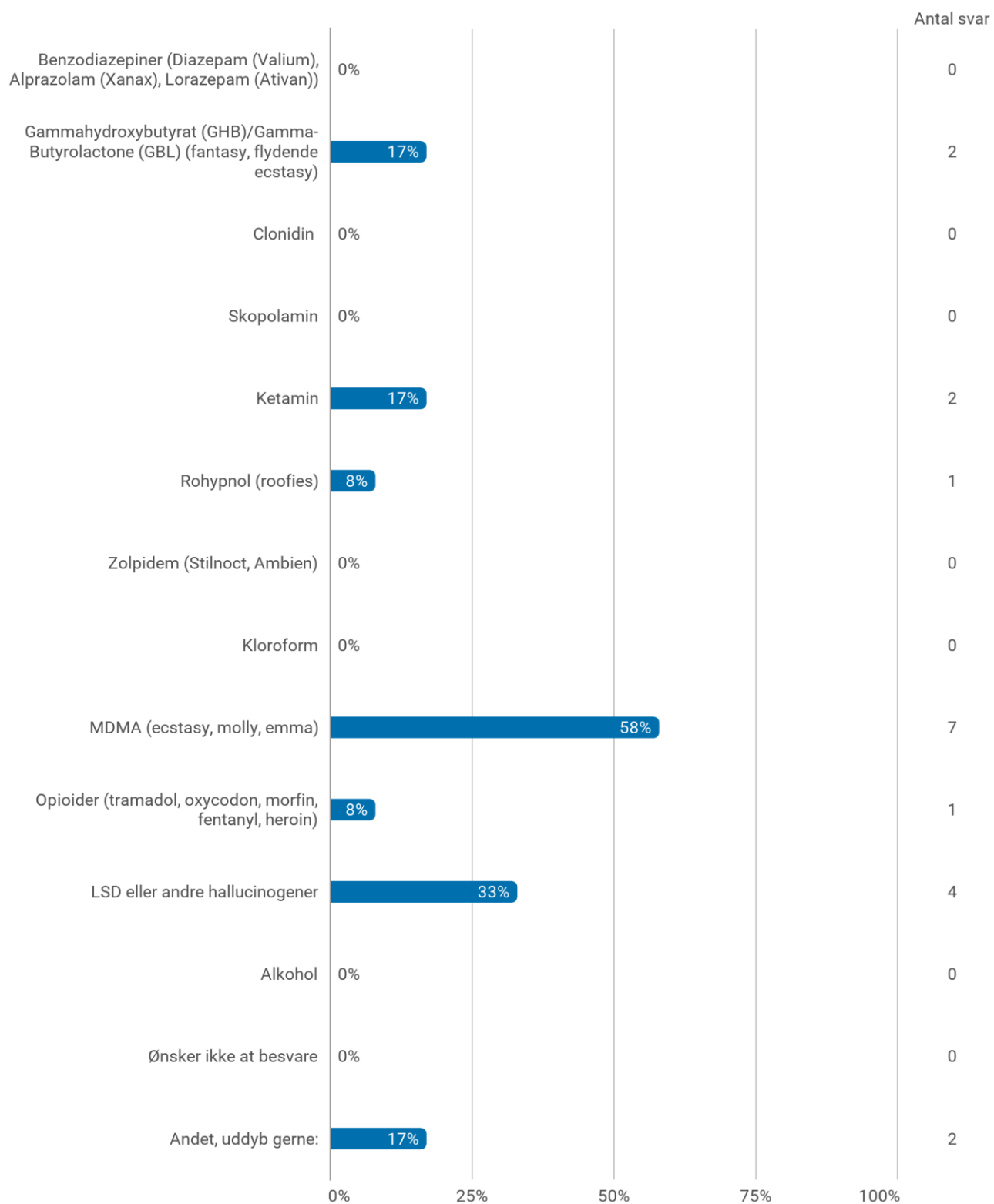
Hvor var du, da du muligvis blev drugget?

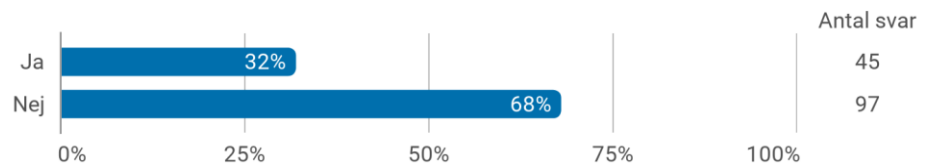
Er der et specifikt stof, du mistænker, at du blev drugget med?

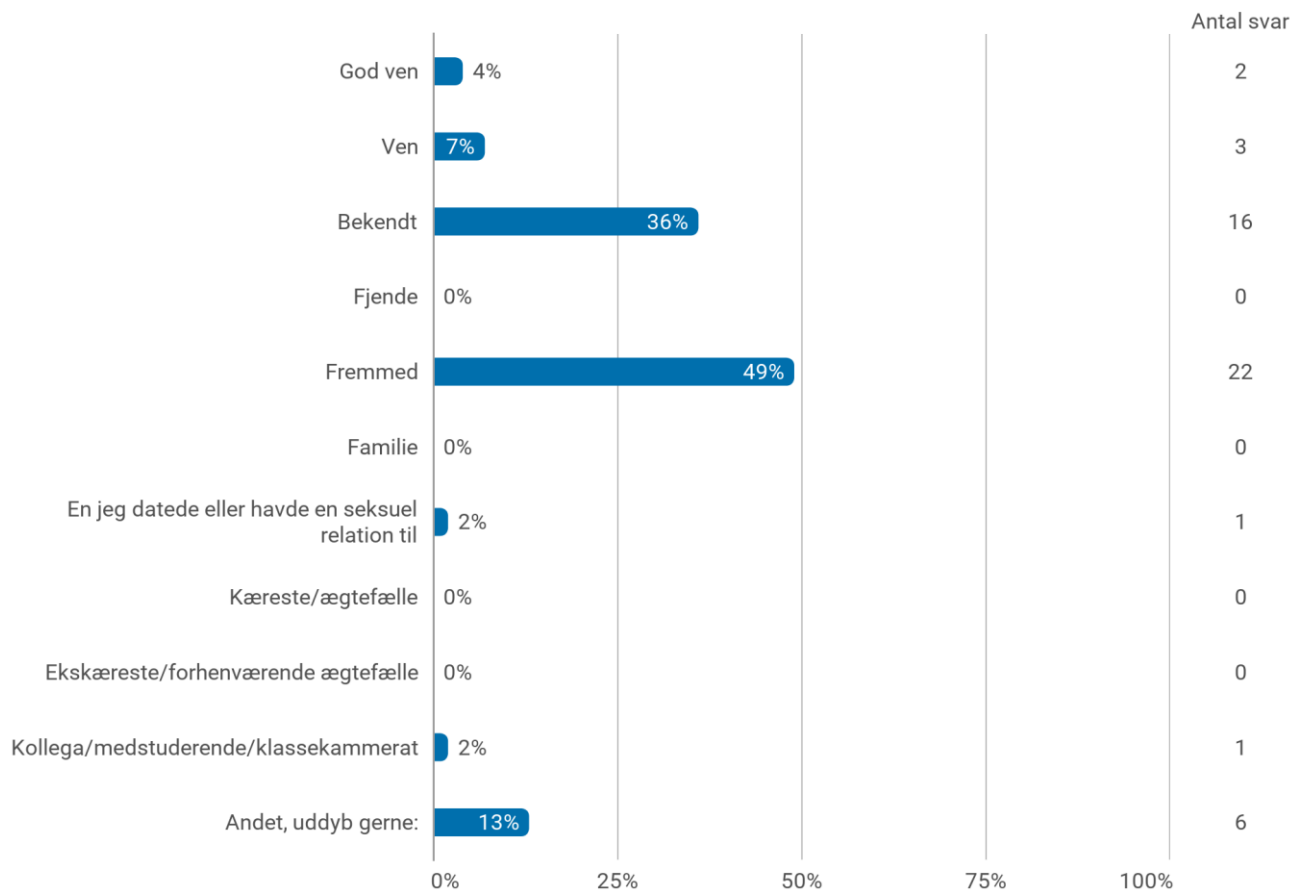
Angiv stoftypen, du mistænker at være blevet drugget med (vælg relevante):

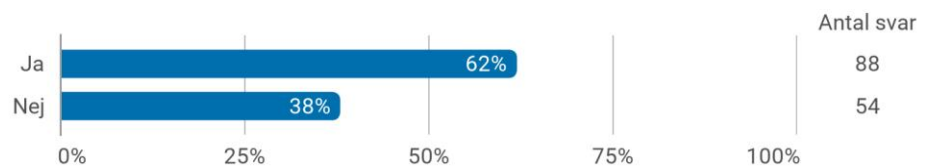
Har du en mistanke om, hvem der kunne have drugget dig?

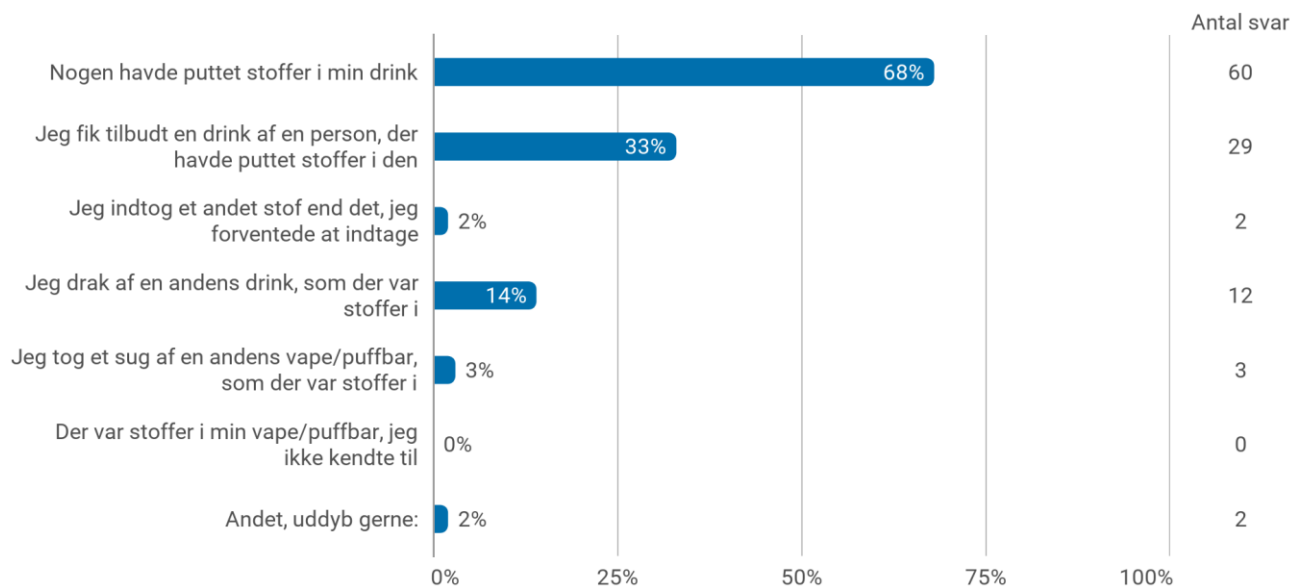
Vælg den kategori, som bedst beskriver din relation til person(erne), der druggede dig/du mistænker druggede dig (vælg relevante):

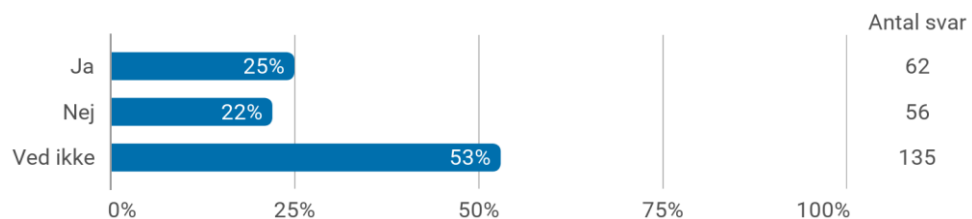
Har du en mistanke om, hvordan druggingen kunne være sket?

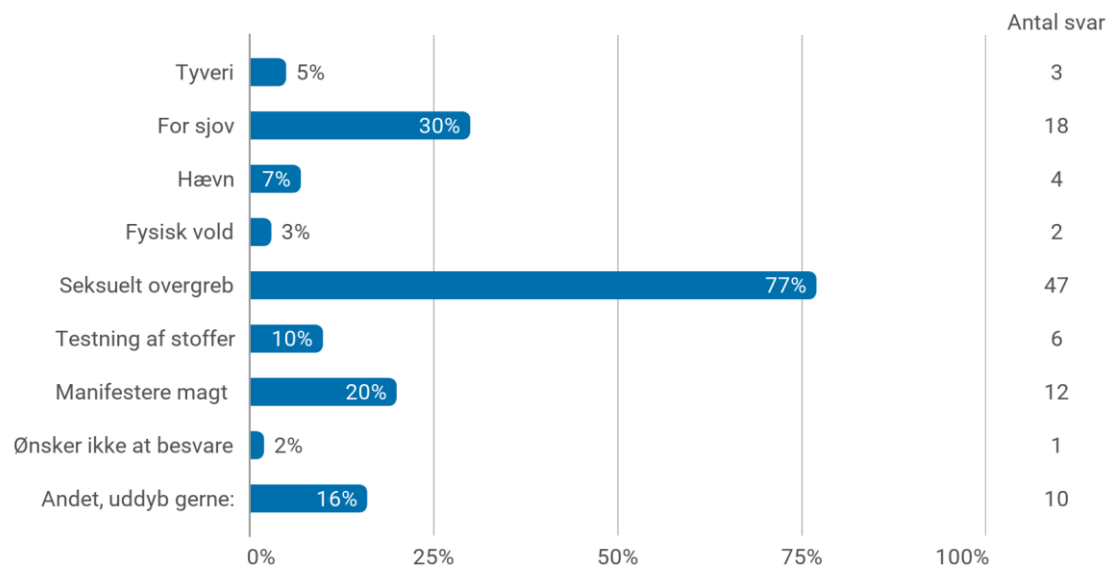
Hvordan kunne druggingen have fundet sted? (Hvis du ikke er sikker, kan du vælge flere mulige omstændigheder)

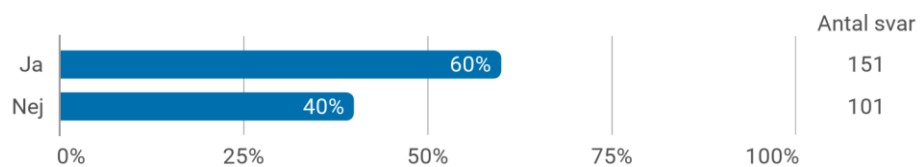
Tror du, at der var et motiv bag druggingen?

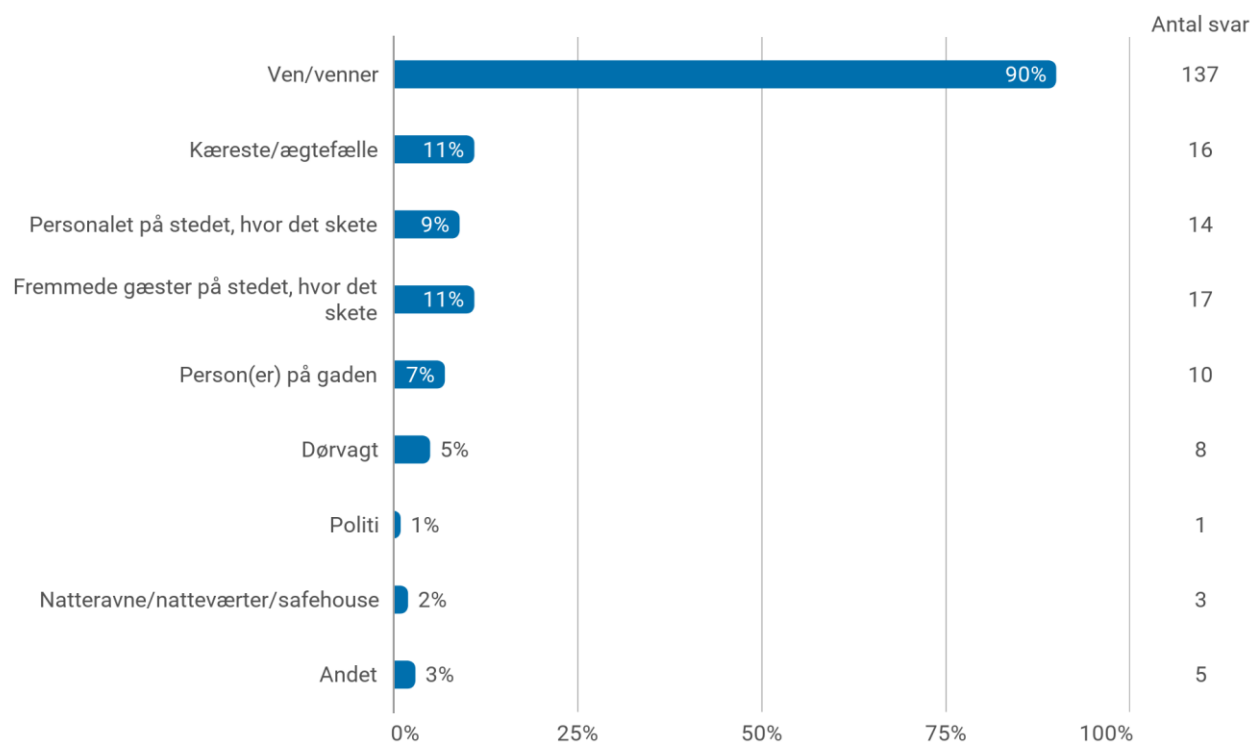
Hvad tror du, motivet var? (Vælg relevante)

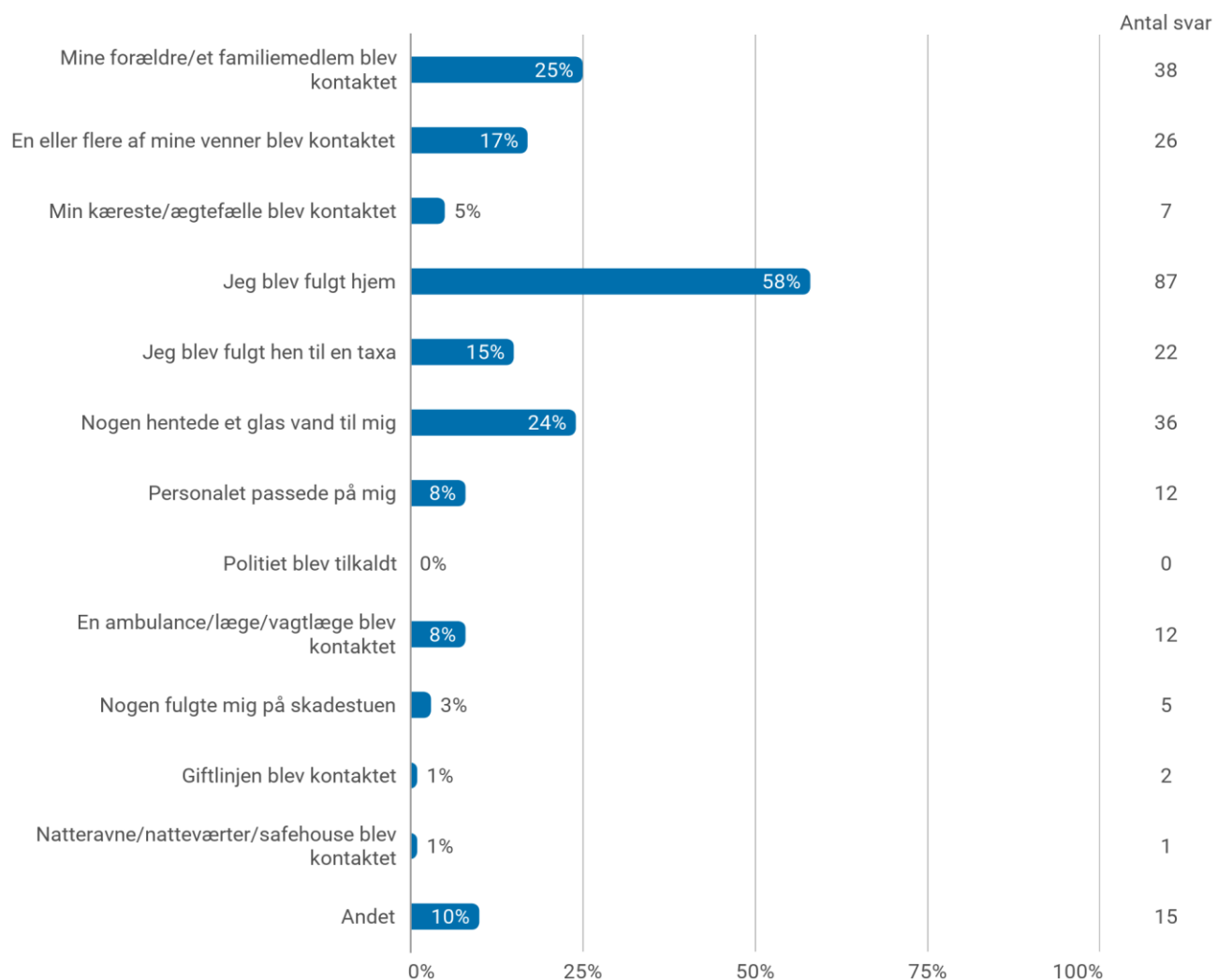
Var der nogen, der hjalp dig i øjeblikket, hvor du oplevede at blive drugget?

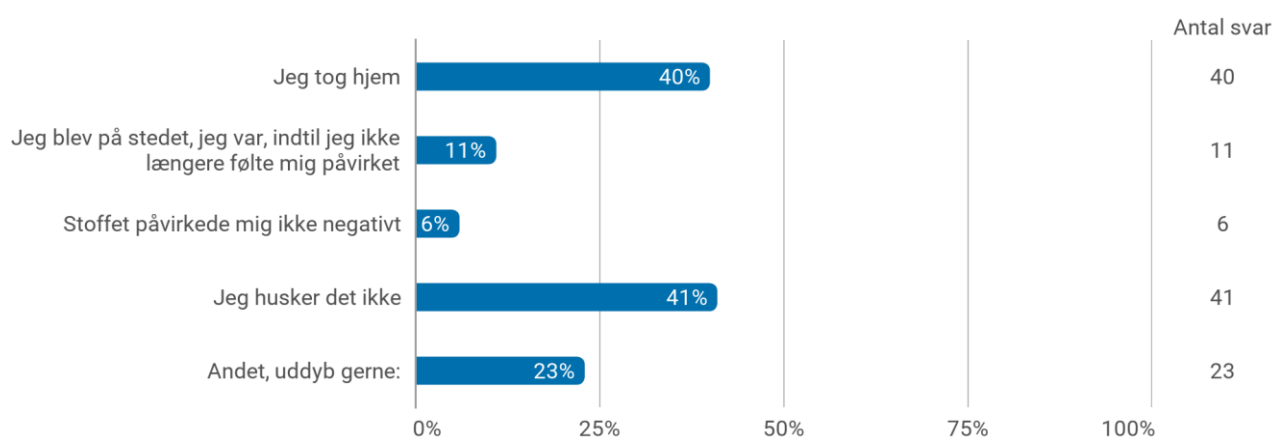
Hvem hjalp dig i øjeblikket? (Vælg relevante)

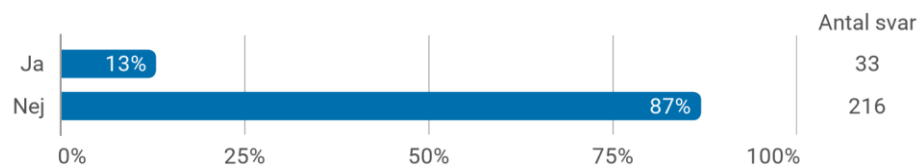
Hvordan blev du hjulpet? (Vælg relevante)

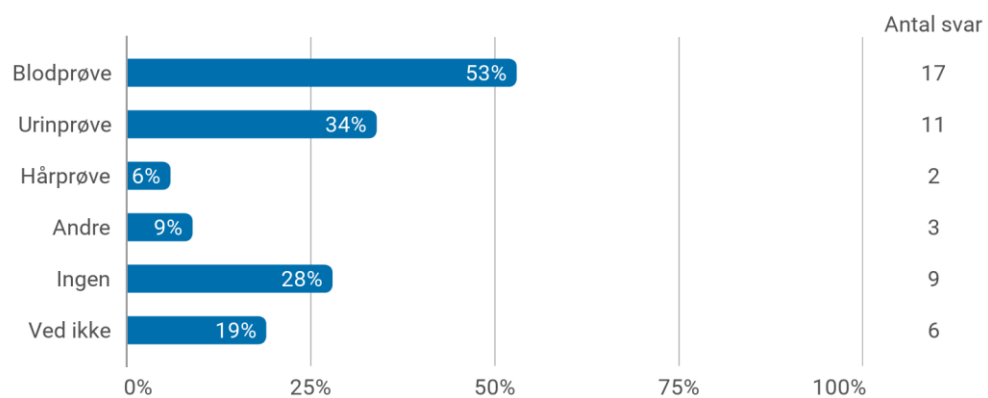
Hvordan håndterede du situation på egen hånd?(Vælg relevante)

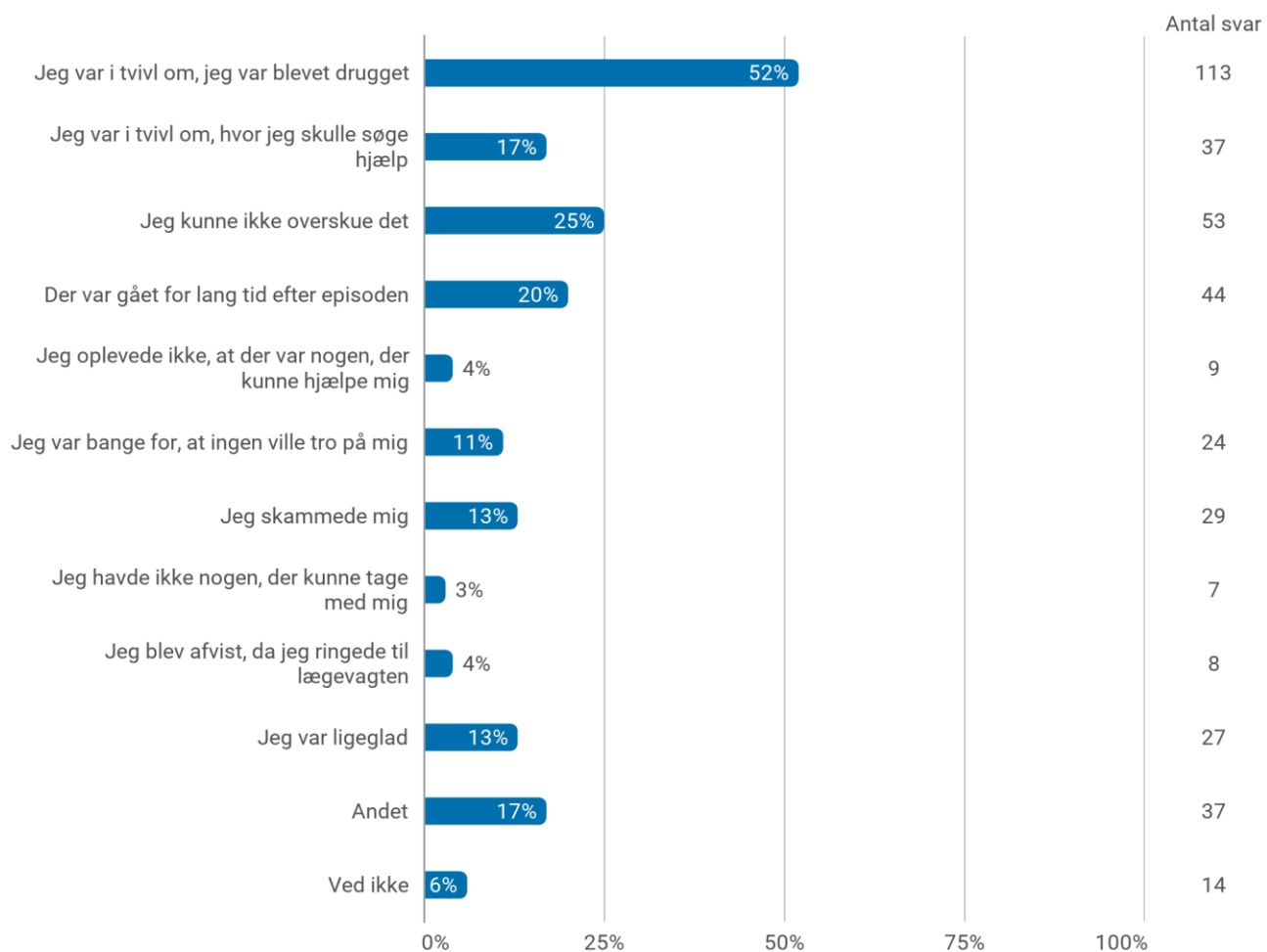
Var du på hospitalet i forbindelse med episoden?

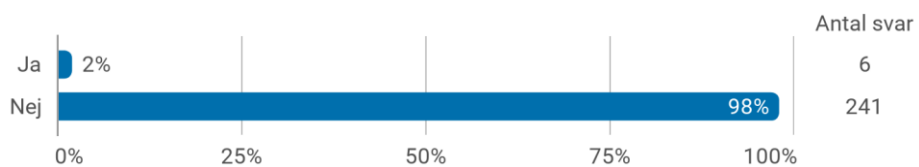
Hvilke prøver fik du foretaget på hospitalet? (Vælg relevante)

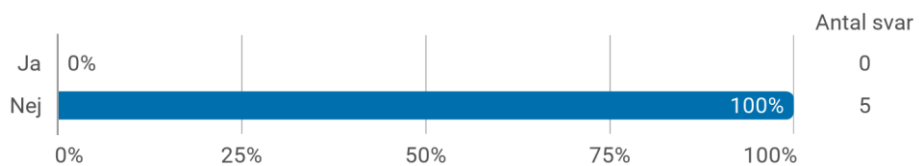
Hvad afholdt dig fra at tage på hospitalet? (Vælg relevante)

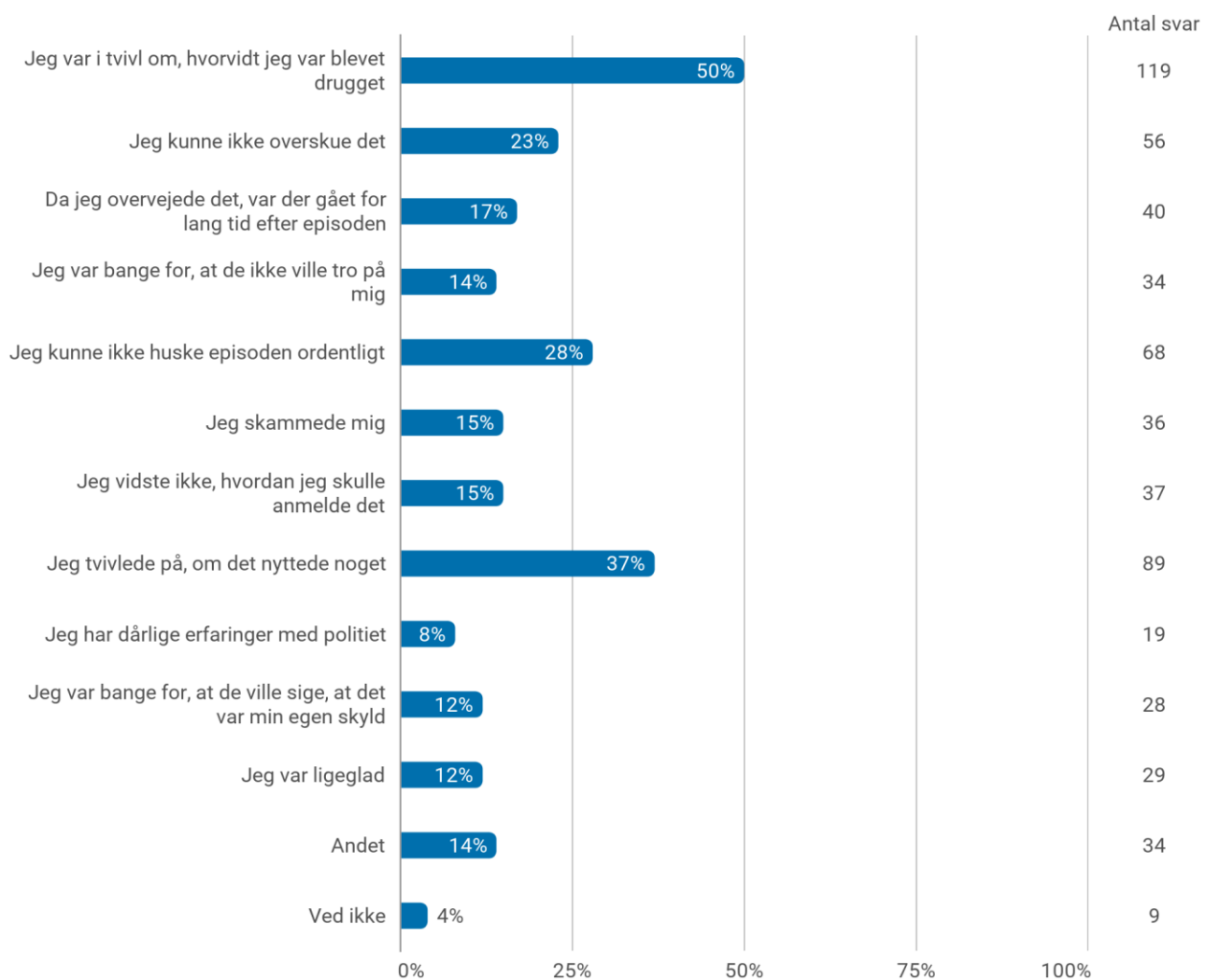
Anmeldte du episoden til politiet?

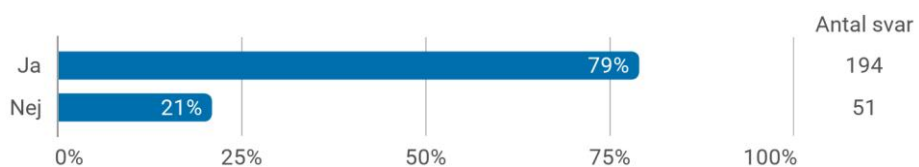
Fandt politiet frem til gerningsperson(erne)?

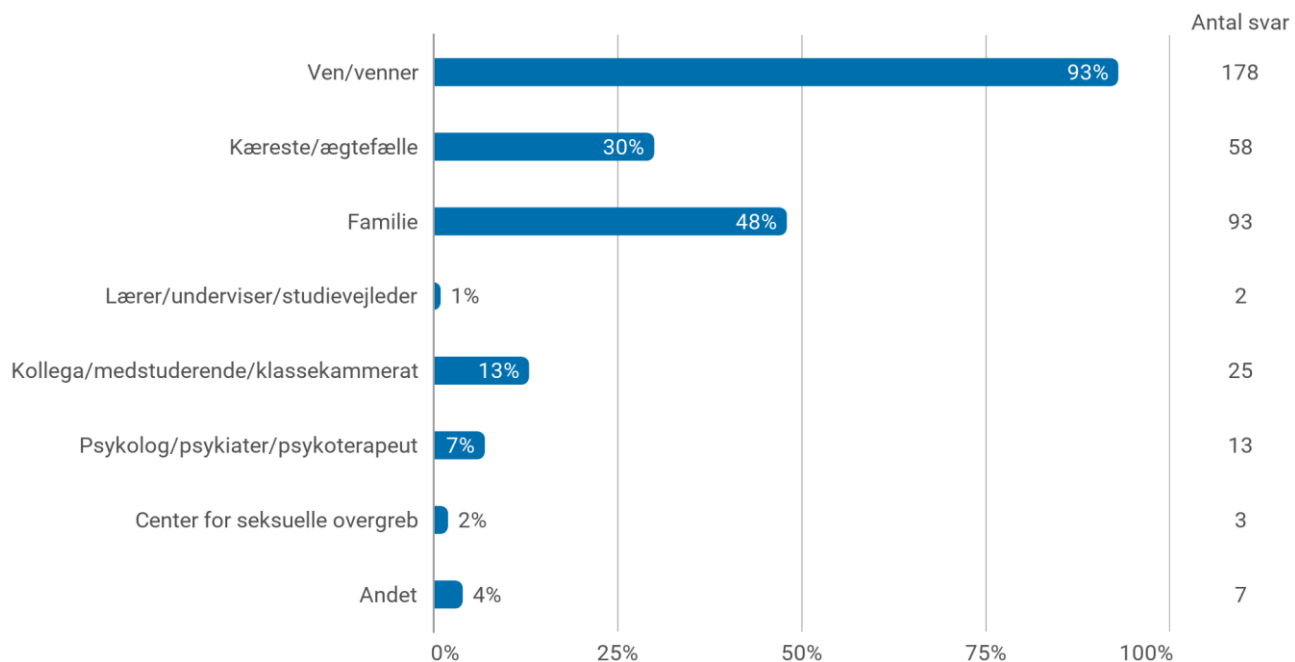
Hvad afholdt dig fra at anmelde episoden til politiet? (Vælg relevante)

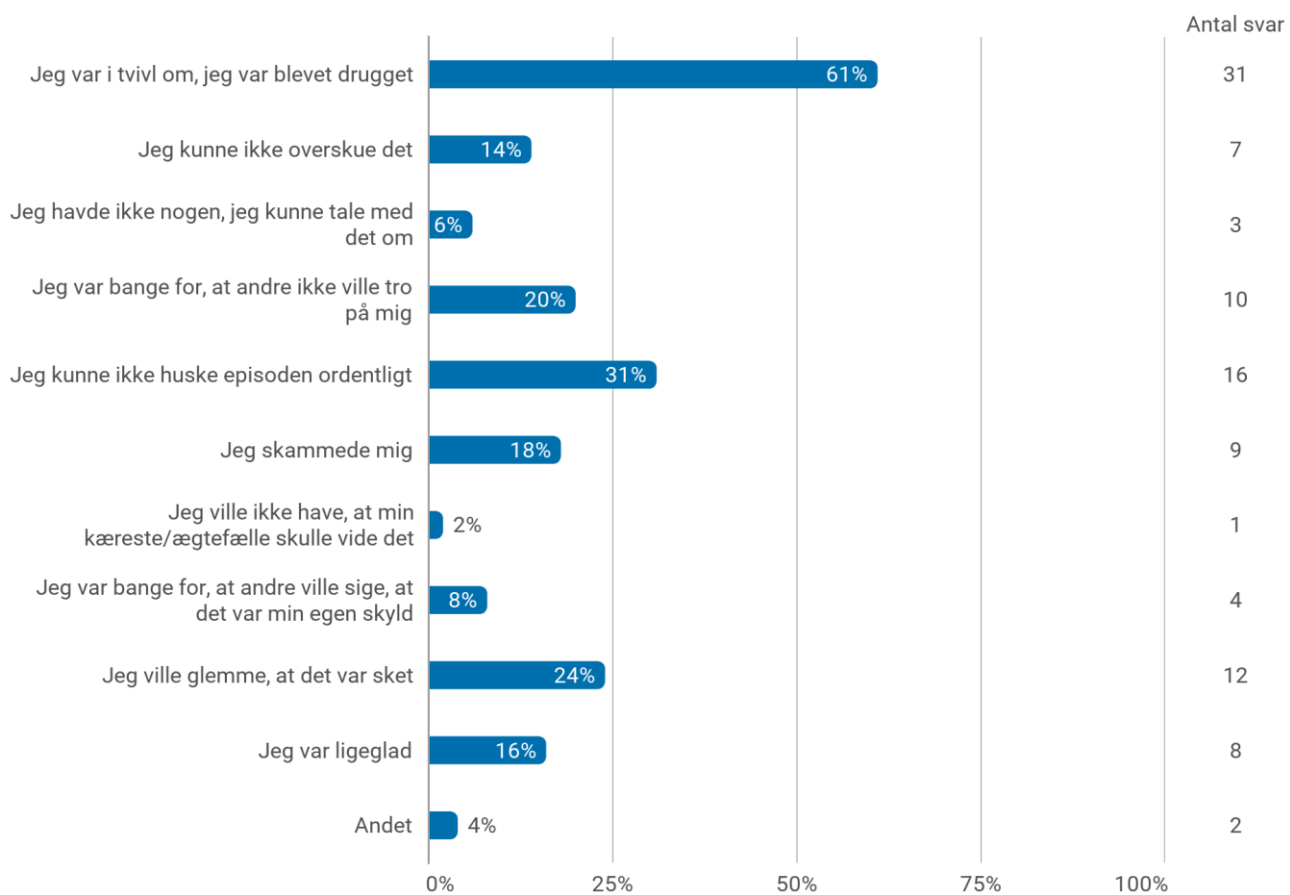
Talte du efterfølgende med nogen om din oplevelse med drugging?

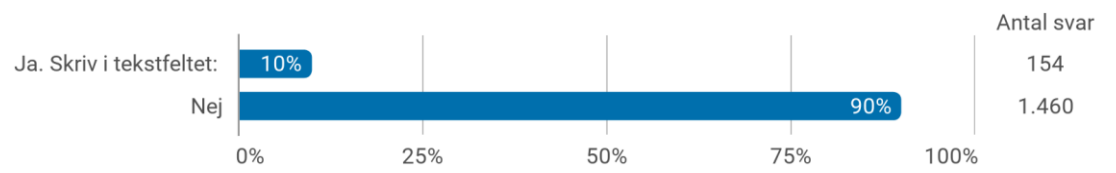
Hvem talte du med din oplevelse om? (Vælg relevante)

Hvorfor talte du ikke med nogen om din oplevelse? (Vælg relevante)

Har du yderligere kommentarer, holdninger eller erfaringer, du vil dele om emnet?

Bilag 2: Spørgeguide til interviews med ofre

Introduktion

Tak for din tid og for at du vil dele dine oplevelser.

Projektets formål er at få mere viden om drugging i nattelivet, for dermed at kunne forebygge og forbedre indsatsen imod drugging.

I interviewet vil jeg spørge ind til dit forhold til nattelivet, din viden om drugging, før du var udsat for det, hvordan episoden skete, og hvordan den har påvirket dig.

Alt, hvad du siger, behandles fortroligt, og du bestemmer selv, hvad du vil svare på. Hvis du efterfølgende fortryder at have deltaget i interviewet, kan du kontakte mig for at tilbagetrække dit samtykke, inden den endelige rapport udgives.

Du kan til enhver tid stoppe interviewet eller tage en pause, hvis du har brug for det.

Baggrundsinformation

1. Hvor gammel er du?
2. Hvilket køn er du?
3. Hvad er din seksualitet?
4. Hvad laver du til dagligt?
5. Hvor er du vokset op?
6. Hvor bor du nu?
7. Kalder du det også drugging eller bruger du et andet ord for det?

Beskrivelse af episoden

De næste spørgsmål handler om episoden, da du blev drugget. Husk at du altid kan sige fra undervejs, og tage de pauser, du har brug for.

8. Hvor lang tid er det siden, at du blev udsat for drugging?

- Er det sket flere gange? **Ja:** Du vælger selv, hvilken episode, du vil tage udgangspunkt i under interviewet, og du er også velkommen til at beskrive flere episoder undervejs.

9. Hvilken by skete det i?

10. Kan du beskrive aftenen, hvor du blev drugget, for mig?

- Hvilken ugedag var det? ○ Hvem var du sammen med?
- Hvor var du henne? ○ Hvad lavede du? ○ Hvad drak du/ tog du?
- Kan du beskrive det sted du befandt dig? Det rum, du befandt dig?

11. Hvad skete der konkret?

- Hvordan opdagede du, at noget var galt? ○ Hvad gjorde du, da du opdagede det? ○ Har du idé om, hvordan du fik stoffet i dig? ○ Hvad mærkede du, både fysisk og psykisk?

12. Hvordan udviklede episoden sig i løbet af aftenen/natten?

13. Hvem var de første til at reagere på din tilstand?

14. Hvor lang tid gik der før nogen var opmærksom på din tilstand?

15. Hvad skete der efterfølgende?

16. Hvad skete der de næste dage?

17. Ved du hvilket stof, du blev drugget med? (og hvordan ved du det?)

18. Ved du hvor lang tid episoden varede fra drugging-tidspunktet til at du kom til dig selv igen?

Håndtering og hjælp i situationen:

19. Hvordan reagerede dine venner eller de personer, der var omkring dig?

20. Søgte du hjælp hos nogen?

Hvis ja:

- Hvem søgte du hjælp hos?
- Hvordan blev du modtaget og hjulpet af dem?
- Hvorfor søgte du hjælp netop hos dem? Hvis nej: ☐ Hvad afholdt dig fra at søge hjælp?
- ☐ Hvad tror du, der skulle til, for at du havde søgt hjælp?

21. Hvem havde du mest tillid til kunne hjælpe dig i situationen? Og hvorfor?

22. Har det forandret sig den dag i dag?

- ☐ Hvis ja: Hvem ville du have mest tillid til i dag kunne hjælpe dig og hvorfor?

Håndtering og hjælp på aftenen og efterfølgende:

23. Var du på hospitalet i forbindelse med episoden?

- Hvis ja: ☐ Hvordan kom du på hospitalet? Henvendte du dig selv eller var der nogen, der fik dig derhen?
- ☐ Kan du beskrive forløbet på hospitalet? ☐ Hvordan oplevede du, at du blev behandlet?
 - ☐ Hvilke informationer fik du om din behandling, din situation?
 - ☐ Hvilke prøver foretog de?
 - ☐ Hvilke spørgsmål stillede de dig?
 - ☐ Hvor længe var du indlagt?
 - ☐ Var der en efterfølgende opfølgning på din indlæggelse?

Hvis nej: ○ Hvordan håndterede du så situationen?

24. Anmeldte du episoden til politiet?

Hvis ja:

- Hvordan blev du mødt af politiet?
- Hvad skete der efter anmeldelsen? (trin for trin fra anmeldelsen og frem) ○ Blev det opklaret og hvordan?
- Hvilke spørgsmål stillede de dig/ hvad var de interesseret i at vide?

• **Hvis nej:**

- Hvorfor ikke? ○ Var der nogen former for barrierer for at søge hjælp? (F.eks. frygt, skam, mistillid, forvirring, manglende viden om muligheder?)
- Hvad tror du, der skulle til for at du havde anmeldt det?

25. Hvilken støtte eller hjælp har du søgt eller fået efter oplevelsen?

- Har du talt med nogen (venner, familie, psykolog eller andet) om hændelsen?
- Har det hjulpet dig? Hvordan har det hjulpet dig?

Eftervirkninger og refleksioner

26. Når du tænker tilbage på aftenen, var der så nogle tegn på, at det var ved at ske, som du ikke lagde mærke til dengang?

27. Hvad skete der efterfølgende? (efterfølgende uger, måneder)

28. Har oplevelsen påvirket dig? Hvordan?

- Kan du kort fortælle om din generelle oplevelse af tryghed/utryghed nattelivet *før* hændelsen?
- Hvordan er denne nu *efter* hændelsen?

29. Har oplevelsen ændret din adfærd i nattelivet?

- F.eks.: Hvor ofte, hvor eller hvordan du færdes i nattelivet?
- Tager du særlige forholdsregler nu, som du ikke gjorde før episoden?

- Har oplevelsen påvirket din tillid til nattelivet og de mennesker, du møder der eller generelt?
- Hvilke tanker har du om tryghed i nattelivet efter din oplevelse?

30. Havde du tidligere hørt om drugging før din egen oplevelse, og var det noget, du bekymrede dig om?

- Hvor havde du din viden om drugging fra? (f.eks. medier, venner, sociale medier, forældre, søskende)
- Er drugging noget, du og dine venner, familie eller kæreste/partner talte om?
 - **Hvis ja:** Hvad talte I om? Har samtalen ændret karakter efter, du har været udsat for det?
 - **Hvis nej:** Har det ændret sig efter din oplevelse? Hvordan?

Tanker om forvolderen

31. Har man fundet ud af, hvem gerningspersonen var?

- **Hvis ja:**
- Hvem opklarede det, og hvordan, hvad var straffen? (hvis det ikke allerede er blevet sagt)
- Var det en fremmede eller en, du kendte?
- Havde du det på fornemmelsen inden, man fandt ud af det med sikkerhed, at det var den/ de personer?
- **Hvis nej:**
- Har du gjort dig tanker om, hvem der kunne have drugget dig?

32. Har du gjort dig tanker om, hvad forvolderens intention kunne have været?

Afslutning

33. Er der noget, du mener, der kunne gøres for at forhindre drugging og skabe større tryghed?

- Hvis du skulle give andre personer, som har været udsat for noget lignende, et råd, hvad ville det så være?
- Hvis du skulle give et råd til personer generelt, der færdes i nattelivet, hvad ville det så være?

34. Er der noget, vi ikke har talt om, som du synes er vigtigt at nævne?

Tak for din tid og for at dele din historie med os.